

Κωδικός 01-4170

Η ΒΥΤΙΝΑ

Τα θεμέλια μου στα βουνά και τα βουνά σηκώνουν οι λαοί στους ώμους τους
και πάνω τους η μνήμη καίει άκαυτη βέλος...
Οδυσσέας Ελύτης

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2016 • ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 222 • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 37, 104 32 ΑΘΗΝΑ • ΤΑΧ.Δ/ΝΣΗ: Τ.Θ. 3456 • Τ.Κ. 10210 • ΤΗΛ/ΦΑΞ: 210 52 28 100, www.vytina.info

ΜΕ ΕΘΝΙΚΗ ΞΕΑΡΣΗ ΚΑΙ ΠΑΝΔΗΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΓΙΟΡΤΑΣΤΗΚΕ Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Το έχουμε επισημάνει και σε άλλες περιγραφές στο παρελθόν με την ευκαιρία του εορτασμού των εθνικών επετείων ότι ο τόπος μας είναι υπερβολικά ευαίσθητος σε τέτοιες εκδηλώσεις και οι Βυτινιώτες μετέχουν ούσωμοι θαυμάζοντας και χειροκροτώντας τη νεολαία, που έχει το προβάδισμα στις γιορτές αυτές. Και ο φετινός λοιπόν εορτασμός της επετείου της 28ης Οκτωβρίου ακολούθησε τις «συνήθειες» του παρελθόντος και έλαβε πάνδημο χαρακτήρα πρωτοστατούντων των σχολείων και των τοπικών συλλόγων. Τις εκδηλώσεις παρακολούθησαν και πολλοί επισκέπτες του τόπου μας, που το τριήμερο αυτό ο αριθμός τους έφτασε σε μέγιστο ύψος. Η επισκεψιμότητα κτύπησε «κόκκινο» για πρώτη φορά φέτος.

Η έναρξη του εορτασμού άρχισε την παραμονή στις 27 του μήνα με τις επετειακές γιορτές στα σχολεία

στον Ι.Ν. του Αγίου Τρύφωνα, που τέλεσαν οι ιερείς του τόπου μας, αφού είχε προηγηθεί η λειτουργία του θρησκευτικού εορτασμού της ημέρας. Η άφιξη των επισήμων έδωσε το έναυσμα της έναρξής της. Το δήμο αντιπροσώπευσε ο αντιδήμαρχος κ. Διαμαντοπούλου λόγω αδυναμίας του τοπικού αντιδημάρχου κ. Καραντώνη να παραστεί. Παρέστησαν επίσης ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου κ. Λιαρόπουλος, οι πρόεδροι των τοπικών συλλόγων κ. κ. Ζαχαρόπουλος, Μποροζής, Κουρεμένος, ο πρόεδρος της Παγγορτυνιακής ένωσης κ. Πλέσσιας, εκπρόσωποι της Αστυνομίας και της Πυροσβεστικής, οι διευθυντές των σχολείων κ. κ. Καβουρίνος, Καραντζάς, Καρούτζος και Ζαχαροπούλου και οι εκπρόσωποι των δημοσίων υπηρεσιών που εδρεύουν στον τόπο μας. Τον πανηγυρικό της ημέρας, ο οποίος εντυπωσίασε με την μεστότητα του περιεχομένου και

όλων των βαθμίδων. Το Νηπιαγωγείο, το Δημοτικό, το Γυμνάσιο και το Λύκειο γιόρτασαν την εθνική επέτειο με κατάλληλες ομιλίες και ποιήματα από τους μαθητές, που τόνιζαν το νόημα της ημέρας αλλά και το κατόρθωμα των Ελλήνων στις 28 Οκτωβρίου 1940.

Οι κατεξοχόν εκδηλώσεις όμως άρχισαν ανήμερα στις 28 στις δέκα το πρωί με την πανηγυρική δοξολογία

την ιστορική ανάλυση των γεγονότων εξεφώνησε η δασκάλα του δημοτικού σχολείου κ. Μπαλλή.

Ακολούθησε η τέλεση επιμνημόσυνης δέησης στο μνημείο των πεσόντων και στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε η κατάθεση στεφάνων από τους εκπροσώπους αρχών και φορέων. Κατόπιν πραγματοποιήθηκε η παρέλαση των σχολείων ενώπιον των επισήμων αρχών,

Συνέχεια στη σελίδα 7

Η ΒΥΤΙΝΑ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΤΙΜΗΣΕΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΤΗΣ ΤΕΚΝΟ ΚΩΝ/ΝΟ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟ

Ο τόπος μας διακρίνεται διαχρονικά για τον σεβασμό του απέναντι στις μεγάλες προσωπικότητες, που γεννήθηκαν ή είχαν καταγωγή από τη Βυτίνα και αυτόν τον δείχνει με εκδηλώσεις, που οργανώνει με την ευκαιρία επετειακών γεγονότων... Μεταξύ των πρώτων πνευματικών προσωπικοτήτων παγκόσμιας εμβέλειας κατατάσσεται ο Κων/νος Παπαρρηγόπουλος, ο κατεξοχόν ιστορικός της νεώτερης Ελλάδας, ο οποίος υπεραμύνθηκε της ιστορικής συνέχειας του Ελληνισμού και καταπολέμησε τις ανθελληνικές θεωρίες περί καταγωγής των νεωτέρων Ελλήνων, που διατυπώθηκαν κατά το 19ο αιώνα. Πέρυσι συμπληρώθηκαν διακόσια χρόνια από τη γέννησή του και φέτος συμπληρώνονται εκατόν είκοσι πέντε από το θάνατό του. Η γενέτειρά του λοιπόν τίμησε και τιμά τις επετείους αυτές με πανηγυρικές εκδηλώσεις. Έτσι πέρυσι η βιβλιοθήκη της Βυτίνας

σε συνεργασία με τα σχολεία πραγματοποίησε μεγάλη εκδήλωση, που έλαβε χώρα στην αίθουσα τελετών της Τριανταφυλλιδείου σχολής και τίμησε στη Βυτίνα το μεγάλο ιστορικό. Φέτος ο σύλλογος «των απανταχού Βυτιναιών και φίλων της Βυτίνας» σε συνεργασία με το Δήμο Γορτυνίας και την Παγγορτυνική ένωση ετοιμάζεται να τιμήσει τον Κων/νο Παπαρρηγόπουλο. Η εκδήλωση αυτή τιμής και μνήμης για το μεγάλο Βυτιναίο θα πραγματοποιηθεί στις 20 Νοεμβρίου ημέρα Κυριακή και ώρα 11.30 π.μ. στην αίθουσα της Παλαιάς Βουλής (οδός Σταδίου- άγαλμα του Κολοκοτρώνη) με κεντρικό ομιλητή τον επίκουρο καθηγητή της νεώτερης ιστορίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών κ. Καραμανωλάκη Ευάγγελο. **Καλούνται όλοι οι Βυτιναίοι και φίλοι της Βυτίνας να τιμήσουν με την παρουσία τους τον μεγάλο Έλληνα ιστορικό προσερχόμενοι στην εκδήλωση.**

28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940 Διαχρονικό το μήνυμα της επετείου

Όταν μια μορφή συμπεριφοράς ενός λαού συμβαίνει μια φορά ή έστω και δεύτερη στην ιστορική του πορεία, μπορεί να ισχυρισθεί κάποιος ότι είναι τυχαίο το περιστατικό. Αν όμως η αντίδραση αυτή επαναλαμβάνεται σταθερά σε κάθε παρουσιαζόμενη περίπτωση, τότε αποτελεί μόνιμο ιστορικό γνώρισμα με τις ανάλογες επιπτώσεις. Είναι γνωστό ότι ο Ελληνισμός έχει ιστορική πορεία τριάντισι χιλιάδων ετών, όσο και αν αυτό αμφισβητείται από ανθελληνικούς κύκλους, οι οποίοι τελευταία δυνάμωσαν τις φωνές τους. Όμως η τελευταία αρχαιολογική ανακάλυψη στον Εγκλυστό της Μεσοπνίας του ασύλπτου τάφου του πολεμιστή με τα 1400 αντικείμενα από τους αρχαιολόγους του Πανεπιστημίου του Cincinnati, που χρονολογείται στο 1500 π. Χ. δείχνει την ομοιομορφία και συνεχή πορεία του Ελληνισμού.

Στη διάρκεια λοιπόν της ιστορικής του πορείας η μόνιμη συμπεριφορά και αντίδραση του λαού αυτού ήταν η αντίσταση σε κάθε επιδρομή, που ερχόταν να του στερήσει το μοναδικό αγαθό της Ελευθερίας, την οποία δεν αρκέστηκε να την οριοθετήσει νοηματικά ως υψηλού επιπέδου έννοια, αλλά παράλληλα την θεοποίησε και την παρομοίωσε με τη φερωτή θεά «Νίκη». Αυτή τη συμπεριφορά της αδιαπραγμάτευτης αντίστασης ανεξαρτήτως των αναλογιών και του αποτελέσματος επέδειξε ο Έλληνας και στις 28 Οκτωβρίου 1940 βροντοφωνάζοντας με το στόμα του τότε ηγέτη του το μεγαλόστομο ΟΧΙ στον Ιταλό εισβολέα, ο οποίος απαιτούσε ιταμή αποδοχή και υποχώρηση μπροστά στις παράλογες απαιτήσεις του, δηλαδή την πλήρη υποταγή της χώρας χωρίς αντίσταση.

Η πανικόβλητη Ευρώπη εξαιτίας των αλληπαλλήλων πτώσεων των ελεύθερων λαών από τη φασιστική Γερμανοϊταλική επέλαση περίμενε από κάπου μια ελπιδοφόρα αντίδραση. Όταν η πανίσχυρη Γαλλία υπεταγή εύκολα, η πολλαπλάσια σε πληθυσμό Πολωνία άντεξε τρεις ημέρες, αλλά κράτη όπως η Τσεχοσλοβακία, το Βέλγιο, η Δανία αντιστάθηκαν ελάχιστα ή καθόλου και η Αγγλία διαρκώς απομονωνόταν στο νησί της, από πού άραγε θα δημιουργείτο η ελπιδοφόρα αντίσταση; Από εκεί που κανείς δεν το περίμενε. Από τη νοτιανατολική γωνιά της Ευρώπης. Από την Ελλάδα!

Ποιος δε θα δικαιολογούσε τη μικρή αυτή χώρα, αν υποχωρούσε μπροστά στην οκταπλάσια δύναμη της Ιταλίας, η οποία ήταν άριστα εξοπλισμένη με τα πιο σύγχρονα όπλα και άφθονα πολεμοφόδια; Και όμως από εδώ ξεκίνησε η αντίδραση στο συγνό φασισμό και στην παράλογη βία. Το ΟΧΙ του Μεταξά ήταν η ενδιάθετη επιθυμία του Ελληνικού λαού, που πανομοιότυπα εκφραζόταν σε κάθε παρόμοια περίπτωση. Έτσι εκφράστηκε στο Μαραθώνα και στις Θερμοπύλες, στις μεγάλες μάχες εναντίον των κατακτητών Ρωμαίων, στα τείχη της Κωνσταντινούπολης μπροστά στους αναρίθμητους βαρβάρους Αβάρους, Άραβες, Βούλγαρους, Τούρκους, στο Σούλι, στο Μεσολόγγι, στο Αρκαδι. Αντιστεκόταν και πολεμούσε για μεγάλα ιδανικά και όχι γιατί του το επέβαλλαν οι ηγέτες του με αποτέλεσμα και όταν υποδουλωνόταν να συνεχίζει να αντιστέκεται όπως συνέβη και κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας και της Γερμανικής κατοχής.

Η 28η Οκτωβρίου εκτός του νικηφόρου αποτελέσματος, μοναδικού σε παγκόσμιο επίπεδο τη συγκεκριμένη στιγμή, ωφέλησε πολλαπλά την υπόθεση της νίκης των ελεύθερων λαών απέναντι στον Άξονα. Ήταν η πρώτη περιφανής νίκη και παράλληλα βοήθησε, ώστε να πτηθεί η Γερμανία κατά την εισβολή της στη Ρωσία. Προετοίμασε επίσης τον Ελληνικό λαό, για να συνεχίσει την αντίστασή του απέναντι στον τριπλό κατακτητή, Γερμανό, Ιταλό και Βούλγαρο κατά τη διάρκεια της κατοχής.

Και σήμερα όμως το έπος της 28ης Οκτωβρίου εκπέμπει μηνύματα αντίστασης και μαχητικότητας απέναντι στην καλλιεργούμενη υποδούλωση της Ελλάδας σε διεθνείς οικονομικούς δυνάστες. Αλλά και στους πρόσφατα εμφανιζόμενους «εξ Ανατολών» εθνικούς κινδύνους δείχνει τι έχει κατορθώσει η Ελλάδα, όταν ομονοεί και είναι συσπειρωμένη.

Παράλληλα όμως απέναντι στους συντελεστές του «θαύματος» του Οκτώβρη του 1940 πρέπει να αποδίδεται από τους μεταγενέστερους η ανάλογη τιμή με τη γνώση και τη μνήμη. Αυτό τόνισε και ο Περικλής στον Επιτάφιο λόγο του λέγοντας «Ανδρών έργῶ γενομένων αγαθῶν, έργῶ καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμὰς» (Άνδρες που αναδείχθηκαν γενναίοι με έργα (πολεμώντας), με έργα πρέπει (από τους μεταγενέστερους) να εκδηλώνονται και οι τιμές). Πρέπει όλοι να ξέρουμε και ποτέ να μη ξεχνάμε τι πέτυχαν οι λίγοι Έλληνες για έξι ολόκληρους μήνες στα εξαιρεμένα βουνά της Αλβανίας απέναντι στους πολλαπλάσιους και εξαιρετικά εξοπλισμένους Ιταλούς και θα τους οδηγούσαν σε εξευτελιστική και ολοκληρωτική ήττα, αν δεν συνέβαινε το ύπουλο κτύπημα της Γερμανίας στα νώτα του αγωνιζομένου Ελληνικού στρατού.

ΒΥΤΙΝΙΩΤΙΚΑ... και άλλα

1η Σεπτέμβρη (Τρυγητής). Πρώτη μέρα του φθινοπώρου με τις λίγες σιγανές βροχές και την ανάλογη μικρή πτώση της θερμοκρασίας. Ο καιρός όμως διατηρείται ακόμα «γλυκός» με εκείνη την φθινοπωρινή ηρεμία και την καθαρότητα, που μόνο εδώ βρίσκεις. Η κοινωνία μας «μικραίνει» πληθυσμιακά, αφού λίγοι έχουν μείνει από τους καλοκαιρινούς επισκέπτες, που είναι φανατικοί φίλοι της Βυτινιώτικης φθινοπωρινής ατμόσφαιρας. Σήμερα «άνοιξαν» τα σχολεία μετά τις καλοκαιρινές διακοπές με το εκπαιδευτικό προσωπικό να επανέρχεται στις θέσεις του. Οι μαθητές θα προσέλθουν τη Δευτέρα στις 12 Σεπτέμβρη. Την Παρασκευή είχαμε ένα δυνατό φθινοπωρινό μπουρίνι παροδικού όμως χαρακτήρα. Παρόλα αυτά η φθινοπωρινή ατμόσφαιρα με την πτώση της θερμοκρασίας και την υγρασία, ιδιαίτερα τις βραδινές ώρες, είναι αισθητή.

8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ: Της Παναγίας της «πισωμαχαλίτισσας» (κατά την προσφιλή έκφραση του μεγάλου σχολάρχη της σχολής της Βυτίνας αρχιμανδρίτη Παναγιώτη Παπαζαφειρόπουλου στη «Μεθυδριάδα»). Γιορτάζει η δεύτερη εκκλησία της Βυτίνας. Παρόλο που

συνέπεσε με εργάσιμη ημέρα, η προσέλευση ήταν αρκετή όχι μόνο από ντόπιους αλλά και από Βυτινιώτες από άλλα μέρη, που ήλθαν να τιμήσουν την εορτή. Μην ξεχνάμε ότι η εκκλησία αυτή αποτελούσε δεύτερη ενορία του τόπου μας στις αρχές του εικοστού αιώνα, όταν η Βυτίνα ήταν πληθυσμιακά εύρωστη και η «κάτω γειτονιά» ήταν η πιο πυκνοκατοικημένη. Τον άρτο της ημέρας προσέφερε όπως συνήθως η οικογένεια Κόντου, ενώ πραγματοποιήθηκε λιτανεία της εικόνας στους δρόμους της Βυτίνας από το κώρο της εκκλησίας μέχρι το κέντρο της κωμό-

πολης, παρόλο που οι καιρικές συνθήκες δεν ήταν κατάλληλες λόγω της βροχοπτώσης. Την παραμονή τελέστηκε κατανυκτικός εσπερινός και τον άρτο της παραμονής προσέφερε η οικογένεια Νικολάου Τζίφα, που το σπίτι της γειτονείας με την εκκλησία. Οι έντονες βροχοπτώσεις που έπληξαν την Πελοπόννησο και ιδιαίτερα τις περιοχές της Λακωνίας και Μεσσηνίας εκδηλώθηκαν και εδώ με ιδιαίτερη ένταση και διάρκεια, αφού από την Τετάρτη 6 του μήνα και για δύο μέρες έβρεξε διαρκώς. Φθινοπωρινές καιρικές συνθήκες βλέπετε.

Δεύτερο Σαββατοκύριακο του Σεπτεμβρίου. Από αύριο «ανοίγουν» τα σχολεία για τους μαθητές, στους οποίους ευχόμαστε καλή και παραγωγική χρονιά για μικρούς και μεγάλους, για τους μαθητές του Νηπιαγωγείου, του Δημοτικού, του Γυμνασίου και του Λυκείου. Στο εκλεκτό εκπαιδευτικό προσωπικό των σχολείων «καλή δύναμη» στο δύσκολο εκπαιδευτικό τους έργο, που φέτος θα έχει αρκετές αλλαγές οργανωτικές και διδακτικές. Το φθινόπωρο έχει μπει για καλά, αφού οι βροχοπτώσεις είναι καθημερινές, η θερμοκρασία εμφανίζει φθινοπωρινές τιμές και η φύση παίρνει εκείνο το χρυσοπράσινο χρώμα λίγο πριν τη χειμερινή της νέκρωση. Η κίνηση του Σαββατοκύριακου πολύ μικρή, αφού το καλοκαίρι και οι διακοπές έχουν τελειώσει και η χειμερινή περίοδος επισκεψιμότητας δεν έχει αρχίσει. Όμως οι διερχόμενοι εκδρομείς ιδιαίτερα την Κυριακή, που μένουν για ένα καφέ, είναι αρκετοί.

11 Σεπτέμβρη: Πρώτη ημέρα των σχολείων. Ο αγιασμός τελέστηκε στα σχολεία όλων των βαθμίδων από τους ιερείς πατέρα Χρυσόστομο και πατέρα Νικόλαο με την παρουσία γονέων και εκπροσώπων των τοπικών αρχών. Στους χαιρετισμούς τους οι διευθυντές, αφού ευχήθηκαν για καλή και παραγωγική από απόψεως απόδοσης χρονιά, συνέστησαν συνεργασία όλων των φορέων για την εύρυθμη λειτουργία των σχολείων προς όφελος των μαθητών. Η νέα σχολική χρονιά αρχίζει με πολλές αλλαγές στην εκπαιδευτική διαδικασία τόσο του Δημοτικού αλλά προπαντός του Γυμνασίου. Στο Λύκειο οι αλλαγές είναι λιγότερες. Πληθυσμιακά τα σχολεία μας κινούνται στο ίδιο επίπεδο με το περσινό με μικρή απόκλιση προς τα κάτω. Το Γυμνάσιο έχει και στις τρεις τάξεις 50 μαθητές και το Λύκειο 44. Το εκπαιδευτικό προσωπικό είναι σχεδόν πλήρες με τις βασικές ειδικότητες συμπληρωμένες. Οι επόμενες μέρες κύλησαν ήρεμα με τη γιορτή του «Σταυρού» να προέχει στα μέσα της εβδομάδας, η οποία γιορτάστηκε με την ανάλογη εκκλησιαστική μεγαλοπρέπεια και το Βυτινιώτικο βασιλικό, που μοιράστηκε στους πιστούς. Πριν από αρκετές δεκαετίες την ημέρα αυτή οι Βυτινιώτες πήγαιναν στην εκκλησία με ένα «σακουλάκι» γεμάτο σιτάρι, που μετά το «διάβασμά» του από τους ιερείς χρησιμοποιείτο για την ευνοϊκή σπορά των αγρών, η οποία θα άρχιζε με τα φθινοπωρινά πρωτοβρόχια. Αυτά για να μη ξεχνάμε και τις παραδόσεις μας. Οι καθημερινές βροχούλες και η βραδινή ψύχρα μας θυμίζουν την εποχή του φθινοπώρου την οποία διανύουμε και τις νυκτερινές ώρες που και πού ανάβει και κανένα θερμαντικό σώμα στα σπίτια ηλικιωμένων.

Τρίτο Σαββατοκύριακο του Σεπτεμβρίου. Το Σάββατο έγινε η επίσημη έναρξη του κυνηγιού για τους «λαγοκυνηγούς» και τους «γουρουνοκυνηγούς». Είδαμε στο Μαίναλο αλλά και στις γύρω περιοχές (Ζαρζί,

Κερνίτσα) αρκετές παρέες ντόπιων και ξένων. Η Βυτίνα λόγω της εδαφολογικής της διαμόρφωσης αλλά και της πλούσιας χλωρίδας και πανίδας προσελκύει αρκετούς ξένους κυνηγούς. Να συστήσουμε στους φίλους κυνηγούς ιδιαίτερη προσοχή, διότι δυστυχώς και κατά την περσινή περίοδο σημειώθηκαν αρκετά ατυχήματα από

απροσεξία και κάποια από αυτά θανατηφόρα. Για το λόγο αυτό χρειάζεται μεγάλη προσοχή για την ατομική ασφάλεια και προπαντός σεβασμός στο φυσικό περιβάλλον και πιστή τήρηση της νομοθεσίας. Είδαμε ότι στη συνεδρίαση της οικονομικής επιτροπής του Δήμου στις 14-9 ψηφίστηκε δαπάνη 24.594 € για την «επιστημονική παρακολούθηση της εγκατάστασης επεξεργασίας λυμάτων». Είναι γεγονός ότι ο βιολογικός καθαρισμός της Βυτίνας δε χρειάζεται μόνο συστηματική συντήρηση αλλά και επιστημονική παρακολούθηση καλής λειτουργίας, διότι αυτή είναι εξαιρετικά ευαίσθητη και κατά καιρούς παρουσιάζει προβλήματα.

Τρυγητής: Μήνας και αυτός με μεγάλη κινητικότητα για την αγροτική κοινωνία της Βυτίνας στο παρελθόν. «Θέρος, τρύγος, πόλεμος» λέει η λαϊκή παροιμία προσδιορίζοντας τα τρία σημαντικά γεγονότα, που απαιτούσαν κινητοποίηση και μαζική συμμετοχή ανδρών και γυναικών, μικρών και μεγάλων. Το τρίτο δεκαήμερο του Σεπτέμβρη και το πρώτο του Οκτώβρη ήταν «αφιερωμένο» στον τρύγο, μια από τις σπουδαιότερες γεωργικές απασχολήσεις. Το κρασί, μαζί με το λάδι και το ψωμί αποτελούσε τη βάση της διατροφής της αγροτικής κοινωνίας. Το πρώτο και το τρίτο παρήγοντο από το Βυτιναίο αγρότη. Το δεύτερο ή το προμηθευόταν ή το υποκαθιστούσε με άλλα

Το παλιό αμπελοτόπι στα «Λακώματα»

παρόμοια όπως το λίπος. Οι ετοιμασίες του τρύγου άρχιζαν με τον καθαρισμό των βαγηνιών. Αυτή την περίοδο σε όλες τις αυλές της Βυτίνας αλλά και στους παράδρομους έπλεναν τα μεγάλα κρασοβάγανα και τις μικρές «φόρες» για την αποθήκευση του προϊόντος. Η μυρωδιά της «τρυγιάς» ήταν έντονα διαδεδομένη στην ατμόσφαιρα του χωριού συνδυασμένη με αυτή του ρετσίνο. Τα εργαλεία του τρύγου έτοιμα στην αυλή περίμεναν το «πανηγύρι» της έναρξης. Οι κάδες και οι «πατητήρες» περίμεναν το μούστο και τα σταφύλια, ενώ τα «ασκιά» φουσκωμένα και κρεμασμένα στην αυλή περίμεναν και αυτά την ώρα τους. Και μετά η «ξέλαση» όλου του χωριού στα μεγάλα αμπελοτόπια, στα «Δαμασκηνιά», στα «Λακώματα», στη «Σίτσα», στις «Σέτσες», στη «Σωτήρα», που ήταν και η πρώτη περιοχή από όπου άρχιζε ο τρύγος. Σήμερα όλα τα «εργαλεία» τα βλέπουμε στα κατά τόπους λαογραφικά μουσεία και τις εργασίες του τρύγου στις κίτρινοσμέντες φωτογραφίες στους τοίχους των παλιών σπιτιών της Βυτίνας, όσες δεν έχει καταστρέψει ακόμα η «μανία» της ανακαίνισης, που μας διακρίνει όλους.

Τέταρτο Σαββατοκύριακο του Σεπτεμβρίου. Μέτρια κίνηση περισσότερο από διερχόμενους και όχι διαμένοντες. Μοιράστηκε από τον ταχυδρόμο το καλοκαιρινό φύλλο της «ΒΥΤΙΝΑΣ», που διαβάστηκε με αρκετό ενδιαφέρον από τους παραλήπτες. Παρόλο που πολλά από τα γραφόμενα είναι θέματα της καθημερινότητας, που τα ζούμε όλοι μας, εν τούτοις, όταν διαβάζονται δημιουργούν άλλη εντύπωση και προβληματίζουν πιο έντονα. Η παλιά καφετέρια «Πεταλούδες» λειτουργεί από αυτό το Σαββατοκύριακο με νέα διεύθυνση και την επωνυμία «Mountain». Να ευχηθούμε στους νέους ιδιοκτήτες, ένας των οποίων μάθαμε ότι κατάγεται από εδώ, καλή επαγγελματική πορεία, διότι τα καταστήματα ψυχαγωγίας είναι απαραίτητα στον τόπο μας ιδιαίτερα τις ημέρες μεγάλης επισκεψιμότητας. Στα μέσα της εβδομάδας πραγματοποιήθηκε μια τριήμερη προσκηνηματική εκδρομή στην Πάτμο, που οργανώσε ο σύνδεσμος Φιλοπροόδων και πήραν μέρος περίπου εξήντα άτομα από τη Βυτίνα και τα περίχωρα. Η εκδρομή σημείωσε μεγάλη επιτυχία και οι συμμετασχόντες επέστρεψαν απόλυτα ικανοποιημένοι. Λεπτομέρειες στο δελτίο

τύπου του συνδέσμου.

Πρώτο Σαββατοκύριακο του Οκτώβρη. Ο μεσαίος μήνας του φθινοπώρου. Ο «Σποριάς» κατά τη λαϊκή έκφραση, αφού κατά τη διάρκεια του πραγματοποιείτο στο παρελθόν η μεγαλύτερη έκταση της καλλιέργειας των αγρών. Ο «Πιανεισίων» του αρχαίου Αττικού ημερολογίου. Καλός καιρός με το μικρό «καλοκαιράκι» αυτές τις μέρες. Την Κυριακή έκανε την έναρξη της νέας περιόδου δραστηριοτήτων του ο Πολιτιστικός σύλλογος με αγιασμό που τέλεσε ο παπά Νικόλαος στην αίθουσα εκδηλώσεων του κληροδοτήματος Θαλασσινού. Συγχρόνως αποδόθη το βραβείο «Ευθυμίου Χριστοπούλου» στον ίδιο χώρο στην πρώτη Βυτιναία μαθήτριά της Γ' Λυκείου (που απεφοίτησε πέρυσι από τη Β' Λυκείου με το μεγαλύτερο βαθμό) από τον ίδιο τον δωροθέτη. (Λεπτομέρειες θα διαβάσετε σε άλλη στήλη). Την Κυριακή αρκετοί διερχόμενοι και μάλιστα πέρασαν και τρία πούλμαν με Ισραηλινούς εκδρομείς, οι οποίοι έμειναν για καφέ. Στην τελευταία συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου εγκρίθηκε η χρηματοδότηση της εκδήλωσης για τον Κων/νο Παπαρρηγόπουλο, που ετοιμάζεται από το σύλλογο των απανταχού Βυτιναίων σε συνεργασία με τον Δήμο Γορτυνίας και την Παγγορτυνιακή ένωση.

Μια βόλτα στις κοντινές περιοχές της Βυτίνας, παρέα με τον φανατικό φίλο της στήλης, μέχρι το «Κακούτσι», τη «Μεγάλη Βρύση» ή τα Λακώματα και τα Δαμασκηνιά μας έδειξε ότι η φετινή καρυδοπαραγωγή είναι σχεδόν ανύπαρκτη, αφού ο ανοιξιάτικος παγετός «έκαψε» τα δένδρα και δεν επέτρεψε την καρποφορία τους. Κάποτε αυτή την εποχή εκτός της σποράς των «γρασιδιών» με τις πρώτες φθινοπωρινές βροχές παράλληλα γινόταν η συλλογή των καρυδιών, τα περισσότερα των οποίων καταναλώνοντο από την ίδια την οικογένεια το χειμώνα είτε για τροφή, είτε για την παρασκευή γλυκισμάτων. Το «παντεσπάνι», το «καρυδάτο», η «καρυδόπιττα», ο «μπακλαβάς» παρασκευάζοντο στα Βυτινιώτικα σπίτια με ντόπια καρύδια για τα «γιορτοφόρια» ή τις μεγάλες γιορτές και δημιουργούσαν ευφορία στα μικρά παιδιά, που «αφαιρούσαν» κρυφά από το κώρο που φυλάσσονταν κάποιο κομμάτι προκαλώντας την «έκρηξη» της νοικοκυράς του σπιτιού. Τέτοια εποχή έβλεπες κάτω από τα μεγάλα δένδρα το απομεινόμενο τις γυναίκες του σπιτιού ή και τους άνδρες να τα μαζεύουν και την εργασία αυτή τη διαπίστωνες τις επόμενες ημέρες στα χέρια, που ήταν μαυρισμένα από τα υγρά του

φλοιού του καρπού. Παλιές εποχές ανεπανάλπτες. Όμως στη Βυτινιώτικη ύπαιθρο έμειναν αυτά τα δένδρα, που φυτεύτηκαν τις περασμένες δεκαετίες ως «σήμα κατατεθέν» της αγροτικής Βυτίνας με όλα τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της, το μόχθο, τις χαρές, τις λύπες, τη «θυμσοφία» της. «Το κάστανο θέλει κρασί, και το καρύδι μέλι». Και του «χρόνου» λοιπόν η «ξέλαση» για τα Βυτινιώτικα καρύδια, που φέτος δεν έγινε. Και για να μην ξεχνιόμαστε και παράλληλα να τιμούμε κάθε προσπάθεια αναβίωσης εθίμων, ο πολιτιστικός σύλλογος Ελάτης (οι πάντα δραστήριοι Γαρζενικιώτες) πραγματοποίησε και φέτος στα μέσα του Οκτώβρη την «ξέλαση των καρυδιών», που οργανώνει τα τελευταία χρόνια.

Δεύτερο Σαββατοκύριακο του Οκτώβρη: Φθινοπωρινή ατμόσφαιρα με συνεφιές εναλλασσόμενες με πλιοφάνεια και κάποιες βροχές. Όμως η θερμοκρασία παραμένει σχετικά υψηλή με τη μέγιστη γύρω στους 20°C. Η φύση έχει πάρει το χρυσαφί της χρώμα που φαίνεται ιδιαίτερα στο «δρόμο της Αγάπης». Άρχισαν οι ετοιμασίες για τον «Άθλο του Μαίναλου», που θα διεξαχθεί εδώ για έβδομη συνεχόμενη χρονιά με οργανωτή τον Δήμο Γορτυνίας. Είναι μια εκδήλωση που προβάλλει περισσό-

Η ΒΥΤΙΝΑ

Διημερίδα του Συλλόγου Απανταχού Βυτιναίων & Φίλων της Βυτίνας «Ο ΑΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝ»

ΓΡΑΦΕΙΑ: Χαλκοκονδύλη 37 - 39
104 32 Αθήνα
Τηλ./Fax: 210 52 28 100
Ταχ Δ/ση: Τ.Θ. 3456, Τ.Κ. 10210
email: agiostryfon@vytina.info

Υπεύθυνος Έκδοσης
Παπαδέλος Παναγιώτης
Τηλ.: 6937 718 102
email: panagiotisparadelos@yahoo.gr
Τηλ./ Fax: 210 6917556

Μέλη Συντακτικής Επιτροπής
Παναγοπούλου Αρετή
Τηλ.: 6972 013194
Χαραλαμποπούλου Αθανασία
Τηλ.: 6984 984788
email: nancy@on.gr

Διαχείριση ύλης:
Παπαδέλος Βασίλειος
Υπεύθυνος διακίνησης:
Κάρκουλας Βασίλειος
Τηλ: 6976 992953

Ετήσια Συνδρομή 20€
Παραγωγή: ALKODI GROUP
Αριστοτέλους 91, Πλ. Βικτωρίας, Αθήνα
www.alkodi.gr | print@alkodi.gr

Βυτινιώτικα... και άλλα

τερο τον τόπο μας και προσελκύει αρκετούς επισκέπτες. Η κίνηση του Σαββατοκύριακου μέτρια. Η δύσκολη οικονομική κατάσταση, που συνεχίζεται για έκτη συνεχόμενη χρονιά επιρραζεί και τη χειμερινή επισκεψιμότητα πάνω στην οποία στηρίζεται η οικονομική κίνηση της Βυτινίας. Όλοι περιμένουν το τρίήμερο της 28ης Οκτωβρίου για πιθανή αύξηση της επισκεψιμότητας. Η καλή επαρχιακή εφημερίδα «το Πολιτιστικό Βήμα» Φενού διοργάνωσε μονοήμερη εκδρομή από την Αθήνα στα αξιοθέατα της Γορτυνίας και πέρασαν και από εδώ. Για να φανεί για μια ακόμα φορά η φήμη του τόπου και η αναγνώρισή του από όλους, αντιγράφουμε από το πρόγραμμα της εκδρομής: «**φθάνοντας στη Βυτινία θα κάνουμε στάση για απογευματινό καφέ και ψώνια στην πλούσια αγορά της με τα παραδοσιακά προϊόντα**». Η τοπική αγορά είναι μακράν η καλύτερη από όσες συναντά ο επισκέπτης της Γορτυνίας.

Μεσοβδόμαδα. 11 του μήνα. Αρκετές βροχές με πολύ αέρα και σήμερα όπως το Σαββατοκύριακο. Η φθινοπωρινή κακοκαιρία συνεχίζεται και παράλληλα η μικρή μας κοινωνία ετοιμάζεται για το χειμώνα. Τα τζάκια και οι σόμπες άναψαν. Η θέρμανση ιδιαίτερα τις πρωινές και τις βραδινές ώρες απαραίτητη. Η καθημερινή κίνηση έχει πάρει το φθινοπωρινό ρυθμό με τους λίγους θαμώνες των καφετεινών το πρωί και το μεσημέρι και κάπως περισσότερους τις απογευματινές και τις βραδινές ώρες μετά τις καθημερινές δουλειές των νέων της κοινωνίας μας. Οι σκαμμένοι δρόμοι του χωριού, που δε λένε να επισκευασθούν δυο χρόνια τώρα μετά την ολοκλήρωση του έργου της αποχέτευσης, γίνονται αδιάβατοι με τις βροχές και είναι άκρως επικίνδυνοι για τους ηλικιωμένους. Όσο και να φωνάζουμε δε μας ακούει κανείς. Αλλά και οι επισκέπτες του Σαββατοκύριακου, που θέλουν να περιδιαβούν τα σοκάκια της Βυτινίας αντικρίζουν ένα τελείως ακαλαίσθητο θέαμα. Όλες οι αρμόδιες αρχές με πρώτο το Δήμο αδιαφορούν για τη λύση του προβλήματος. Είναι αδιανόητο να ξεκινά ένα έργο και να μένει ημιτελές τόσο μεγάλο διάστημα θέτοντας σε κίνδυνο τη σωματική ακεραιότητα των πολιτών!

Σήμερα επίσης έκανε το γύρο του διαδικτύου μια δραματική και εξίσου απογοητευτική είδηση. Αντιγράφουμε από το **Kalimera Arkadia**.

«Τελειωμό δεν έχουν τα προβλήματα που υπάρχουν στα Κέντρα Υγείας της Γορτυνίας. Για όλη τη Γορτυνία, υπάρχει μόνο ένα ασθενοφόρο το οποίο είναι... απαραιτούμενο. Τον περασμένο Μάιο, είχε προκληθεί μεγάλο ζήτημα, όταν το ασθενοφόρο του Κέντρου Υγείας Δημητσάνας, είχε ακινητοποιηθεί λόγω βλάβης έξω από τη Ζάτουνα, όπου πήγαινε για να παραλάβει μία γερόντισσα, που είχε υποστεί εγκεφαλικό. Το ασθενοφόρο επισκευάστηκε, αλλά επειδή είναι παλιό, δεν άργησε να προκύψει ξανά πρόβλημα. Σήμερα, λοιπόν το ασθενοφόρο πήγε στην Καρκαλού για μια γυναίκα που είχε σπάσει το πόδι της. Αυτό ακινητοποιήθηκε πάλι από μηχανική βλάβη, με αποτέλεσμα να έρθει ασθενοφόρο του ΕΚΑΒ από την Τρίπολη! Το χαλασμένο ασθενοφόρο της Γορτυνίας, έμεινε στην Καρκαλού, μέχρι να έρθει η οδική βοήθεια.» Η δραματική κατάσταση της αντιμετώπισης των αναγκών περίθαλψης των κατοίκων της Γορτυνίας διαρκώς μεγιστοποιείται και κανείς δε φαίνεται να είναι διατεθειμένος να την αντιμετωπίσει.

Τρίτο Σαββατοκύριακο του «Σποριά» (Οκτωβρίου). Πάλι θα αναφέρουμε τις καιρικές συνθήκες, παρόλο που ακούγεται μονότονο. Εντελώς φθινοπωρινές με αρκετή υγρασία και φθινοπωρινή ψύχρα. Μεγάλο κύκλο στο διαδίκτυο κάνει η είδηση του χαλασμένου ασθενοφόρου της Δημητσάνας με αρκετά ειρωνικά σχόλια, χωρίς όμως να «ιδρώνει το αυτί» των αρμοδίων. Διαβάσαμε πρόσφατα στο τελευταίο φύλλο της πολύ καλής επαρχιακής εφημερίδας «Η φωνή των Καλαβρυτών» ότι παρατηρείται σταδιακή εξαφάνιση της ρίγανης του Χελμού εξαιτίας της απρόσεκτης και βιαστικής συλλογής για εμπορικούς λόγους με αποτέλεσμα να «ξεριζώνονται» τα φυτά και σταδιακά να εξαφανίζεται το είδος. Μάλιστα το ρεπορτάζ σημειώνει ότι περιοχές που στο παρελθόν ήταν κατάφυτες από το είδος αυτό του αρωματικού φυτού σήμερα είναι γυμνές. Αυτό μας θυμίζει τις περιπέτειες του δικού μας τσαγιού στο Μαϊνάλο, που κινδυνεύει με σταδιακή εξαφάνιση, εάν δε ληφθούν μέτρα προστασίας. Για το λόγο αυτό θα πρέπει το Δασαρχείο Βυτινίας την επόμενη χρονιά να απαγορεύσει τη συλλογή του τουλάχιστον σε περιοχές που παρουσιάζει σταδιακή εξαφάνιση. Το Σαββατοκύριακο αυτό είχαμε αρκετή επισκεψιμότητα διερχόμενων εκδρομικών, που κατευθύνονταν στο εσωτερικό της Γορτυνίας με στόχο τα μοναστήρια της περιοχής. Ο θρησκευτικός τουρισμός είναι σημαντικός ως προς την αύξηση της επισκεψιμότητας της Γορτυνίας.

Δευτέρα 17 Οκτώβρη: Σήμερα ανακοινώθηκε η πολυαναμενόμενη αλλά και πολλάκις αμφισβητούμενη δημοπράτηση από το δήμο Γορτυνίας της επισκευής του Πανταζοπουλείου πνευματικού κέντρου και της δημιουργίας σύγχρονου συνεδριακού κέντρου. Η διαδικασία θα γίνει στις 27-10, εάν δεν παρεμβληθεί άλλο γραφειοκρατικό κύλωμα. Η απόφαση ελήφθη κατά πλειοψηφία. Δυστυχώς μειοψήφησαν τρεις σύμβουλοι του Δήμου οι κ.κ. Αποστολόπουλος, Κούλης και Αναγνωστόπουλος. Δεν γνωρίζουμε τη λογική των μειοψηφιστών. Αλλά σκεφτόμαστε όμως εάν για ένα έργο καθαρά αναπτυξιακό, η δαπάνη του οποίου δε βαρύνει το δήμο αλλά τα χρήματα διατίθενται από το κληροδότημα Πανταζοπούλου, υπάρχουν αντιρρήσεις για λόγους αντιπολιτευτικούς, τότε μπορούμε να εξηγήσουμε την κακοδομία της Γορτυνίας. Όπως δημοσίευσε το Kalimera Arkadia ταξίδι εξοικείωσης σε ελληνικούς προορισμούς για έντεκα, συνεργαζόμενοι με την ΤΥΙ, bloggers, YouTubers και Twitterers από τη Φινλανδία, τη Σουηδία, τη Μεγάλη Βρετανία και τη Γερμανία, διοργάνωσε από τις 15 έως τις 19 Οκτωβρίου το Υπουργείο Τουρισμού και ο ΕΟΤ, σε συνεργασία με τον κορυφαίο Tour Operator.

ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

• Οι φορείς στους οποίους απευθύνθηκε ο σύλλογος στις αρχές του καλοκαιριού εκθέτοντας τα βασικά προβλήματα της Βυτινίας απάντησαν δίνοντας άλλοι αισιοδοξία επίλυσης και άλλοι απογοήτευση λόγω αδυναμίας παρέμβασης. Συγκεκριμένα ο αντιπεριφερειάρχης απήντησε στη διαμαρτυρία περί απόσυρσης του κονδυλίου επισκευής του εσωτερικού οδικού δικτύου της κωμόπολης διαβεβαιώνοντας ότι το κονδύλιο δεν αποσύρθηκε αλλά γραφειοκρατικές διαδικασίες καθυστερούν το έργο, το οποίο τελικά θα πραγματοποιηθεί. Εμείς περιμένουμε! Η διεύθυνση δασών Αρκαδίας απήντησε ότι αδυνατεί να πραγματοποιήσει τη συντήρηση του αλσουλίου Τριανταφυλλίδη (δασάκι) λόγω έλλειψης κονδυλίων και μάλιστα συνέστησε (άκουσον... άκουσον) την ανάπτυξη εθελοντικής πρωτοβουλίας για την πραγματοποίηση του έργου. Ο σύλλογος απέστειλε νέο έγγραφο υποδεικνύοντας ότι τα χρήματα μπορούν να εξασφαλισθούν από τα αδιάθετα του κληροδοτήματος Τριανταφυλλίδη αρκεί να εκπονηθεί σχετική μελέτη, την οποία κανείς από τους αρμόδιους δε φαίνεται διατεθειμένος να εκπονήσει. Στη συνέχεια για το ίδιο θέμα ζήτησε την παρέμβαση του Ινστιτούτου δασικών μελετών, το οποίο παλαιότερα είχε ενδιαφερθεί για το αλσύλιο. Τέλος ο ΟΠΕΚΕ «Δήμητρα» απάντησε ότι έχει προγραμματίσει να πραγματοποιη-

Κατά την παραμονή τους στην Ελλάδα, οι έντεκα συμμετέχοντες επισκέφθηκαν την ορεινή Αρκαδία και φυσικά πέρασαν από τη Βυτινία. Το ταξίδι αυτό αναμένεται να προσφέρει σημαντική προβολή των περιοχών μας και εντάσσεται στις στρατηγικές πρωτοβουλίες του Υπουργείου και του ΕΟΤ για την επιμήκυνση της τουριστικής περιόδου στην Ελλάδα.

Τέταρτο Σαββατοκύριακο του Οκτώβρη: Μεσοβδόμαδα και συγκεκριμένα ξημερώματα Πέμπτης σημειώθηκε η μικρότερη θερμοκρασία της φετινής χρονιάς. Το θερμόμετρο έδειξε 2°C. Σε λίγο θα σημειωθούν και οι πρώτοι παγετοί, στους οποίους ο τόπος μας είναι συνηθισμένος. Το Σαββατοκύριακο είχαμε έντονη κίνηση, αφού το διήμερο διεξήχθη ο έβδομος «άθλος Μαινάλου» με πρωτοβουλία της Mountain Sports υπό την αιγίδα του Δήμου Γορτυνίας με πολλούς συμμετέχοντες. Η εκδήλωση έφερε αρκετούς επισκέπτες στη Βυτινία και σε συνδυασμό με διερχόμενους σημειώθηκε το πρώτο μεγάλο επισκεψιμότητας Σαββατοκύριακο για τη φετινή περίοδο χειμερινού τουρισμού, αφού οι συμμετέχοντες ποδηλάτες και δρομείς πλησίασαν τους τετρακίσιους. Εν τω μεταξύ η ιστοσελίδα **visitgreece.gr** η οποία υποδεικνύει τις καλύτερες περιοχές της Ελλάδας για χειμερινές «αποδράσεις» περιλαμβάνει και τη Βυτινία στις πέντε πρώτες υποδείξεις της. Όταν διαβάζεις αυτά, πώς να μη νιώθεις περηφάνια για τον χαρισματικό αυτό τόπο.

Διαβάσαμε την πρόσκληση για συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου στις 27-10 και τα θέματα, που θα συζητηθούν σε αυτό. Είδαμε ότι τέσσερα από αυτά αφορούν τη Βυτινία και αναφέρονται στην προσωρινή παραλαβή τριών μεγάλων έργων υποδομής, που επιλύουν οριστικά την ύδρευση και την αποχέτευση του χωριού. Συγκεκριμένα ζητείται η έγκριση των πρωτοκόλλων προσωρινής παραλαβής των έργων α) «Αντικατάσταση και βελτίωση δικτύων ύδρευσης των Τ.Κ. Βυτινίας και Ελάτης του Δήμου Γορτυνίας». Στο έργο αυτό εντάσσεται η ολοκλήρωση και λειτουργία της δεξαμενής Φαρμάκη, η οποία δεκαπέντε περίπου χρόνια μετά την έναρξη κατασκευής της φαίνεται ότι επιτέλους θα λειτουργήσει και θα λύσει οριστικά τα υπάρχοντα προβλήματα ύδρευσης. β) «Αντικατάσταση εξωτερικού δικτύου ύδρευσης από Τ.Δ. Πυργακίου έως Βυτινία». Με το έργο αυτό αντικαταστάθηκαν οι αμιαντοσωλήνες που έφεραν στη Βυτινία το νερό από τις πηγές του Πυργακίου. γ) «Επέκταση δικτύου αποχέτευσης Τ.Κ. Βυτινίας». Τέλος ζητείται έγκριση της μελέτης για την ηλεκτροδότηση των εγκαταστάσεων ύδρευσης. Εμείς

να εκφράσουμε τον ενθουσιασμό μας, διότι ένα σημαντικό έργο, όπως η λειτουργία της δεξαμενής «Φαρμάκη», οδηγείται στην ολοκλήρωσή του και να ευχαριστήσουμε θερμά όσους μόχθησαν για τη χρηματοδότηση και εκτέλεση των έργων αυτών και μάλιστα σε εποχές οικονομικών δυσκολιών. Μένει σε εκκρεμότητα η αντικατάσταση του δικτύου μέχρι τη δεξαμενή του «Αϊ Λια» λόγω άρνησης συμπολιτίδος μας να επιτρέψει τη διέλευσή του από το χωράφι της και δεύτερον η αποκατάσταση των σκαμμένων δρόμων της αποχέτευσης...

Τελευταίο Σαββατοκύριακο του Οκτώβρη. Το τρίήμερο της Εθνικής γιορτής. Το πρώτο μεγάλης επισκεψιμότητας. Παρόλη την οικονομική κρίση η Βυτινία εξακολουθεί να δέχεται τους πολυάριθμους φίλους της για ολιγόημερη παραμονή. Συγχρόνως με λαμπρότητα και εθνική έξαρση γιορτάστηκε η επέτειος της 28ης Οκτωβρίου με πρωτοστάτες τα σχολεία μας. Η νεολαία του τόπου μας έδωσε για μια ακόμα φορά το βροντερό «παρόν» στον εορτασμό. Οι καφετέριες προσέφεραν ένα οργανωμένο ψυχαγωγικό πρόγραμμα στους θαμώνες τους παράλληλα με την άσπογη εξυπηρέτηση. Κάποιες ώρες στο εσωτερικό τους δημιουργείται το αδιαχώρητο, ενώ το Σάββατο το απόγευμα ήταν γεμάτα και τα καθίσματα της πλατείας. Στους δρόμους, τις ώρες που δεν έβρεχε δημιουργείται το αδιαχώρητο από αυτοκίνητα και πεζούς, ενώ μπροστά από τα καταστήματα εμπορίας τοπικών προϊόντων σχηματίζονταν ουρές με τους καταστηματάρχες να προσφέρουν δείγματα τοπικών προϊόντων και τους επισκέπτες να τα δοκιμάζουν. Οι καιρικές συνθήκες του τριήμερου και ιδιαίτερα της Παρασκευής ήταν δυσμενείς αλλά το Σαββατοκύριακο βελτιώθηκαν κάπως, η ψύχρα όμως ήταν αισθητή αφού η θερμοκρασία τις νυκτερινές ώρες κατέβαινε στους 5°C με 6°C. Την Πέμπτη 27-10 πραγματοποιήθηκε η δημοπράτηση της επισκευής και μετατροπής σε συνεδριακό κέντρο του κτιρίου του Πανταζοπουλείου πνευματικού κέντρου. Ο ανάδοχος αναδείχθηκε μέσα από τέσσερις ενδιαφερομένους. Εάν δεν υπάρξουν γραφειοκρατικά εμπόδια ελπίζεται ότι σε ένα εξάμηνο θα είναι έτοιμο με σύγχρονες πλέον προδιαγραφές και θα συμβάλλει αποφασιστικά στην πραγματοποίηση σπουδαίων πολιτιστικών και ψυχαγωγικών εκδηλώσεων του τόπου μας. Και με την παρουσίαση της Βυτινιώτικης επικαιρότητας ολοκληρώθηκε το δίμηνο Σεπτεμβρίου - Οκτωβρίου. Ελπίζουμε να σας κρατήσαμε και αυτή τη φορά «κοντά» στη Βυτινία ιδιαίτερα όσους ζουν μακριά της.

θούνη μελισσοκομικά σεμινάρια στο Τριανταφυλλίδειο κτήμα μέσα στο 2016. Για άλλης φύσεως σεμινάρια, όπως αμπελοφυλακίας, καλλιέργειας αρωματικών φυτών κ.λ.π. πρέπει πρώτα να υπάρξει ενδιαφέρον από τους παραγωγούς. Επίσης ο σύλλογος ζήτησε την παρέμβαση του Γενικού Γραμματέα Κοινωνικών Υπηρεσιών κ. Γιάννη Μπασκώζου, Βυτιναίου στην καταγωγή, για την προώθηση του θέματος της αξιοποίησης του χώρου του παλαιού σανατορίου από το νοσοκομείο Καλαμάτας, το οποίο τελευταία έχει βαλτώσει. Ο Δήμος Γορτυνίας δεν απάντησε γραπτώς στις εκκλήσεις του συλλόγου για παρέμβαση σε σημαντικά τοπικά θέματα υπήρξε όμως τηλεφωνική επικοινωνία με τον δήμαρχο και τον τοπικό αντιδήμαρχο. Ο σύλλογος θα συνεχίσει τις προσπάθειες για επίλυση κατά το δυνατόν των σημαντικότερων τοπικών προβλημάτων με πρώτο τη σωστή επαναλειτουργία του Τριανταφυλλιδείου κτήματος, το οποίο σημειωτέον θα περιλάβει στο φετινό του ημερολόγιο, αναγνωρίζοντας τη μεγάλη του σημασία για τον τόπο.

• Ο σύλλογος σε συνεργασία με το δήμο Γορτυνίας και την Παγγορτυνιακή ένωση ετοιμάζει την εκδήλωση για τον Κων/νο Παπαρηγόπουλο στις 20-11-2016 στην αίθουσα της «Παλαιάς Βουλής». Έτσι στις 19-9 ο πρόεδρος του συλλόγου επισκέφθηκε στο γραφείο του τον κεντρικό ομιλητή, καθηγητή της νεώτερης Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών κ. Καραμανωλάκη Ευάγγελο και συζητήσαν τις λεπτομέρειες της εκδήλωσης. Στη συνάντηση παρίστατο και ο πρόεδρος της Παγγορτυνιακής ένωσης κ. Πλέσσιας και η καθηγήτρια της Κοινωνικής Γεωγραφίας Βυτιναία κ. Χρυσανθοπούλου. Η συνάντηση θα επαναληφθεί προ της εκδήλωσης. Εν τω μεταξύ ο Γορτυνιος σκηνοθέτης κ. Σωτήριος Λαμπρόπουλος ανέλαβε να ετοιμάσει ένα ντοκυμανταίρ για τη ζωή του μεγάλου ιστορικού στηριζόμενο σε υλικό, που προσέφερε ο σύλλογος και το οποίο οφείλεται στη σπουδαία επιστημονική έρευνα που έχει πραγματοποιήσει ο έγκριτος φιλόλογος από Νυμφασία Κων/νος Γιαννημάρας και είχε δημοσιεύσει στο παρελθόν η «ΒΥΤΙΝΑ»,

Συνέχεια στη σελίδα 4

ΑΓΑΠΗΤΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ ΜΗ ΞΕΧΝΑΣ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ. Είναι ο μοναδικός πόρος έκδοσης. Τη συνδρομή σου μπορείς να τη στέλνεις ταχυδρομικά στη διεύθυνση του συλλόγου Τ.Θ. 3456, Τ.Κ. 10210 ή στην ALPHA BANK ονομαστικά στο λογαριασμό 179-002101-084697. Επίσης μπλοκ εισπραξιών έχουν τα μέλη του Δ.Σ. και ο ανταποκριτής μας στη Βυτινία κ. Σταύρος Γιαβής.

Σε ευχαριστούμε που μας θυμάσαι.

Συνέχεια από τη σελίδα 3

αλλά και σε φωτογραφικό υλικό που προσέφερε ο μοναδικός ιστορικός ερευνητής του τόπου μας Θανάσης Λαμπρόπουλος.

• Τη Δευτέρα 10 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε η μνηνιαία συνεδρίαση του δ.σ. και η πρώτη μετά την καλοκαιρινή περίοδο κατά την οποία είχαν ανασταλεί οι συνεδριάσεις λόγω διακοπών των μελών. Ήταν παρόντα οκτώ από τα ένδεκα μέλη. Ο πρόεδρος ενημέρωσε λεπτομερώς για την καλοκαιρινή δράση του συλλόγου, τα αποτελέσματα του «συναπαντήματος» και τη συμμετοχή του συλλόγου σε άλλες δραστηριότητες γειτονικών συλλόγων. Επίσης έγινε ενημέρωση για την παρέμβαση του συλλόγου για επίλυση τοπικών θεμάτων με αλληλογραφία με άλλους φορείς και σχεδιάστηκε η μελλοντική δράση του. Μεγάλο μέρος της συνεδρίασης καταναλώθηκε για την εκδήλωση προς τιμή του μεγάλου Βυτιναίου Κων/νου Παπαρρηγόπουλου σε συνεργασία με το δήμο Γορτυνίας και την Παγγορτυνιακή ένωση στις 20 Νοεμβρίου και την ανάγκη κινητοποίησης όλων των μελών, ώστε η εκδήλωση να πάρει πανηγυρικό χαρακτήρα κι η συμμετοχή των Βυτιναίων να είναι μαζική.

• Ο Γ. Γραμματέας του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών Βυτιναίος Γιάννης Μπασκόζος απάντησε στο γραπτό αίτημα του συλλόγου για την ενίσχυση της προσπάθειας της αξιοποί-

σης του χώρου του σανατορίου «ΙΘΩΜΗ». Έτσι κάλεσε τον διοικητή του νοσοκομείου Καλαμάτας, στο οποίο ανήκει ιδιοκτησιακά ο χώρος του σανατορίου, κ. Μπέζο και του εξέφρασε την επιθυμία του να προωθηθεί το θέμα της αξιοποίησης. Ο κ. Μπέζος, ο οποίος σημειωτέον έχει καταβάλλει αρκετές προσπάθειες μέχρι σήμερα για το σκοπό αυτό, είπε ότι στις προτεραιότητές του είναι η προώθηση της αξιοποίησης του χώρου του σανατορίου, αλλά η γραφειοκρατία πολλές φορές είναι ανασταλτική της προσπάθειας.

• Υπενθυμίζουμε, σε όσους δεν πρόσεξαν τη δημοσίευση του προηγούμενου φύλλου ότι εξακολουθεί να ισχύει η προκήρυξη για το βραβείο «Ευθυμίου Χριστοπούλου» εκ 1000 € για τον πρώτο Βυτινώτη μαθητή ή μαθήτρια που φοιτά σε δημόσιο σχολείο εκτός Βυτινάς και τελείωσε τη Β' Λυκείου με «άριστα». Οι όροι δημοσιεύτηκαν στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας. Πάντως μέχρι τη στιγμή αυτή (τέλος Οκτωβρίου) δεν έχει παρουσιασθεί ενδιαφερόμενος.

• **ΕΚΚΛΗΣΗ:** Εξαιτίας των μεγάλων οικονομικών δυσκολιών που αντιμετωπίζει ο σύλλογος λόγω της δραματικής συρρίκνωσης των εσόδων του (μόνο το 30% των παραληπτών της «ΒΥΤΙΝΑΣ» έχουν αποστείλει συνδρομή) κάνει έκκληση σε όλα τα μέλη του να αποστείλουν τη συνδρομή τους, η

οποία είναι εντελώς απαραίτητη, για να συνεχίσει αφενός η εφημερίδα την έκδοσή της αλλά και να καλυφθούν τα λειτουργικά έξοδα, τα οποία διαρκώς μεγιστοποιούνται. Βεβαίως είναι γνωστά τα σημερινά οικονομικά αδιέξοδα του καθενός αλλά η μικρή συνδρομή, η οποία παραμένει σταθερή για πολλά χρόνια, ως αποσταλεί, ώστε να μπορέσει ο σύλλογος να φέρει σε πέρας το πολυσιχιδές έργο του. Αν κάποιος δεν επιθυμεί την αποστολή της εφημερίδας, ως μας ενημερώσει, για να μην επιβαρυνόμεθα και με τα ταχυδρομικά έξοδα, που είναι αρκετά υψηλά. Ζητάμε συγγνώμη, διότι αναγκάζομαστε να κάνουμε την έκκληση αυτή, η οποία δεν φαίνεται εκ πρώτης όψεως και πολύ «κομψή», αλλά ο σύλλογος δεν έχει άλλο οικονομικό πόρο από τις εισφορές των μελών και οι λογαριασμοί του γραφείου δεν μπορούν να περιμένουν αλλά και η εφημερίδα νομίζουμε ότι πρέπει να συνεχίσει την έκδοσή της, αφού αποτελεί το μοναδικό μέσο καλλιέργειας του συνδετικού δεσμού όλων των Βυτιναίων. Επίσης οι διαφημιζόμενοι μέσω της εφημερίδας, όσοι δεν το έχουν κάνει μέχρι σήμερα, παρακαλούνται να αποστείλουν την ετήσια συνδρομή της διαφήμισης, που είναι 100 €, ειδάλλως να ζητήσουν τη διακοπή της.

❁ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΩΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ ΤΗΣ ΒΥΤΙΝΑΣ

Ιδιαίτερη ικανοποίηση αισθανόμαστε κάθε φορά που βλέπουμε στο διαδίκτυο την προβολή της Βυτινάς για κάποιο ιδιαίτερο προσόν της, το οποίο προσφέρει σημαντική εξυπηρέτηση και ευχαρίστηση στον επισκέπτη της. Η ιστοσελίδα Art-Able, που θεωρείται η πλέον έγκυρη στην Ελλάδα από άποψη γευστικής ενημέρωσης και παράλληλα παρουσίασης χώρων ιδιαίτερης παρασκευής φαγητών και τοπικών γεύσεων, στις 16-9-2016 έκανε αναφορά στα εστιατόρια της Βυτινάς με τον τίτλο: «**Βυτίνα: 5+1 προτάσεις για καλό φαγητό.**» Επειδή τα κείμενα και οι φωτογραφίες είναι αρκετά εντυπωσιακές και ενημερωτικές τα αντιγράψαμε όπως αναρτήθηκαν στο διαδίκτυο.

«Επιστρέφουμε στο διάσημο κεφαλοχώρι του Μαινάλου, τη Βυτίνα, για να ξαναζητήσουμε εκείνο τον πρώτο ρομαντικό περίπατο στον περίφημο «Δρόμο της Αγάπης», να γευτούμε τα καλύτερα της αρκαδικής κουζίνας και να ανακαλύψουμε την ευτυχία στα απλά πράγματα. Σε ένα πιάτο αγριογούρουνο στιφάδο, τρυφερό, κοκκινιστό, με μπόλικο μοσχοκάρυδο. Επιλέξαμε και σας προτείνουμε τις πιο «νόστιμες στάσεις» στη Βυτίνα.

Τα Κόκκινα Πιθάρια: Φημισμένο εστιατόριο στην κεντρική πλατεία της Βυτινάς, που παντρεύει την παράδοση με τη δημιουργική κουζίνα. Ο σεφ και ιδιοκτήτης Παναγιώτης Μπουρτσουκλής θα σας σερβίρει από κόκορα με κυλοπίτες και κατσικάκι λαδορίγανη μέχρι ψαρονέφρι με κόκκινο πιπέ-

ρι και μαρμελάδα. Το μαγαζί έχει φανατικούς πελάτες, που αδειάζουν το ένα μετά το άλλο τα ποτηράκια με το ωραίο κρασί του. Η κάβα του είναι πολύ ενημερωμένη. Θα βρείτε τα πιο δημοφιλή και βραβευμένα κρασιά της Ελλάδας, καθώς και πολύ καλές ετικέτες από Χιλή, Ιταλία, Ισπανία και Γαλλία.

Κληματαριά: Η κυρία Κατερίνα με τις δύο της κόρες κρατούν την παράδοση στην παλαιότερη ταβέρνα της Βυτινάς. Από την κουζίνα τους βγαίνουν πολύ καλές πίτες με σπικικό φύλλο, χειροποίητος τραχανάς, νουστιμότατοι γίγαντες, γου-

ρουνόπουλο με πορτοκάλι, κόκορας κοκκινιστός με κυλοπίτες και παστό χοιρινό, που σύμφωνα με τη συνταγή του 1931, βράζει με κρεμμύδι, πορτοκάλι και μπαχαρικά στο πήλινο.

Δειπνοσοφιστές: Στο εστιατόριο του ξενοδοχείου **Art Mainalon** κυριαρχεί η ζεστή ατμόσφαιρα με την επιβλητική ξύλινη οροφή και τα έργα τέχνης Ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών, που κοσμούν τον χώρο. Στην κουζίνα μπαίνουν ντόπιες πρώτες ύλες και το φαγητό είναι ποιοτικό και καλομαγειρεμένο. Προτείνουμε τα στριφτάρια, την κολοκυθόσουπα, το μοσχαράκι με πουρέ και τα μπιφτέκια αγριογούρουνου. Εξαι-

ρετικό σουφλέ σοκολάτας για το τέλος

Το Αρχοντικό της Αθηνάς: Σε ένα μικρό δρομάκι ακριβώς δίπλα στην κεντρική πλατεία της Βυτινάς, η οικογένεια Γόντικα σερβίρει παραδοσιακά φαγητά φτιαγμένα με το μαγικό χέρι της γιαγιάς Αθηνάς. Με θέα τα μικρά σοκάκια και δίπλα σε ένα από τα δύο μεγάλα τζάκια, δοκιμάστε παραδοσιακή χορτόπιτα

με μυρόνια, τυροπιτάρι, κατσικάκι λαδορίγανη και «γουρούνι στο σακί». Όλα συνοδεύονται υπέροχα με καλό κρασί ή λίγο τσιπουράκι.

Το Κουτούκι του Γιάννη: Στους τοίχους φύλλα, κλαδιά και άλλα υλικά από τη φύση φτιάχνουν την ιδιαίτερη "ταπεσαρία". Στο διάκοσμο παλιά γραμμόφωνα, ένα ξύλινο ρολόι και μια αριθμομηχανή. Στο πιάτο σας τηγανιά, σαβουρόπιτα με κο-

λοκίθι, χοιρινό κότσι, αρνάκι λαδορίγανη και λαγωτό Τριπόλεως, παστό με αυγά. Τα ποτήρια γεμίζουν με καλό χύμα κρασί.

Παλιά Βυτίνα: Σε ένα μικρό δρομάκι, λίγα μέτρα από την κεντρική πλατεία της Βυτινάς, ένα πετρόχτιστο αρχοντικό έχει μετατραπεί σε μια αυθεντικά φιλόξενη ταβέρνα, που μέσα από τις γεύσεις αλλά και την ατμόσφαιρά της θα σας ταξιδέψει σε άλλες εποχές. Στη διακόσμηση υπάρχουν αντικείμενα που θυμίζουν λαογραφικό μουσείο. Τα πιάτα θα σας αφήσουν τις

καλύτερες εντυπώσεις. Το μιλφέγι μελιτζάνας είναι μία από τις σπεσιαλιτέ τους, ενώ αξίζει επίσης να δοκιμάσετε το ψαρονέφρι γεμιστό με δαμάσκηνα, το αρνάκι στη γάστρα με σαφράν και το λαγωτό. Αν είστε τυχεροί θα βρείτε και τη τάρτα Μαινάλου που φτιάχνεται με μυστική συνταγή.

Να ευχαριστήσουμε τη φιλόξενη ιστοσελίδα για τη «γευ-

στική» προβολή της Βυτινάς και να τονίσουμε για μια ακόμα φορά ότι και στον τομέα αυτό, όπως και σε όλους τους άλλους της τουριστικής υποδομής και υποδοχής, ο τόπος μας είναι μακράν ο πρώτος από όλη την περιοχή.

❁ ΥΠΟΤΡΟΦΟΙ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΟΣ ΠΑΝ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ

Όπως είναι γνωστό και από παλιότερες δημοσιεύσεις μας, το κληροδοτήμα «Παν. Τριανταφυλλίδη» εκτός των άλλων χρηματοδοτήσεων (κρατικό κτήμα Βυτινάς, κρατικά κτήματα Πελοποννήσου), χορηγεί προπτυχιακές και μεταπτυχιακές υποτροφίες σε σπουδαστές (κατόπιν εξετάσεων) ή πτυχιούχους (σύμφωνα με το βαθμό πτυχίου) των σχολών που έχουν σχέση με τη γη (γεωπονικές, κτηνιατρικές) καταγομένων από την Πελοπόννησο. Για το ακαδημαϊκό έτος 2015-16 εξήχθησαν τα αποτελέσματα των εξετάσεων και ορίστηκαν οι πέντε υπότροφοι για μεταπτυχιακές σπουδές, οι οποίοι είναι οι εξής:

1. Παπαδημητρίου Αντώνιος πτυχιούχος του Τμήματος Δασολογίας και Διαχείρισης Περιβάλλοντος και Φυσικών Πόρων της Σχολής Επιστημών Γεωπονίας και Δασολογίας του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης,
2. Μπασιοπούλου Χριστίνα πτυχιούχος του Τμήματος Επιστήμης Ζωικής Παραγωγής και Υδατοκαλλιεργειών του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών,
3. Ροδοπούλου Μαρία, πτυχιούχος του Τμήματος Γεωπονικής Βιοτεχνολογίας του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών,
4. Γεωργιάδου Δάφνη πτυχιούχος του Τμήματος Γεωπονικής Βιοτεχνολογίας του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών,
5. Καμινάρης Μιχαήλ πτυχιούχος του Τμήματος Επιστήμης Φυτικής Παραγωγής του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών

Το ποσό των υποτροφιών είναι 200 € μηνιαίως για τους προπτυχιακούς φοιτητές και 350 € για τους μεταπτυχιακούς. Παρόλες τις μεγάλες οικονομικές δυσκολίες και τον μηδενισμό των εσόδων του κληροδοτήματος λόγω της απαξίωσης των τραπεζικών μετοχών, στις οποίες είναι επενδεδυμένη όλη η περιουσία του, ο Τριανταφυλλίδης με τη μεγάλη δωρεά της περιουσίας του στο Ελληνικό δημόσιο πέτυχε να ωφελεί ενάμιση αιώνα μετά τον θάνατό του την Ελληνική κοινωνία και να μνημονεύεται το όνομά του ως μεγάλου Εθνικού ευεργέτου.

Τα αποτελέσματα των προπτυχιακών εξετάσεων δεν έχουν εκδοθεί ακόμα. Ο σύλλογος των απανταχού Βυτιναίων, όπως έχει αναφέρει η «ΒΥΤΙΝΑ» σε προηγούμενο φύλλο της, τιμώντας τη μεγάλη δωρεά του σπουδαίου Βυτιναίου αφιερώνει σε αυτόν και στο ομώνυμο κτήμα στη Βυτίνα το φετινό του ημερολόγιο. Επίσης ο σύλλογος θα παρακολουθεί από κοντά τη λειτουργία του κληροδοτήματος, το οποίο διαχειρίζεται το Υπουργείο οικονομικών, και θα ενημερώνει λεπτομερώς τους Βυτιναίους.

❁ ΑΠΟΔΟΘΗΚΕ ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ «ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ»

Είναι πλέον καθιερωμένο την πρώτη Κυριακή του Οκτωβρίου στην αίθουσα εκδηλώσεων του κληροδοτήματος «Θαλασσινού» να αποδίδεται στον πρώτο μαθητή ή μαθήτρια του Λυκείου Βυτινάς, που τελείωσε τη Β' τάξη με τον μεγαλύτερο βαθμό και κατάγεται από τη Βυτίνα το βραβείο «Ευθυμίου Χριστοπούλου» από τον ίδιο τον δωροθέτη. Έτσι και φέτος για πέμπτη συνεχόμενη χρονιά απεδόθη το βραβείο στη μαθήτρια της Γ' Λυκείου Αναστασοπούλου Δήμητρα του Δημητρίου, η οποία ▶

Συνέχεια στη σελίδα 5

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Συνέχεια από τη σελίδα 4

προβιβάστηκε από τη Β' Λυκείου στη Γ' με γενικό βαθμό 19,1. Να σημειώσουμε ότι πρόπερι το βραβείο είχε πάρει η μεγαλύτερη αδελφή της βραβευθείσας Αικατερίνη, σημερινή φοιτήτρια της Μαθηματικής σχολής του Πανεπιστημίου Πατρών. Η φετινή τελετή πραγματοποιήθηκε το απόγευμα της Κυριακής 2 Οκτωβρίου στην αίθουσα εκδηλώσεων του κληροδοτήματος «Θαλασσινού» παράλληλα με την τελετή έναρξης της νέας περιόδου δραστηριοτήτων του πολιτιστικού συλλόγου «Κων/νος Παπαρρηγόπουλος». Η αίθουσα ήταν πλήρης από προσελθόντες, οι οποίοι τίμησαν με την παρουσία τους τόσο τον δωροθέτη και τη βραβευθείσα όσο και τον Πολιτιστικό σύλλογο, που τελούσε τον αγιασμό της νέας περιόδου. Παρέστησαν επίσης εκπρόσωποι των τοπικών συλλόγων και φορέων.

Να επαινέσουμε την ενέργεια του γιατρού κ. Ευθυμίου Χριστοπούλου, ο οποίος έχει καθιερώσει και δεύτερο βραβείο για τους Βυτιναίους μαθητές, που φοιτούν σε σχολεία εκτός Βυτίνας. Να θυμίσουμε δε ότι πάντοτε προθυμοποιείται και ανταποκρίνεται στις εκκλήσεις για ενίσχυση των τοπικών συλλόγων και φορέων και να ευχηθούμε η πράξη του να βρει και άλλους μιμητές. Να τονίσουμε δε ότι, ανεξάρτητα της άποψης που εκφράζεται τελευταία, η αρίστευση και παράλληλα η βράβευσή της δεν είναι «ελιτίστικη» διάκριση των μαθητών, αλλά αποτέλεσμα μελέτης και κόπων και πρέπει να ενισχύεται, διότι έτσι καλλιεργείται η άμιλλα, η οποία είναι η βάση κάθε προόδου. Εξάλλου η αρίστευση καλλιεργείται ως έννοια από την αρχαιότητα με κορυφαία έκφραση την ευχή του Πηλέα προς τον Αχιλλέα, όταν αναχωρούσε για τον Τρωικό πόλεμο: «αίεν άριστεύειν καί ύπείροχον έμμεναι άλλων» (Να είσαι πάντα άριστος και να υπερέχεις από τους άλλους).

Να ευχαριστήσουμε θερμά λοιπόν το φίλο γιατρό, διότι το κοινωνικό σύνολο πρέπει να αναδεικνύει και να προβάλλει τέτοιες πράξεις και ως ανταπόδοση πρέπει να εκφράζει την ευγνωμοσύνη του και να μη ξεχνά τους ευεργέτες του.

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ «ΕΜΕΙΝΕ» ΤΟ ΑΣΘΕΝΟΦΟΡΟ ΤΟΥ Κ.Υ. ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΣ

Δύο μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει η επαρχία μας είναι αυτά της αστυνόμευσης και της ιατρικής περίθαλψης. Το πρώτο θα γίνει δραματικό μετά το «κλείσιμο» του αστυνομικού τμήματος του Λεβιδίου, το οποίο έχει και την ευθύνη επίβλεψης της Βυτίνας. Το δεύτερο δηλ. της ιατρικής περίθαλψης καθημερινά επιδεινώνεται με τις τεράστιες ελλείψεις και τα δραματικά προβλήματα που ανακύπτουν. Η Βυτίνα υγειονομικά καλύπτεται από το κέντρο υγείας Δημητσάνας, το οποίο κατά πληροφορίες από εργαζόμενους σε αυτό, παρουσιάζει μεγάλες ελλείψεις σε υλικό και υποδομή. Ένα από τα μεγάλα προβλήματα είναι η δραματική κατάσταση του μοναδικού ασθενοφόρου, το οποίο κρίνεται «απαρχαιωμένο» και με τόσα προβλήματα που καθιστούν σχεδόν αδύνατη την ασφαλή κίνησή του. Το τελευταίο πρόβλημα που αντιμετώπισε ήταν ότι έμεινε στο δρόμο κατά τη μεταφορά ασθενούς με κάταγμα ισχίου, η οποία περίμενε για μία ώρα έως ότου έλθει άλλο από την Τρίπολη. Το περιστατικό συνέβη στην Καρκαλού και σύμφωνα με τις αναρτήσεις του διαδικτύου πήρε δραματικές διαστάσεις. Χαρακτηριστική είναι η ανάρτηση στο Kalimeria Arkadia του γιατρού του Κ.Υ. Δημητσάνας επιμελητή β' κ. Δ. Κολοκυθά την οποία αντιγράψαμε, διότι δίνει ανάγλυφη την εικόνα των προβλημάτων αλλά και τις αντιδράσεις των αρμοδίων. Γράφει λοιπόν ο γιατρός: «έναν χρόνο σχεδόν πριν φωνάξαμε και προειδοποιούσαμε για τις τραγικές ελλείψεις στο δύσμοιρο Κ.Υ. Δημητσάνας, που είναι αφημένο στην τύχη του και όλοι μας έλεγαν να κάνουμε υπομονή! Τα 'φερε λοιπόν σήμερα έτσι η ζωή, που ένα χρόνο μετά, το ασθενοφόρο-σακαράκα ακινητοποιήθηκε ξανά από μηχανική βλάβη στην Καρκαλού (3 χλμ. από τη Δημητσάνα) με την άτυχη ασθενή, εντός του, να υποφέρει από κάταγμα ισχίου και τον διασώστη και τον γιατρό να κοιτούν στωικά και αμήχανα περιμένοντας να έρθει το ΕΚΑΒ από Τρίπολη (μετά από 50 λεπτά) να διακομίσει την ασθενή!

Όλα αυτά, φυσικά, συμβαίνουν στη μαγευτική ορεινή Αρκαδία..... των τουριστικών οδηγών, των πεντάστερων ξενώνων και ξενοδοχείων, των ευρωπαϊκών πιστοποιημένων μονοπατιών κλπ! Τι θα γίνει από εδώ και πέρα;

1. Ο βουλευτής θα κάνει ξανά άλλη μια επερώτηση στη Βουλή για την "δραματική κατάσταση της Υγείας" και θα τσιμπήσει τα 150-200 ευρώ ως βουλευτικό επίδομα της κάθε επερώτησης που θέτει!

2. Ο αρμόδιος (αναρμόδιος) υπουργός θα πει (αν μπει στον κόπο να απαντήσει) ότι παρέλαβε «καμένη γη» και ότι για όλα φταίει οι προηγούμενοι και φυσικά θα «τσαμπουκαλευτεί» βρίζοντας κατά τα ειωθότα!

3. Ο Δήμος θα πει - κλασικά - ότι δεν είναι δική του δουλειά και δικαιοδοσία και ότι αν είχε αυτός την εποπτεία του Κέντρου Υγείας θα ζούσαμε σε Χρυσό Αιώνα! Μετά θα γυρίσει πλευρό και θα συνεχίσει τον μακάριο... ύπνο του!

4. Θα το κουβεντιάσουμε (κάνοντας υψηλές πολιτικές αναλύσεις) στις ταβέρνες και τα καφενεία του χωριού για καμιά βδομάδα (και πολύ λέω!) και θα γυρίσουμε στη μιζέρια μας, περιμένοντας το επόμενο ζήμερο αργίας να "βουιάξει η Δημητσάνα από κόσμο" και να "γεμίσουν οι ταβέρνες και οι ξενώνες", για να 'μαστε όλοι ευτυχισμένοι!!!

5. Θα συνεχίσουμε να κάνουμε τον σταυρό μας σε κάθε εφημερία γιατροί, νοσηλευτές και διασώστες, που ασκούμε ιατρική σε πρωτόγονο επίπεδο, χωρίς υλικά, χωρίς μηχανήματα και να διακομίζουμε ασθενείς με την σακαράκα που καλείται Ασθενοφόρο... "....Δειλοί, μοιραίοι κι άβουλοι αντάμα, προσμένουμε, ίσως, κάποιο θάμα!"

Πολύ παραστατική η περιγραφή των προβλημάτων και των αντιδράσεων. Βέβαια η κατάσταση υγειονομικής περίθαλψης στη Γορτυνία ποτέ δεν ήταν καλή, αλλά με το σημερινό οικονομικό αδιέξοδο και την κρατική αδιαφορία τα προβλήματα μεγιστοποιήθηκαν και η λειτουργία των Κ.Υ. έγινε πολύ δύσκολη.

ΤΟ ΜΑΙΝΑΛΟΝ TRAIL ΣΕ ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ

Το διάστημα από 14-16 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε στην πόλη Helsingborg της Σουηδίας το 2ο Πανευρωπαϊκό συνέδριο πιστοποιημένων μονοπατιών οδοιπόρων και περιπατητών, που δημιούργησε νέες προοπτικές για τον πεζοπορικό τουρισμό στην Ελλάδα. Το συνέδριο οργάνωσε η Πανευρωπαϊκή Συνομοσπονδία Πεζοπόρων (European Ramblers' Association), η οποία εκπροσωπεί 61 Ομοσπονδίες από 34 Ευρωπαϊκές χώρες, ανάμεσά τους και την Ελληνική Ομοσπονδία Ορειβάσις - Αναρρίκησης (Ε.Ο.Ο.Α.). Στο συνέδριο αυτό συμμετείχε και το Μαινάλον trail δια του εκπροσώπου του κ. Γιάννη Λαγού στα πλαίσια της συμμετοχής της Ε.Ο.Ο.Α. Στο συνέδριο συζητήθηκε η πιστοποίηση και άλλων Ελληνικών μονοπατιών όπως αυτό του Μετσόβου και τα μελλοντικά της Ξάνθης, της Χίου και της Σκιάθου. Να σημειώσουμε ότι

Από το 2ο συνέδριο των Ευρωπαϊκών μονοπατιών. Στη φωτογραφία και ο εκπρόσωπος του Μαινάλονtrail κ. Γιάννης Λαγός

από τα μέχρι σήμερα πιστοποιημένα 12 Ευρωπαϊκά μονοπάτια τα 2 είναι Ελληνικά και το ένα από αυτά είναι το Μαινάλον trail. Στο συνέδριο αυτό ελήφθη επίσης και μια άλλη σημαντική απόφαση. Η 3η Πανευρωπαϊκή συνδιάσκεψη πιστοποιημένων μονοπατιών το 2017 να πραγματοποιηθεί στην περιοχή του Μαινάλον trail. Βέβαια η απόφαση αυτή είναι σημαντική και για τη Βυτίνα, η οποία κατέχει κεντρική θέση στα μονοπάτια του Μαινάλου. Και να θυμίσουμε ότι τα εγκαίνια του Μαινάλον trail, που είναι το δέκατο πιστοποιημένο μονοπάτι της Ευρώπης και μέλος του δικτύου «μονοπάτια πολιτισμού» της ΕΜΕ, έγιναν πέρυσι στις 31/5/2015 και είναι προϊόν συνεργασίας 100 εθελοντών της Γορτυνίας με τους εθελοντές του Σ.Α.Ο.Ο., της Ελληνικής Εταιρίας Περιβάλλοντος και Πολιτισμού, του Δήμου Γορτυνίας και της Περιφέρειας Πελοποννήσου, υπό την αιγίδα του Υπουργείου Τουρισμού. Στη Βυτίνα είχαν γίνει αρκετές εκδηλώσεις κατά τα εγκαίνια των μονοπατιών με τη συνεργασία όλων των τοπικών συλλόγων. Η αξιοποίηση δε και η οργάνωση επισκέψεων στα Γορτυνιακά μονοπάτια σε πανευρωπαϊκό επίπεδο θα αυξήσει σημαντικά την επισκεψιμότητα στην περιοχή και θα αποτελέσει ισχυρή οικονομική βοήθεια για τις τουριστικές επιχειρήσεις της Γορτυνίας μεταξύ των οποίων αυτές της Βυτίνας που είναι και οι περισσότερες.

Ο ΕΒΔΟΜΟΣ ΑΘΛΟΣ ΜΑΙΝΑΛΟΥ

Πραγματοποιήθηκε και φέτος για έβδομη συνεχόμενη χρονιά ο καθιερωμένος πλέον «Άθλος Μαινάλου», του οποίου η εκκίνηση δόθηκε από την πλατεία της Βυτίνας και περιελάμβανε διαδρομές στο εσωτερικό του Μαινάλου. Το Σάββατο κάτω από βροχή πραγματοποιήθηκε η πρώτη φάση του αγώνα, που περιελάμβανε ορεινό τρέξιμο μήκους 19 χιλιομέτρων σε ανώμαλο έδαφος με υψομετρική διαφορά 680 μέτρων, και έλαβαν μέρος 100 περίπου αθλητές. Εκκίνηση και τερματισμός του αγωνίσματος η πλατεία της Βυτίνας. Την Κυριακή πραγματοποιήθηκε ο ποδηλατικός αγώνας με δύο διαδρομές και αυτές στο εσωτερικό του Μαινάλου. Η πρώτη διαδρομή ήταν 37 χιλιομέτρων με υψομετρική διαφορά 1430 μέτρων και η δεύτερη 15 χιλιομέτρων με υψομετρική διαφορά 510 μέτρων.

Τη δεύτερη μέρα των ποδηλατικών αγωνισμάτων πήραν μέρος 300 περίπου αθλητές. Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε με την ορ-

γανωτική ευθύνη της Mountain Sports υπό την αιγίδα του Δήμου Γορτυνίας και της ΔΗΚΕΓ, αποτελεί δε ένα από τα μεγαλύτερα αθλητικά γεγονότα του Δήμου Γορτυνίας. Μεγάλη συμμετοχή στην επιτυχία της οργάνωσης είχε ο «όμιλος κυριών» Βυτίνας, ο αθλητικός σύλλογος «Αετοί της Γορτυνίας» και η Exploré Mainalo του Παναγιώτη Παναγοπούλου από τη Νυμφασία.

«Ψυχή» της όλης εκδήλωσης ήταν η αντιδήμαρχος και πρόεδρος της ΔΗΚΕΓ κ. Μαρίνα Διαμαντοπούλου, την οποία ευχαριστούμε θερμά για τη για μία ακόμη φορά άοκνη παρουσία της. Εδώ πρέπει να τονίσουμε ότι όλοι οι φορείς και σύλλογοι της Βυτίνας έχουν περιλάβει με ένθερμο ζήλο την εκδήλωση και συμβάλλουν

αποφασιστικά στην επιτυχία της, ενώ σημαντική είναι και η συμβολή μεμονωμένων ιδιωτών. Τη φωτογράφιση της εκδήλωσης έκανε για μια ακόμα φορά ο φίλος της Βυτίνας κ. Νίκος Τρουπής σύζυγος της κ. Μαρίας Διαμαντοπούλου. Επίσης η Mountain Sports που διοργάνωσε την εκδήλωση ανάρτησε ανακοίνωση με την οποία εκφράζει ευχαριστίες εκτός του «ομίλου κυριών», των «Αετών της Γορτυνίας» και της Exploré Mainalo και στους καταστηματαρχές της Βυτίνας Νεκτάριο Ηλιόπουλο, Αφούρ Τσατσουλή και Γ. Κουρμένο για τις προσφορές τους στους αθλητές.

Ο «ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ» Ο ΠΙΟ ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Ο «δρόμος της αγάπης» ή η «δενδροστοιχία» όπως είναι γνωστός στους ντόπιους εντυπωσιάζει, εντυπωσιάζει και θα εντυπωσιάζει στο μέλλον τους επισκέπτες του τόπου μας. Έχουν γραφεί πολλά μνημικά κείμενα γι' αυτόν και κάθε φθινόπωρο εξαιτίας της υπέροχης χρυσοπράσινης θέας του φωτογράφοι ή δημοσιογράφοι ταξιδιωτικών περιοδικών όλο και κάτι γράφουν προβάλλοντάς τον ανάλογα. Το τελευταίο δημοσίευμα του Kalimeria Arkadia με την έναρξη της φετινής χειμερινής περιόδου επισκεψιμότητας της Βυτίνας είναι ακόμα ένας ύμνος για την υπέροχη αυτή τοποθεσία του τόπου μας. Γράφει λοιπόν η συμπαθέστατη ιστοσελίδα: «Από τις πιο ρομαντικές βόλτες της ορεινής Αρκαδίας είναι ο «δρόμος της αγάπης» στη Βυτίνα. Αξίζει μια επίσκεψη! Η διαδρομή μπορεί να μην παίρνει πολλή ώρα, ωστόσο είναι άκρως απολαυστική. Ακολούθησε το διάσημο δρόμο κάτω από τα αρωματικά σφεντάμια και τους πλατάνους απολαμβάνοντας τη μουσική παράσταση... των πουλιών, που τιτβίζουν ασταμάτητα. Ο «δρόμος της αγάπης» δεν πήρε το όνομά του μόνο, επειδή είναι σήμερα πολύ αγαπητός στους ερωτευμένους επισκέπτες της Βυτίνας. Ονομάζεται έτσι από πολύ παλιά, όταν οι νέοι έκαναν τον περίπατό τους πρωτογνωρίζοντας τους μελλοντικούς τους συζύγους και ανταλλάσσοντας ερωτικά βλέμματα και μηνύματα, σύμφωνα πάντα με τα αυστηρά ήθη της εποχής. Περιπατήστε και φανταστείτε τις κυρίες και τις δεσποινίδες της Βυτίνας με τα φανταχτερά καπέλα, τα εντυπωσιακά φορέματα και τις πολύχρωμες μπρέλες. Όταν πια τελειώσει ο ωραίος περίπατός σας, συνεχίστε την βόλτα σας στη δυτική πλευρά της Βυτίνας όπου βρίσκεται το λεγόμενο Παλαιό Χωριό, και οι ιστορικές εκκλησίες των Αγίων Αποστόλων (του 1831 με εξαιρετικό ξυλόγλυπτο τέμπλο) και της Κοίμησης της Θεοτόκου του 1847. Μπείτε σε ένα παλιό παραδοσιακό ταβερνάκι και απολαύστε ένα ωραίο κόκκινο κρασί με ντόπια πίτα. Και φυσικά πιείτε στην υγεία του «δρόμου της αγάπης» και της δικής σας αγάπης!».

Όσο διαβάσει κανείς τέτοια κείμενα τόσο πιο πολύ δένεται με τον χαρισματικό αυτό τόπο που λέγεται Βυτίνα.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ ΤΗΣ ΒΙΟΠΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΕΛΙΞΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ*

ΓΡΑΦΕΙ: ο εκ Νυμφασίας φιλόλογος Κων/νος Τρ. Γιαννημάρας

Ζούμε στον 21ο μ.Χ. αιώνα. Δε μπορούμε να υπολογίσουμε πόσα εκατομμύρια ή δισεκατομμύρια χρόνια έχουν προηγηθεί μέχρι σήμερα, ούτε πόσα θα ακολουθήσουν και τούτο, διότι ο χρόνος είναι απόλυτος - αιώνιος και η ανθρώπινη νοητική ικανότητα αδυνατεί να εγγίζει ούτε την αρχή ούτε το τέλος του, παρά μόνο το σχετικό χρόνο, που είναι πεπερασμένος και μετρήσιμος, διότι μέσα σ' αυτόν αναπτύσσεται η επίγεια ζωή του ανθρώπου. Ο χρόνος όπως και ο χώρος ως πρωταρχικές αρχές και έννοιες δεν είναι δυνατόν να οριστούν με πραγματικό ορισμό, καθότι είναι έξω και υπεράνω από την ανθρώπινη διάνοια και τούτο, διότι τακτοποιήθηκαν πριν από τη δημιουργία του Σύμπαντος Κόσμου και κυβερνώνται από το Δημιουργό. Αυτό έρχεται να μας πιστοποιήσει η Εκκλησία με το θεόπνευστο μήνυμα όσον αφορά την κυριαρχία αυτών των αρχών, για μεν το χώρο το «ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών», για δε το χρόνο αυτό που είπε ο Χριστός στους μαθητές του, όταν αυτοί τον ρώτησαν πότε θα αποκαταστήσει την βασιλεία στο Ισραήλ και Αυτός είπε: «Οὐκ ὑμῶν ἐστὶ γινῶναι χρόνους ἢ καιρούς οὐς ὁ Πατήρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ», όπως μας το διηγείται ο ευαγγελιστής Λουκάς στο 10ο κεφάλαιο των πράξεων των Αποστόλων.

Αυτός λοιπόν ο απόλυτος χρόνος, το αιώνιο, μαζί με τον απόλυτο χώρο, δηλ. το άπειρο, συνθέτουν το σκηνικό, μέσα στο οποίο διαδραματίζεται η ζωή του Σύμπαντος. Σ' αυτή την απεραντοσύνη του χρόνου και του χώρου υπάρχουν και κινούνται αενάως τα ουράνια σώματα, και αναπτύσσεται η ζωή τόνου του ζωικού όσον και του φυτικού βασιλείου. Σ' αυτό το σκηνικό διαδραματίζεται και η ζωή του ανθρώπου ως υλικού σώματος, ελαχίστου σε χρόνο και χώρο και αιωνίου και απολύτου ως πνεύματος και τούτο, διότι το πνεύμα έχει θεία την προέλευση, τη θεία μοίρα, πνοή Δημιουργού, που κινείται στο αιώνιο και απόλυτο, όπως η θεία βούληση. Το ζωικό βασίλειο εξοπλίστηκε με τα ένστικτα, τα οποία παραμένουν σταθερά, ατόφια, αμετάβλητα, αμείωτα και ανεξέλεγκτα, για να στηρίζουν την άλογη ζωή των ζώων.

Ένστικτα έχει και ο άνθρωπος, ως ζωικό σώμα έχει όμως κάτι παραπάνω, που είναι η «ειδοποιός διαφορά» που τον διακρίνει από την άλογη φύση, έχει το «Λόγον», το «συνιέναι», την ικανότητα να επινοεί, να κρίνει, να σχεδιάζει και να δημιουργεί, έχει το «κατ' εικό-

να» να είναι ένας μικρός - σχετικός δημιουργός κατά χάριν του Πανδημιουργού του Σύμπαντος, υποτάσσοντας στον Λόγο τα ένστικτα της ζωικής του ουσίας. Με αυτή τη δημιουργική χάρη κατορθώνει να ξεφύγει από την αυχμηρή κατάσταση του πρωτογονισμού και να βελτιώνει συνεχώς σε ανώτερα επίπεδα ευημερίας τη ζωή του.

Η Επιστημονική έρευνα με τις σύγχρονες τεχνολογίες, που εισέρχονται στο χώρο της Αρχαιολογίας, επιφυλάσσει νέες εκπλήξεις με νέες αποκαλύψεις. Η διακλάδωση της Επιστήμης σε επιμέρους κλάδους, όπως στη Γεωλογία, στην Ορυκτολογία, στην Πετρολογία, στην Παλαιοντολογία, στην Παλαιονθρωπολογία, στη Γλωσσολογία (κυρίως στη συγκριτική Γλωσσολογία), στην εθνολογία, στην Κοινωνιολογία, στην Μοριακή Βιολογία, στην Πυρηνική Φυσική, ακόμη και στη Διαστημική, επιτυγχάνει αποκαλύψεις που μέχρι προ τίνος ανήκαν στη σφαίρα της φαντασίας. Ειδικά με τη Διαστημική τεχνολογία έχει τη δυνατότητα ακτινογράφησης των υπό αναζήτηση καλυμμένων αρχαιολογικών χώρων με τη μέθοδο της τηλεσκοπησης, η οποία επιτρέπει την αναπαράσταση σε τρισδιάστατες δορυφορικές εικόνες στους υπολογιστές του περιβάλλοντος, της ατμόσφαιρας και του κλίματος της εποχής, στην οποία αναφέρονται τα αρχαιολογικά ευρήματα.

Με τη μέθοδο επίσης του ενεργού άνθρακα του Γερμανού Γκάϊγκερ αποκαλύπτονται απολιθώματα οργανικών στοιχείων που υπήρξαν πριν από χιλιάδες ή και εκατομμύρια χρόνια. Εντυπωσιάζει η είδηση που δημοσίευσε η εφημερίδα «Απογευματινή» στις 12 Αυγούστου 2008, κατά την οποία «ευρέθη ποντίκι 500 εκατομμυρίων ετών απολιθωμένο, που εξετάζεται στα εργαστήρια του Πανεπιστημίου Γιούτα της Αμερικής». Έχοντας λοιπόν υπόψη τα επιτεύγματα της επιστήμης, προσπαθούμε να προσεγγίσουμε τρόπους ζωής του ανθρώπου, όπου μέχρι τώρα φτάνει το βεληνεκές της επιστημονικής έρευνας.

Η έρευνα διακρίνει τέσσερις μακροχρόνιες περιόδους βιοποριστικής και πολιτιστικής ανέλιξης του ανθρώπου.

Πρώτη περίοδος, η συλλεκτική: Όπως μας το δπλώνει και η λέξη, ήταν η προσπάθεια του ανθρώπου να συλλέξει ό,τι έβρισκε έτοιμο στη φύση, για να επιβιώσει, όταν βρέθηκε γυμνός και άοπλος πάνω στη Γη. Τα έτοιμα αυτά προϊόντα, ως ήταν φυσικό, εξαρτιόνταν αποκλειστικά από την παραγωγικότητα του φυσικού περιβάλλοντος. Από την εξέταση ανθρώπινων οστών της εποχής εκείνης αποκάλυπται το είδος της τροφής τους. Τα έτοιμα του φυσικού περιβάλλοντος ασφαλώς δεν είχαν παραχθεί με φροντίδα του ανθρώπου.

Έτσι ασχολείται με το κυνήγι, το ψάρεμα και τη συλλογή καρπών από αυτοφυή δέντρα και από άλλα προϊόντα της Γης. Για να ανταποκριθεί στις βασικές του ανάγκες, διεμόρφωσε διάφορα όργανα που κατεσκεύαζε μόνος του χρησιμοποιώντας υλικά που ήταν γύρω του, όπως πέτρες, ξύλα και άλλα, όπως κοχύλια και ψαροκόκκαλα. Η έρευνα μέχρι σήμερα φθάνει σε βάθος 1.500.000 χρόνια, στην κατώτερη παλαιολιθική εποχή. Το κυνήγι αφορούσε αντιλόπες, ζαρκάδια, αγριόχοιρους, άγρια βοοειδή, λαγούς και άλλα βρωσίμου κρέατος άγρια ζώα και πουλιά με παγίδευση, κυρίως αγριόπαπες. Αν λάβουμε υπόψη μας την πραγματοποιηθείσα επίσημη πρώτη στατιστική των τελευταίων αιώνων, που έχει ως εξής ως προς το ανθρώπινο δυναμικό στον προηγμένο κόσμο, το 1950 2.521 εκατομμύρια, το 1900 1.650 εκατομμύρια, το 1850 1.262 εκατομμύρια, το 1800 978 εκατομμύρια, και το 1750 791 εκατομμύρια, τότε θα μπορούσαμε να φανταστούμε ότι όσο βαθαίνουμε προς το παρελθόν τόσο μειώνεται ο αριθμός των ανθρώπων και αυξάνεται ο αριθμός των ζώων. Η έρευνα επεσήμανε χρήση τόξου γύρω στα 15.500 χρόνια π.Χ. Το ψάρεμα σε ό,τι ζει και κινείται σε ποτάμια, λίμνες και θάλασσες, η δε συλλογή καρπών από αυτοφυή δημητριακά σιτάρι, κριθάρι, βρώμη ακόμη φυστίκια, βελανίδια, αμύγδαλα, μπιζέλια, βίκος και άλλα όσπρια.

Ακόμη και βότανα χρησιμοποιούσαν, όπως απεκάλυψε η επιστημονική έρευνα με τον ενεργό άνθρακα. Βρέθηκε πληθώρα απανθρακωμένων σπόρων διαφόρων βοτάνων, όπως αναλυτικής παραπονοίας, λιβάνου αρωματικού, πλιτρούριου για δερματικές παθήσεις, ακόμη από λινάρι για κλωστές και ύφανση άτεχνων ρούχων. Από το κυνήγι εξασφάλιζε όχι μόνο την τροφή, αλλά και την προστασία του σώματος, αφού με τα δέρματα των ζώων κάλυπτε το εκτιθέμενο στις καιρικές συνθήκες σώμα του. Από ψαροκόκκαλα έφτιαχνε αυτοσχέδια αγκίστρια όπως επίσης από όστρακα για τη συνέχιση του ψαρέματος.

Δεύτερη περίοδος, η ποιμενική: Το δημιουργικό πνεύμα του ανθρώπου με την εφευρετικότητα επέτυχε νέο βήμα βιοποριστικής ανέλιξης. Ζώα που σκότωνε πρώτα με το κυνήγι κατόρθωσε να ημερεύσει, ώστε να έχει σίγουρη και σταθερή τροφή και ένδυση. Τα πρώτα ζώα που ημερεύσει φαίνεται ότι ήταν το πρόβατο, η γίδα, ο αγριόχοιρος, τα βοοειδή και η αντιλόπη. Για την προστασία του κοπαδιού ημερεύσει το σκύλο και κατά κάποια εκδοχή το λύκο, εκ του οποίου προήλθαν τα λυκόσκυλα. Το άλογο φαίνεται ότι εξημερώθηκε πολύ αργότερα, γύρω 2.500 π.Χ. χρόνια στην Κεντρική Ασία, για μεταφορές και πολεμικούς σκοπούς.

Τρίτη περίοδος, η γεωργική: Είναι καθο-

ριστική όχι μόνο ως βιοποριστική, αλλά κυρίως για την πολιτιστική ανάπτυξη της Ανθρωπότητας. Έσπερνε σε ορισμένο τόπο καρπούς, που μάζευε κατά την πρώτη, δηλ. τη Συλλεκτική περίοδο, από αυτοφυή φυτά. Η στοιχειώδης άροση, δηλ. το όργωμα του χωραφιού, γινόταν με τα μόνα όργανα που είχε, μυτερές λαξευμένες πέτρες και ράβδους διαμορφωμένους κατάλληλα. Η χρήση μεταλλουργίας άρχισε γύρω στα 3.500 χρόνια π.Χ., με τη χρήση χαλκού τότε επενοήθη και το άροτρο, δηλ. το αλέτρι. Ακόμη τότε έγινε πρακτική χρήση του Τροχού. Στις δυο προηγούμενες περιόδους, Συλλεκτική και Ποιμενική, δεν είχε μόνιμη κατοικία ο άνθρωπος, αλλά περιεπλανάτο από τόπο σε τόπο, για να εξασφαλίζει πλουσιότερο κυνήγι και καλύτερα βοσκοτόπια για το ποίμνιό του.

Τώρα όμως με την καλλιέργεια δημητριακών και άλλων φυτών ήταν υποχρεωμένος να παραμένει μόνιμα σ' ένα τόπο, για να προστατεύει τα καλλιεργούμενα φυτά από τα άγρια ζώα. Κατά την παραμονή του εκεί συνέβαινε ο θάνατος των προγόνων του και κυρίως του πατέρα του, τον οποίον έθαπε κάτω στο δάπεδο της καλύβας του με την ιδέα ότι θα ήταν πάντα μαζί του. Αυτός ο τάφος έγινε ο συνδεδεμένος κρικός, που ένωσε τον άνθρωπο με τη Γη γι' αυτό ονόμασε τον τόπον εκείνον τόπον του πατέρα και ελληνιστί «πατρώα γη» και κατόπιν πατρίδα. Εξάλλου με την καλλιέργεια της Γης είδε ο άνθρωπος ότι αυτή τρέφει τους ανθρώπους όπως η μητέρα τρέφει με το θηλασμό τα παιδιά της. Ονόμασε γι' αυτό τη Γη τροφή μητέρα. Η πρώτη ονομασία της Γης ελληνικά ήταν Γαία. Που προήλθε από κράση γε + ανία. Το γε ήταν ένα λεξίλιο κάτι σαν άρθρο ή επιφώνημα, το δε άνια εσήμαινε παλιά μητέρα, όπως η λατινική λέξη ανους (avus) σημαίνει πάππος, παππούς, εξ ου αταβισμός = στροφή στα παλιά, προγονολατρία. Από το γαία λοιπόν αργότερα διεμορφώθη η λέξη Γη με το μήτρα = Γη μήτρα. Η γη εταυτίστη με τα έδαφος, δάπεδο και έγινε δα = δη. Δη + μήτρα = Δήμητρα = Γη μητέρα. Αυτή η Δήμητρα, Γη μητέρα λόγω των προσφορών της, εθεοποιήθη από τον Αρχαίο Κόσμο ως προστάτης της καλλιέργειας των Δημητριακών. Διεμορφώθη λοιπόν συναισθηματική σχέση πατρότητας και μητρότητας του ανθρώπου με τη Γη και συγκεκριμένα με τμήμα της Γης, που θα θεωρεί πατρίδα του. Εκεί θα αναπτυχθούν οι πατριές, δηλ. και άλλες οικογένειες από τον ίδιο γενάρχη και θα συγκροτήσουν συνοικισμό και με τα χρόνια πόλη. Έτσι διαμορφώνεται κοινωνία ανθρώπων σε αντίθεση με τον πρότερο μονήρη και διάσπαρτο βίο.

Η κοινωνία όμως, για να διατηρηθεί χρειάζεται κανονισμούς, που θα ρυθμίζουν τις διαπροσωπικές σχέσεις. Δεν μπορούμε ακόμη να

Συνέχεια στη σελίδα 7

Αδεζάνδρα Χριστοπούλου
Ψυχολόγος

Ομαδική Ανάθεση Εφήβων κ' Ενηλίκων
Συνεργάτις Ελληνικής Εταιρείας Ομαδικής Ανάθεσης & Ψυχοθεραπείας
Λαλιεύ 8, Νέο Ψυχικό, τηλ.: 210 8619577
e-mail: alex_christopoulou@yahoo.co.uk, τηλ.: 6977 858 592

Γρήγορη
εξυπηρέτηση

Οικογενειακό
περιβάλλον

Παραδοσιακή ταβέρνα

ΑΦΟΙ ΓΟΝΤΙΚΑ

Βυτίνα Αρκαδίας

Τηλ.: (2795) 22133 • οικίας 22026, 22616
κινητό: 697 4802517

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ - ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΙΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ & ΥΙΟ

ΚΑΡΤΣΩΒΗΣ 7 - ΤΡΙΠΟΛΗ - ΤΗΛ.: 2710231703
ΚΙΝ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ: 6944754066, ΚΙΝ. ΒΑΣΙΛΗΣ: 6945858
ΚΙΝ. ΤΡΥΦΩΝΑΣ: 6979077460

ConsulTax

ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ
Σακελλαρίου Ι. Λεωνίδας
Οικονομολόγος
Πτυχιούχος Α.Σ.Ο.Ε.Ε.

Ασκληπιού 7, Τ.Κ. 106 79 Αθήνα
Τηλ.: 210 3604 424, Φαξ: 210 3604 116 - Κιν.: 6977987186
e-mail: logistikio.sakellariou@gmail.com

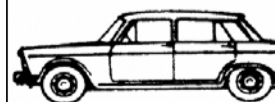

Παναγιώτης
Παπαδημητρίου
μουσικολόγος

Ιδιαίτερα μαθήματα:

Αρμόνιο, Κρουστά, Θεωρητικά

τηλ.: 6976 784367 email: takismusicpro@hotmail.com

TAXI

ΑΓΟΡΑΙ - ΠΩΛΗΣΕΙΣ - ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ
ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ TAXI - Ι.Χ.

«ΚΑΡΔΑΡΑΣ»

ΛΙΟΣΙΩΝ 59 - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210.88.14.235 - 210.88.14.225 - 6977084123

ΣΤΗΛΗ

Συνέχεια από τη σελίδα 6

μιλάμε για νόμους καθότι η συγκρότηση είναι νηπιακή. Όμως ήταν ανάγκη η κοινωνία να διατηρηθεί, γι' αυτό καθιερώθηκαν έθιμα, που απετέλεσαν το «εθιμικό δίκαιο», το οποίο ισχύει ακόμη σε διάφορους λαούς της Γης. Η ιστορική έρευνα δέχεται ως πρώτη περιτειχισμένη πόλη του κόσμου την Ιερική της Παλαιστίνης, που διαμορφώθηκε το 8.350 π.Χ. για δε την Ελλάδα τη Λυκόσουρα, δίπλα στο Λύκαιον όρος της Μεγαλοπόλεως.

Αν κάνουμε μια ιστορική ανασκόπηση της βιοποριστικής προσπάθειας του ανθρώπου στις τρεις αυτές προηγούμενες μακροχρόνιες περιόδους, θα διαπιστώσουμε ότι, παρότι έχουν περάσει χιλιάδες ή και εκατομμύρια χρόνια από την πρώτη προσπάθεια για επιβίωση, διατηρούνται ακόμη μέχρι σήμερα τρόποι εξευρέσεως των αναγκών και απαιτήτων για την διατήρηση της ζωής εφοδίων, αν και έχουν μετασκευαστεί μερικά από τη σύγχρονη τεχνολογία. Η αλιεία (το ψάρεμα) κατέχει ακόμη καθοριστικόν τρόπον ευρέσεως τροφής, το κυνήγι επίσης, έστω και ως χόμπυ, τα ποιμνιοστάσια με μεγάλες ή και μικρές αγέλες αιγοπροβάτων και βοοειδών, αλλά και μεγάλες μηχανοκαλλιεργούμενες εκτάσεις δημητριακών, αν και οι μικρές έχουν παραμεληθεί. Επίσης δε γίνεται ακόμη συλλογή έτοιμων προϊόντων της Γης, χωρίς να τα έχει φροντίσει ο άνθρωπος, όπως τα άγρια φαγώσιμα χόρτα, μυρβάνια, ραδίκια (φαρμακουλήθρες) ζοχοί, μανιτάρια, σαλιγκάρια, σπαράγγια, τσάι του βουνού, ρίγανη κ.α. (συνεχίζεται στο επόμενο φύλλο).

***(Η διάλεξη αυτή πραγματοποιήθηκε στη Νυμφασία τον Αύγουστο του 2016 κατά τη διάρκεια των εκδηλώσεων του συλλόγου των «απανταχού Νυμφασίων»)**

ΜΕ ΕΘΝΙΚΗ ΕΞΑΡΣΗ ΚΑΙ ΠΑΝΔΗΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΓΙΟΡΤΑΣΤΗΚΕ Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

που εκπροσωπούντο από όσους προαναφέραμε. Παρόλο που οι καιρικές συνθήκες φέτος δεν ήταν πολύ καλές και ο κίνδυνος της βροχής ορατός η διέλευση των μαθητών ήταν για μια ακόμα φορά εντυπωσιακή. Οι μικροί του νηπιαγωγείου κουνώντας τις σημαιούλες που κρατούσαν ένιωθαν για πρώτη φορά το εθνικό συναίσθημα και έπαιρναν το χειροκρότημα του κόσμου. Πιο συνειδητοποιημένοι οι μαθητές του δημοτικού, οι οποίοι πέρασαν ευσταλές και με καμάρι ξεσηκώνοντας τον ενθουσιασμό του πλήθους. Τέλος η εικόνα του Γυμνασίου και Λυκείου δημιουργούσε αίσθημα περηφάνιας αλλά και ελπίδας. Ευθυγενείς, με προσεγμένη και εντυπωσιακή εμφάνιση, η οποία απέννεε κομψότητα και λεβεντιά όχι μόνο ενθουσίασαν αλλά δημιούργησαν και την προσδοκία ότι η επόμενη γενιά μπορεί να τα καταφέρει καλύτερα από τη σημερινή, που έχει να αντιμετωπίσει πληθώρα προβλημάτων.

Να συγχαρούμε με τον πλέον ένθερμο τρόπο τους συντελεστές αυτής της εντυπωσιακής παρουσίας των σχολείων, που «γευτήκαμε» όσοι παρακολουθήσαμε τη μοναδική εικόνα της παρέλασης. Τους ίδιους τους μαθητές, τους δασκάλους και καθηγητές και ιδιαίτερα τους καθηγητές της Φυσικής Αγωγής που υπηρετούν στα σχολεία του τόπου μας, οι οποίοι πραγματικά κοπίασαν, για να παρουσιάσουν το καταπληκτικό θέαμα της εμφάνισης των σχολείων, που έδειξε ότι όσο και να σχολιάζουμε τους νέους για δήθεν έλλειψη γνώσης του ιστορικού παρελθόντος, αυτοί με τον τρόπο τους βιώνουν την ιστορική μνήμη και το επιβεβαιώνουν κάθε φορά με την εμφάνισή τους. Ιδιαίτερα δε οι μαθητές του τόπου μας, οι οποίοι ζουν σε ένα χώρο «γεμάτο» από δράση, συμμετοχή και προσφορά στις μεγάλες στιγμές της Ελλάδας.

Τις εκδηλώσεις παρακολούθησαν και πολλοί επισκέπτες, που φέτος ήταν πολυπληθείς λόγω του τριήμερου αλλά και αρκετοί ντόπιοι που είχαν έλθει και αυτοί να επισκεφθούν τον τόπο τους. Όπως γράφουμε και σε άλλη στήλη το τριήμερο της εθνικής γιορτής ήταν το πρώτο «γεμάτο» από άποψης επισκεψιμότητας και παρόλες τις δυσμενείς οικονομικές συγκυρίες έδωσε αισιόδοξα μηνύματα για τη φετινή χειμερινή περίοδο. Πάντως οι επισκέπτες βίωσαν με ένα διαφορετικό τρόπο τις εκδηλώσεις της εθνικής επετείου, όπως οι ίδιοι δήλωναν, εξαιτίας του μοναδικού περιβάλλοντος και της ιδιαίτερης φιλοξενίας, που προσφέρει η Βυτίνα.

Να ευχθούμε στα σχολεία μας να πρωτοστατούν στις εκδηλώσεις αυτές, να έχουν τη διάθεση της ολόθερμης συμμετοχής στον εορτασμό των ιστορικών γεγονότων και στους άξιους εκπαιδευτικούς που υπηρετούν στον τόπο μας να μας προσφέρουν το θέαμα που «γευτήκαμε» σήμερα με την ευκαιρία της τόσο εντυπωσιακής παρέλασης. «Και του χρόνου» λοιπόν αλλά με καλύτερες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες.

ΑΙΘΑΛΟΜΙΧΛΗ: ΡΥΠΑΝΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΑΠΕΙΛΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ

ΓΡΑΦΕΙ: Ο Δημήτριος Χατζηδάκης δρ. χημικός μηχανικός

Από τον χειμώνα 2012-13 και έκτοτε μερικές ημέρες κάθε χειμώνα, συνήθως τις νυκτερινές ώρες, η ατμόσφαιρα σε διάφορες περιοχές του λεκανοπεδίου της Αθήνας αποκτά μια θολερότητα και μια δυσάρεστη οσμή, συνήθως καμένου ξύλου και σπανιότερα απροσδιόριστη. Πρόκειται για την αιθαλομίχλη με κυρίαρχα συστατικά της ρύπου (σωματίδια, διοξίνες/ φουράνια κ.ά.) εκπεμπόμενους από εστίες καύσης στερεών καυσίμων (τζάκια, ξυλόσομπες κ.ά.). Από ακόμη παλιότερα, το φαινόμενο πλήττει και άλλα αστικά κέντρα της χώρας μας (Θεσσαλονίκη, Ιωάννινα, Τρίπολη κ.ά.).

Η παρουσία της αιθαλομίχλης οφείλεται στην έντονη χρήση των πολύ ρυπογόνων εστιών καύσης στερεών καυσίμων λόγω της απαγορευτικής τιμής του πετρελαίου θέρμανσης για μεγάλο πλήθος νοικοκυριών της χώρας. Για εισπρακτικούς λόγους και χωρίς να ληφθούν υπόψη οι επιπτώσεις στο περιβάλλον, στην ποιότητα ζωής των νοικοκυριών και στη δημόσια υγεία, το 2012 σχεδόν διπλασιάσθηκε η τιμή του πετρελαίου θέρμανσης λόγω της κατά 450% αύξησης του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (ΕΦΚ) και της εξίσωσής του με αυτόν του πετρελαίου κίνησης, ενώ λόγω της οικονομικής κρίσης από το 2010 η αγοραστική δύναμη των νοικοκυριών είχε υποδιπλασιαστεί.

Δυσμενείς συνθήκες τοπογραφικές και μετεωρολογικές (χαμηλές θερμοκρασίες και υγρασία), και πολυπληθείς εστίες στερεών καυσίμων σε πυκνοκατοικημένα αστικά κέντρα της χώρας εντείνουν το φαινόμενο, ενώ η χρήση «επιλήψιμων» καυσίμων (πλαστικά, βαμμένα ξύλα, μελαμίνες κ.ά.) οξύνει περισσότερο το πρόβλημα.

Φωτογραφία της Αθήνας το Δεκέμβριο του 2012

Το 2013 και το 2016, σε αντιπροσωπευτικά δείγματα 220 και 318 κατοίκων, αντίστοιχα, διεξαγάγαμε στο λεκανοπέδιο της Αθήνας δύο έρευνες κοινής γνώμης με συμπλήρωση ερωτηματολογίου σχετικά με το πόσο αισθητή έγινε η αιθαλομίχλη κατά τις χειμερινές περιόδους 2012/13 και 2015/16. Από τις έρευνες προέκυψε ότι η αιθαλομίχλη δεν προκαλεί μόνον οπτική όχληση. Ανάλογα και με την ποιότητα των στερεών καυσίμων προκαλεί και άλλες οχλήσεις αμέσως αντιληπτές, αλλά και μακροχρόνιες. Τις προβληματικές ημέρες, δυσφορία, αναπνευστικά προβλήματα, τσούξιμο στα μάτια, ακόμη και νοκοκέφαλοι εύκολα συνδέονται με την αυξημένη παρουσία της αιθαλομίχλης, παράλληλα, όμως, βαριές, περίεργες ή και απροσδιόριστες οσμές στον αέρα συνδέονται με «επιλήψιμα» καύσιμα και υποκρύπτουν σοβαρότατες επιπτώσεις στη δημόσια υγεία, ακόμη και πρόκληση καρκίνου σε βάθος χρόνου.

Σύμφωνα με τις έρευνες, η αιθαλομίχλη έγινε αισθητή (ποικίλλουσα οσμή από «απροσδιόριστη» έως «καμένου ξύλου») από το 80% των δειγμάτων, αλλά, σύμφωνα με την έρευνα του 2016, στις πιο εύπορες περιοχές (βόρεια και ανατολική) του λεκανοπεδίου λόγω της χρήσης καλύτερης ποιότητας ξύλου, αναφέρθηκαν οχλήσεις μόνο από το 15% του δείγματος, ενώ στη λιγότερο εύπορη δυτική περιοχή, λόγω της χειρότερης ποιότητας των καυσίμων, αναφέρθηκαν οχλήσεις από το 47% του δείγματος.

Συμπερασματικά, για τη θέρμανση των νοικοκυριών θα πρέπει να περιορίζεται, κατά το δυνατόν, η χρήση στερεών καυσίμων, ιδίως στα αστικά κέντρα της χώρας, όπου η απειλή για τη δημόσια υγεία είναι υπαρκτή. Πρόπερσι, ο ΕΦΚ του πετρελαίου μειώθηκε κατά 30%. Λόγω και των ευνοϊκών μετεωρολογικών συνθηκών το πρόβλημα στο λεκανοπέδιο περιορίσθηκε.

Η φετινή, κατά 20%, αύξηση του ΕΦΚ θα οδηγήσει σε συρρίκνωση των δημοσίων εσόδων με παράλληλη αύξηση της χρήσης στερεών καυσίμων. Η εμπειρία των περιόδων 2012-13 και 2013-14 με τη μείωση της κατανάλωσης του πετρελαίου θέρμανσης κατά 65-70% σε επίπεδο χώρας και των δημοσίων εσόδων κατά πλέον των 250 εκατομμυρίων ευρώ, αντί της προσδοκώμενης αύξησης κατά 500 εκατομμύρια, κακώς αγνοήθηκε.

• ΠΥΡΟΣ
 • ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ
 • ΚΛΟΠΗΣ
 • ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

ΕΥΡΩΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ
 ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ ΜΕΓΑΛΑΚΑΚΗ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
 ΠΛΟΙΩΝ & ΣΚΑΦΩΝ
 ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ
 ΖΩΗΣ

ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ Φ. ΝΙΚΗΤΑΣ
 ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ - ΜΕΣΙΤΗΣ ΑΣΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

ΕΥΡΩΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ Ε.Π.Ε. • ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ ΜΕΓΑΛΑΚΑΚΗ
 ΛΙΟΣΙΩΝ 190, Τ.Κ. 104 45 - ΤΗΛ.: 210 8542091 - FAX: 210 8547720
 ΚΙΝ.: 6936 128913 - e-mail: info@euroinsurance.gr
 www.asfalise.me.gr

accountancy club
 ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

Βασίλειος Ηλιόπουλος
 Account Manager

Μικαλακοπούλου 86, Αθήνα
 1ος Όροφος
 Τηλ: 210 7487839 Φαξ: 210 7487685
 Κιν: 6944643203

e-mail: info@accountclub.gr
 URL: http://www.accountclub.gr
 http://www.rescuegreece.gr

M ΜΠΟΛΟΡΙΖΟΣ ΚΩΣΤΑΣ

✓ ΕΜΠΟΡΙΟ & ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΥΣΟΞΥΛΩΝ
 ✓ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
 ✓ ΧΩΜΑΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

ΒΥΤΙΝΑ ΑΡΚΑΔΙΑΣ
ΤΗΛ.: 27950 22 725
ΚΙΝ.: 697 60 86 842
 e-mail: mpolorizos@gmail.com

NTABOS

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΨΥΧΗ - ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΣ

Ντάβος Ν. Ευάγγελος

ΕΜΠΟΡΙΟ | ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ | ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ

Τριπόρων 42, Β. Δεκάζου, Τρίπολη, τηλ. 6978-215483
 e-mail: davnos@yahoo.gr

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΛΙΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΑΝΟΠΟΙΕΙΟ
 ΒΑΦΕΙΟ
 ΤΟΠΙΚΕΣ ΒΑΦΕΣ
 ΓΥΑΛΙΣΜΑΤΑ
 ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ

Τ: 2108842609
 Κ: 6977265991
 Δ: ΕΡΥΘΡΑΙΑΣ 7, ΠΟΛΥΓΩΝΟ, 11363

ΚΑΛΗ ΝΙΚΗ
 (ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ)

• ΚΑΥΣΟΞΥΛΑ
 • ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΗ ΚΗΠΩΝ - ΧΩΡΑΡΙΩΝ
 • ΧΩΜΑΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
 • ΠΕΡΙΦΡΑΣΕΙΣ

ΒΥΤΙΝΑ ΑΡΚΑΔΙΑΣ
 6973960419 - 6979535454

Παραγωγός:
Ηλιόπουλος Γιώργος

Μέλι
Βασιλικός Πολτός
Γύρη

Βυτίνα, Αρκαδίας
 τηλ: 6973960419 / 6979535454

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Η ΜΗΧΑΝΗ ΤΗΣ ΒΥΤΙΝΑΣ

«και εγένετο φως» (Για να μαθαίνουν οι νεώτεροι και να θυμούνται οι παλαιότεροι)

ΓΡΑΦΕΙ Ο Θεόδωρος Σ. Μπούρης

Πριν από αρκετές δεκαετίες, και συγκεκριμένα το 1931, εγκαταστάθηκε σε ιδιόκτητο χώρο των αδελφών Ομήρου και Ιωάννου Γιαβρούμη, μια πετρελαιομηχανή-γεννήτρια ηλεκτρικού ρεύματος για τις ανάγκες της Βυτίνας της τότε εποχής. Μέχρι τότε, όπως και σε όλη σχεδόν την Ελλάδα, ο τεχνητός φωτισμός γινόταν με κεριά, λυχνάρια και λάμπες πετρελαίου (του Ελληνικού μονοπωλίου). Τα φανάρια (κλεφτοφάναρα) χρησιμοποιούντο κυρίως για τους έξω χώρους, ενώ η λάμπα (κυρίως γυάλινη) ήταν για μέσα στο σπίτι σε κοινό χώρο όπως η σάλα. Για τον φωτισμό των πλατειών, κεντρικών δρόμων και διασταυρώσεων, χρησιμοποιούνταν κατά καιρούς λάμπες λαδιού, πετρελαίου και βενζίνης, οι οποίες τοποθετούνταν σε σιδερένιους ή μαυτεμένιους φανοστάτες.

Το 1926 τοποθετήθηκαν λαμπτήρες βενζίνης του οίκου Stephenson στις πλατείες και τις διασταυρώσεις των κεντρικών δρόμων με τους κυριότερους παράδρομους. Αυτοί είχαν ισχύ από 400-2000 w (όπως φαίνεται και από το πρακτικό 21/1926 της κοινότητας). Δειλά-δειλά άρχισαν εκείνη την εποχή να γίνονται σκέψεις για ηλεκτροφωτισμό της κωμόπολής μας. Το 1923 ο Παναγιώτης Κάρναβος, που είχε ξυλουργική βιοτεχνία και χρησιμοποιούσε ενέργεια από πετρελαιοκίνηση, ζήτησε από την κοινότητα, να του επιτραπεί η ηλεκτροδότηση κοινοχρήστων χώρων και σπιτιών καθώς και η εγκατάσταση αντλίας μεταφοράς ύδατος από το υδραγωγείο στο λόφο του Προφήτη Ηλία. Δυστυχώς η προσπάθεια αυτή ναυάγησε λόγω γραφειοκρατικών αγκυλώσεων του Υπουργείου Συγκοινωνιών (η χρόνια ασθένεια της χώρας μας!).

Λόγω της αυξανόμενης όμως προσέλευσης τουριστών και επισκεπτών αλλά και για την εξυπηρέτηση των Δημοτών η τότε Δημοτική αρχή σε συνεννόηση με εντόπιους επιχειρηματίες πήρε την απόφαση «όπως δια παντός τρόπου γίνει ηλεκτροφωτισμός της Βυτίνας». Μετά λοιπόν από συντονισμένες προσπάθειες το 1929 συμφωνήθηκε η παραγωγή ρεύματος ηλεκτροφωτισμού για την Κοινότητα από την Εταιρεία Ηλεκτροφωτισμού Βυτίνας των αδελφών Ομήρου και Ιωάννου Γιαβρούμη. Και πάλι η γραφειοκρατία έκανε το θαύμα της με πολλαπλές καθυστερήσεις! Τελικά υπεγράφη η σύμβαση ηλεκτροφωτισμού μεταξύ της Κοινότητας και των Αδελφών Γιαβρούμη την 01/12/1929, η οποία επικυρώθηκε με την υπ' αριθ' 74459/1930 απόφαση του Υπουργού Συγκοινωνιών. Το γεγονός αυτό ήταν κάτι το προοδευτικό

και πρωτοποριακό για τα δεδομένα της εποχής εκείνης.

Τα εγκαίνια λειτουργίας της μονάδας έγιναν την 1η Αυγούστου 1931 και παρέστησαν πολλοί εκπρόσωποι κρατικών και τοπικών αρχών αλλά και πλήθος κόσμου από την Βυτίνα, τα γύρω χωριά και πάρα πολλοί παραθεριστές. Αρχικά η μονάδα παραγωγής ρεύματος διέθετε μια ηλεκτρογεννήτρια. Αργότερα, το 1945 εγκαταστάθηκε και δεύτερη εφεδρική (για τις ώρες αιχμής φορτίου ή σε πιθανή βλάβη της πρώτης). Δυστυχώς δεν ευρέθηκαν τεχνικά στοιχεία για την ισχύ και την τάση εξόδου αυτών των γεννητριών. Παράλληλα τοποθετήθηκαν σε 54 κεντρικά σημεία της κωμόπολής μας επάνω σε σιδερένιους φανοστάτες λάμπες των 40-200w. Ακολούθησε η ηλεκτροδότηση του Κοινοτικού καταστήματος, πολλών καταστημάτων και αρκετών κατοικιών. Μη φανταστούμε βέβαια τίποτε το τρομερό, γιατί οι ανάγκες των σπιτιών περιορίζονταν σε 3-5 λάμπες φωτισμού. Δεν υπήρχαν ούτε ψυγεία ούτε πλυντήρια, τηλεοράσεις, θερμοσίφωνες κλπ. Μας έφθανε όμως και περίσσευε το ότι στο σπίτι μας είχαμε φως, για να βλέπουμε, όταν σε άλλες κωμοπόλεις και μικρές πόλεις φωτιζόνταν ακόμα με λυχνάρια και φανάρια!

Χαρακτηριστικό των παραπάνω είναι το γεγονός ότι, όταν εκείνη την εποχή επισκέφθηκε την Βυτίνα ο ανταποκριτής της εφημερίδας «Νεολόγος» της Τριπόλεως, έγραψε στο υπ' αριθμ. 430 φύλλο της 9/10/1933: «Φεύγοντας αφήνω πίσω μου την Βυτίνα λουομένη στο ηλεκτρικό φως, που με κάνει να την ζηλεύω γι' αυτό, εν συγκρίσει με τις πυγολαμπίδες της Τριπόλεως». Σημειωτέον ότι στα τέλη της δεκαετίας του '30 οι αδελφοί Γιαβρούμη σχεδίασαν και προσπάθησαν να θέσουν σε λειτουργία μικρό υδροηλεκτρικό εργοστάσιο στο Μυλάοντα, στην περιοχή «Ψηλά Κοτρώνια». Δυστυχώς το φράγμα δημιουργίας τεχνητής λίμνης δεν έγινε κυρίως λόγω της έναρξης του πολέμου. Στις 20 Ιουνίου 1939 έγινε ανανέωση της αρχικής σύμβασης με τους ίδιους συμβαλλόμενους.

Και λίγα λόγια για τη λειτουργία της μονάδας.

Πρώτος χειριστής-συντηρητής ήταν ο Γεώργιος Καρδαράς, τον οποίον διαδέχθηκε ο Παναγιώτης Καλάκος το 1933. Αυτός έκανε και τις περισσότερες εγκαταστάσεις στα καταστήματα, σπίτια κλπ. Τελευταίος υπεύθυνος ήταν ο Δημήτριος Μπαμπίλης, μέχρι και το 1958, οπότε η εταιρεία έπαψε να λειτουργεί λόγω της εξαγοράς της και υποκατάστασής της από την Δ.Ε.Η. Η μονάδα λειτουργούσε τις βραδινές ώρες μέχρι τα μεσάνυχτα περίπου. Όμως τις Κυριακές, τις εορτές αλλά και κατά τους θερινούς μήνες (λόγω παραθεριστών) η λειτουργία παραινεόταν ακόμη περι-

σσότερο. Λίγο πριν τη λήξη αναβόσβηναν τρεις φορές τα φώτα για προειδοποίηση της παύσης λειτουργίας. Πολλές φορές λόγω καιρικών συνθηκών κυρίως γίνονταν διακοπές του ρεύματος, όπως τον Φεβρουάριο του 1935, όπου υπήρξε σοβαρό πρόβλημα. Όμως, επειδή οι ηλεκτρικές εγκαταστάσεις ήταν πλημμελείς, πάντα υπήρχε και κάποια λάμπα πετρελαίου, για τους άλλους χώρους, που έσωζε έτσι την κατάσταση.

Από τον Μάιο, έως και τον Οκτώβριο του 1943, όπου είχε εγκατασταθεί στην Βυτίνα το Γερμανικό στρατηγείο ΝΔ, Ελλάδος η επιχείρηση είχε επιταχθεί και η ηλεκτροδότηση γίνονταν επιλεκτικά. Το κόστος χρήσης της ηλεκτρικής ενέργειας ενδεικτικά το 1940 ήταν περίπου 16 δρχ. /κwh, «συν το φόρο δημοσίου και το χαρτόσημο». Από το 1946, η επιχείρηση διευθυνόταν από την αείμνηστο Αθανασία Ομήρου Γιαβρούμη, μέχρι το 1958, που εξαγοράσθηκε από την Δ.Ε.Η. Τότε ξεκίνησε και ο εκσυγχρονισμός των ηλεκτρικών δικτύων μεταφοράς και παροχής ρεύματος στη Βυτίνα.

Μπορεί η εποχή εκείνη να μοιάζει με «πρωτόγονη» σε σχέση με αυτή που ζούμε σήμερα με τις μοντέρνες τεχνολογίες, ΤV, διαδίκτυο, δορυφορικά κλπ. Δεν παύει όμως να αποτελεί μια πρωτοπορία, που την δημιούργησαν ανήσυχια και προοδευτικά πνεύματα και εξυπηρέτησε τα μέγιστα την τότε κοινωνία της κωμοπόλεως μας. Ευτυχώς η κάθε εποχή έχει τους δικούς της προοδευτικούς τοπικούς άρχοντες και τους δικούς της «Γιαβρούμηδες», που προχωράνε μπροστά και ανοίγουν δρόμους στις κοινωνίες.

(Τις πολλές ευχαριστίες μου στην κ. Κατερίνα Καλάκου, τους κ.κ. Κώστα Γιαβρούμη και Θανάση Λαμπρόπουλο αλλά και σε άλλους συμπατριώτες για τα πολύτιμα στοιχεία που μου έδωσαν.)

Ο Όμηρος Γιαβρούμης
συνταγματάρχης ΜΧ, πρωτοπόρος
στην ηλεκτροδότηση της Βυτίνας

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ ΣΤΗ ΒΥΤΙΝΑ ΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑ

ΓΡΑΦΕΙ: Η φιλόλογος και ποιήτρια Λαμπία Σταθοπούλου- Βυτόγιαννη

(συνέχεια από το φύλλο του Μαΐου-Ιουνίου)

Είμαι μαθήτρια της Β' τάξης του Οκτατάξιου Γυμνασίου (σχ. έτος 1949-1950). Μάθημα Αρχαίων Ελληνικών. Ήταν πραγματικός άθλος. Εμείς με τόσες ελλείψεις και συνεχείς διακοπές του σχολείου πρέπει να πλησιάσουμε το αρχαίο κείμενο: «λύκος διώκει αμνόν, ο δε αμνός εις αγρόν καταφεύγει» μας διαβάσει όσο μπορεί πιο καλά ο θεολόγος καθηγητής μας ελλείψει φιλόλογου. «Διώκει-αγρός -αμνός» -άγνωστες λέξεις για πρώτη φορά τις ακούμε. Μουρμουρίζουμε, σιγογελάμε πίσω από την πλάτη του καθηγητή μας, που τις γράφει στον πίνακα με τη μετάφρασή τους. Αχ αυτός ο καθηγητής μας! Ας μην αρχίσω την περιγραφή του θα είναι μια παρασπονδία στις μνήμες,

που με κατακλύζουν. Λεπτός, αδύνατος, πολύ νέος σε σύγκριση με όλους τους ηλικιωμένους καθηγητές μονόκωντος, απλίσιαστος προσπαθεί να επιβληθεί σε μια τάξη παιδιών εκθρική από τη πρώτη στιγμή, που μπήκε μέσα. Περπατάει στους μικρούς διαδρόμους ανάμεσα στα θρανία ή κάθεται στην έδρα. Τότε τον βλέπουμε να κρατά ένα βιβλίο βοήθημα στα πόδια του και να ρίχνει κρυφές ματιές πιστεύοντας ότι δεν τον βλέπουμε. Δίκως μια καλημέρα αυστηρός απαιτούσε νεκρική σιγή από όλους μας, το δε χαστούκι και ο χάρακας σε κάθε μικρή ακόμα αταξία μας, είναι τα όπλα του. Απαιτεί να τον δεχτούμε με όλες τις γνώσεις του, που γι' αυτές προσπαθεί να μας πείσει νομιζοντας πως τον αμφισβητούμε. «Διαβάζω πάρα πολύ, για να σας διδάξω. Ξενυχτώ πάνω στα βιβλία σας». Ήταν για όλους εμάς άπιστευτο. Μα δεν τα ξέρει, τι έκανε στο πανεπιστήμιο; αναρωτιόμαστε. Ήταν αλήθεια! Το ένιωσα πρωτοδιόριστη καθηγήτρια αλλά

και όλα τα μετέπειτα χρόνια με ένα βιβλίο στα χέρια και πολλά ξενύχτια. Τώρα τον δικαιολογώ για τις φιλότιμες προσπάθειές του. Θυμάμαι και είναι γεγονός κάτω από το σακάκι του έκρυβε προσεκτικά μια βέργα. Μία συμμαθήτριά μας το ανακάλυψε-σίγουρα δεν ξεφεύγει τίποτε από τα παιδιά -και το πέρασε με κάποιο φόβο στην τάξη. Όμως εμείς γελούσαμε, μιλούσαμε, όταν λίγο χαλάρωνε γράφοντας στον πίνακα και μόνο η κρυμμένη απειλή της πιθανής βέργας του μας συγκρατούσε. Πώς θα μπορούσε να μας επιβληθεί, του ήταν αδύνατο! Στο νομ μου έρχονται εκείνες οι μέρες που έλειπε από το σχολείο. Προφανώς ήταν άρρωστος. Οι ώρες διδασκαλίας του - κενές ώρες - περνούσαν στο προαύλιο ξένοιαστα με γυμναστική και άλλα παιγνίδια. Ο καθηγητής μας έμενε κοντά στο σχολείο σε νοικιασμένο δωμάτιο. Στο ίδιο σπίτι, που έμενε μια συμμαθήτριά μας και για χρόνια καλή μου φίλη. **Συνέχεια στη σελίδα 9**

Λίνα Σαλίχου γ. Ανδριανοπούλου
αρχιτέκτων μηχανικός ΕΜΠ

μελέτη - κατασκευή
ανακαίνιση - διακόσμηση
αποκατάσταση παραδοσιακών κτιρίων
νομιμοποίηση ημιυπαίθριων χώρων
Λακωνίας 8, Χαλάνδρι 152 34
Τηλ.: 210 6840183 Κιν.: 6974 453072 • e-mail:
lina.salichou@gmail.com

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΧΡ. ΤΖΙΦΑ
Βυτίνα Αρκαδίας
Τηλ. 27950 22226

Βασιλική Τζίφα
Χειρουργός Οδοντίατρος
ΑΠΘ, DDS, MSc

Δέχεται: Ελ. Βενιζέλου 163β
Σπλατεία Δαβάκη) Καλλιθέα
Τηλέφωνα: 210 36 12 953 & 698 17 53 101

ΑΦΟΙ ΡΟΥΣΣΟΥ Ο.Ε Βυτίνα Αρκαδίας

Εργαστήριο επεξεργασίας Πέτρας - Μαρμάρων

Πέτρας παντός είδους (ηπίματος & πλακοστρώσεων)
Μάρμαρα διαφόρων τύπων, Δομικά υλικά, Αγκυρόρα, Τζάκια - Επενδύσεις
κιν.: 6944 537570, 6972.093760, Τηλ.-Fax: 27950.29021
roussosbabis@yahoo.gr

Ενεργειακά Τζάκια - Αερόθερμα - Καλοριφέρ

ΕΥΛΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
Χρήστος Τριανταφύλλης

- Έπιπλα κουζίνας
- Κουφώματα
- Ντουλάπες
- Έπιπλα (παντός είδους)
- Πέργολες
- Παιδικά Υπνοδωμάτια

Λαύριο
Τηλ. 22920.60445
Κινητό 6977.400.778

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Δ.Π.Θ.
ΜΕΛΟΣ Τ.Ε.Ε.

ΛΑΣΚΑΡΙΔΟΥ 213
176 75 ΚΑΛΛΙΘΕΑ - ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ: 210 9598609
ΚΙΝ: 6973 793700

Hotel Aigaion

Σουιτόριο - Καφέ - Μπαρ
Κεντρική Δέρμαρα
Τυλιέσσο - 70

ΒΥΤΙΝΑ Αρκαδίας
τηλ.: 27950 22216 - 27950 22316
κιν.: 6944 552270, 6945 711707
fax: 210 80 55 997

e-mail: filia@dmk.dei.gr, aeigli@eto.gr

Sport's Center
sportswear

Στρουσόπουλος
Κων. Χρήστος

Α. Πεντέλης 104 Βριλήσσια
Τηλ./Fax: 210 6139421

email: sportsbase@gmail.com

Λαογραφικά

Συνέχεια από τη σελίδα 8

Εκείνη μας πληροφόρησε πόσο άρρωστος και μόνος ήταν. Τότε δυο-τρεις φίλες και συμμαθήτριες αποφασίσαμε να του δείξουμε τη συμπάθειά μας -ίσως να ήταν πραγματική- εκτός τι άλλο να δούμε και το δωμάτιό του ή ήταν ακόμα και κάποια συμπόνια, ίσως και περιέργεια όλα συγκεχυμένα μέσα μας. Κρατώντας ένα κουτί με ραβανί και γαλακτομπούρεκα, που μόλις αγοράσαμε από το μοναδικό ζαχαροπλαστείο, ανεβήκαμε τη σκάλα του σπιτιού του, μπήκαμε μέσα και σε λίγο χτυπούσαμε με κάποια αγωνία την πόρτα του δωματίου του στο βάθος ενός διαδρόμου. Η πόρτα άνοιξε γρήγορα και ο καθηγητής σαν να μας περίμενε κάτωχρος, αδυνατισμένος από την αρρώστια του πρόβαλε έξω. Μας είδε, κλόμισσε περισσότερο και με θυμό φώναξε:

«Τι θέλετε, γιατί ήρθατε»;

«Σας φέραμε λίγα γλυκά κ. καθηγητά, μάθαμε πως είστε άρρωστος» του είπαμε φοβισμένες. Αν είχε χάρακα στα χέρια του θα μας περιποιούταν ανάλογα. Αλλά οργισμένος περισσότερο, καθώς έβλεπε το κουτί μπρός του με τα γλυκά στα χέρια μας με πιο άγρια φωνή φώναξε «φύγετε, εξαφανισθείτε με τα γλυκά σας!».

«Μα τα φέραμε για σας κ. καθηγητά» τολμήσαμε να αντιμιλήσουμε.

«Τι κάθεστε σαν αγάλματα επί τέλους»;

Γεμάτες φόβο μουρμούρισαμε περαστικά σας και κατεβήκαμε βιαστικά τις σκάλες του σπιτιού, ντροπισμένες, μετανοιωμένες από την σκαιά υποδοχή του καθηγητή μας. Σίγουρα έκλεισε την πόρτα, αφού βεβαιώθηκε πρώτα ότι φύγαμε. Σε λίγο σ' ένα παγκάκι καθισμένες έξω στο δρόμο του σχολείου μοιράσαμε τα γλυκά μεταξύ μας γλυκαίνοντας την πίκρα μας και προσπαθώντας να συνέλθουμε από την ψυχρολουσία μας.

Μια άλλη ανάμνηση, ασυγκράτητη τώρα ξεπηδά από μέσα μου σαν να μου λείει. Σταμάτα επί τέλους, μην ευτελίζεις τους καθηγητές σου, δεν είναι για όλους η προσφορά αγάπης δωροδοκία, όπως θα μπορούσε να αξιολογήσει κανείς την αντίδραση του άρρωστου καθηγητή μας.

Μια άλλη θύμψη έρχεται από το διαγώνισμα της αριθμητικής. Εκεί είναι τα δύσκολα για μένα. Γράφω και παρακαλώ να είναι σωστές οι λύσεις στο πρόβλημα. Ο καθηγητής των μαθηματικών παίρνει τις κόλες, τις εξετάζει, τις διορθώνει, βάζει το βαθμό. Τον κοιτώ, βλέπω την αποδοκμασία στο πρόσωπό του, όταν με κοιτάζει. Εκείνη τη στιγμή είμαι αυτό που έχω γράψει, τίποτε άλλο. Σε κάποια δύσκολα προβλήματα της άλγεβρας ζητούσα τη βοήθεια του πατέρα μου ή άλλων φίλων. Επί τέλους σκεπτόμουν, γιατί δίνουν στα παιδιά τέτοια προβλήματα;

Μάθημα Θρησκευτικών. Καθηγητής μας ο θεολόγος με πολλές γνώσεις στο αντικείμενό του αλλά παράξενος, ιδιόρρυθμος,

απρόσμενος στις αντιδράσεις του, ανεπανάληπτος οπαδός του χάρακα και του καστουκιού, μοναδικά του όπλα να μας επιβάλλει πειθαρχία στη ώρα του μαθήματός του! Ήταν η ώρα που από το χέρι του θα φάω το δεύτερο άδικο καστούκι της ζωής μου. Δεν θα ναι εκείνο το πρώτο το αξέχαστο της τετάρτης δημοτικού, το καστούκι της αγάπης, του ενδιαφέροντος και της πίκρας του πατέρα μου από τη διάψευση μιας μεγαλύτερης προσδοκίας από αυτήν της χαμηλής απόδοσής μου, αλλά αυτό κρόντα στην ειλικρίνεια και τη συγγνώμη ενός 13χρονου παιδιού για ένα τόσο σύνθετο σφάλμα.

Πάντα με παραξένευε η συμπεριφορά αυτού του καθηγητή, διότι, ενώ ατακτούσαν όλα μαζί τα παιδιά στο μάθημά του, εμένα μου έδειχνε μια εξαιρετική συμπάθεια. Με ξεχώριζε, μου καλομιλούσε με αγάπη με το μικρό μου όνομα. «Σε πήρε με καλό μάτι» μου έλεγαν με κάποια ζήλια οι συμμαθήτριές μου. Έτσι σαν ανταπόδοση της αγάπης του ήμουν ήσυχη στο μάθημά του, διάβαζα φιλότιμα και πρόσεχα συνεχώς στην ώρα της παράδοσης. Κάποιες φορές με είχε κιάλας επαινέσει για τις ωραίες αναλύσεις, που σαν έκθεση γράφαμε στο κάθε μάθημα της Παλαιάς Διαθήκης, που μας δίδασκε και που το διαβάζαμε μέσα στην τάξη. Ακόμα θυμάμαι, εκείνο το «σπίτω ο ήλιος κατά Γαβρών και η σελήνη κατά θάλασσα Ελών» ήταν το κεντρικό σημείο της ανάλυσης του μαθήματος εκείνης της μέρας.

Για πρώτη φορά η σελίδα του τετραδίου μου ήταν άγραφη, κενή, ολόλευκη εκείνη τη μέρα. Το συνειδητοποίησα μόλις άρχισε το μάθημα με κάποια αγωνία και πριν προλάβω να ενημερώσω τον καθηγητή μου έστω και με κάποια δικαιολογία γι' αυτό άκουσα τα όνομά μου. «Ας σπικωθεί η καλή μας μαθήτριά η Χαραλαμπίνα να μας διαβάσει την εργασία της». Άνοιξε η γη να με καταπιεί! Συνήλθα γρήγορα και με όλη την παιδική επιπολαιότητα άρπαξα το τετράδιο της διπλανής μου, σπικώθηκα στο πινάκα -τώρα απορώ με το θάρρος μου και το θράσος μου- και άρχισα να διαβάζω, ευτυχώς ήταν ευδιάκριτος ο γραφικός χαρακτήρας της, κόμπιαζα κάπου προσθέτοντας λέξεις ή παραλείποντάς τις όπου δυσκολευόμουν. Τελείωσα. Άφησα δειλά το τετράδιο τρέμοντας πάνω στην έδρα. Δεν τόλμησα ούτε καν να τον κοιτάξω. Το πήρε στα χέρια του σκεπτικός ίσως και από τη χαμηλή απόδοση της ανάλυσής μου, έβαλε την υπογραφή του, όπως συνήθιζε, και μου το έδωσε χωρίς κανένα σχόλιο. Ανάνευσα.

Αμέσως κάποιο άλλο παιδί άρχισε να διαβάζει την εργασία του πάνω στον πινάκα. Κατάλαβα τι είχε γίνει. Δεν τολμούσα γεμάτη ευγνωμοσύνη να τον κοιτάξω στα μάτια. Πόσο καλός και πόσο πρέπει να με συμπαθούσε! Είχε καταλάβει σίγουρα το ξένο τετράδιο. Υπήρχε τα όνομα της συμμαθήτριάς μου ακόμη και απέξω στο τετράδιο πάνω στην ετικέτα και θέλοντας να μη

με προσβάλει, να μη με ευτελίσει μπροστά σε όλα τα παιδιά για την απάτη μου κράτησε αυτή την υπέροχη στάση της σιωπής του. Οι τύψεις με κατέτρωγαν. Καλύτερα να τις κατάπινα, να τις απωθούσα μέσα μου παρά να τις δικαίωνα. Φαίνεται ότι ο πατέρας μου είχε κάνει καλή δουλειά με τις ατέλειωτες συμβουλές του και τις νουθεσίες του: «Η ειλικρίνεια, η εντιμότητα, η συγγνώμη για κάθε ακούσιο σφάλμα σου να πρωτεύουν στη ζωή σου.»

Έτσι μόλις χτύπησε το κουδούνι και πριν προλάβει να κατέβει ο καλός μου καθηγητής από την έδρα, πήρα το τετράδιο, κλοπίσασα και του το έδειξα μήπως και μείνουνε αμφιβολίες και μ' όλο μου το θάρρος του ομολόγησα πως και γιατί σε μια στιγμή απελπισίας τον εξαπάτησα με το ξένο τετράδιο, έτοιμη να του ζητήσω ταπεινά να με συγχωρέσει. Θεωρούσα βέβαιο με όλη μου την αυτοπεποίθηση ότι θα υπερεκτιμούσε την ειλικρίνειά μου, θα με επαινούσε και σαν παράδειγμα ίσως θα το ανέφερε και έτσι θα είχα στο εξής περισσότερο την εύνοιά του και την αγάπη του.

Αλίμονο πώς άλλαξε ξαφνικά το πρόσωπό του, αγρίεψε, φωτιές πετούσανε τα μάτια του, και πριν προλάβω να συνειδητοποιήσω την καταστροφική μου ειλικρίνεια, δέχτηκα ξαφνικά, απρόσμενα ένα δυνατό καστούκι στο ένα μου μάγουλο και αμέσως μετά και στο άλλο μου μάγουλο. «Συγχωρέστε με κύριε καθηγητά» ψέλλισα πανικόβλητη μέσα στα δάκρυά μου. «Ωστε με ξεγέλασες! Τ' ομολογείς κιάλας, δεν το περίμενα από σένα». Φοβήθηκα, τραβήχτηκα πιο μακριά του μη δεχτώ και άλλα σκαμπιλία πάνω στην οργή του. Κατέβηκε από την έδρα φουριόζος και βγήκε από την τάξη έξαλλος, προφανώς ταπεινωμένος. Πώς ν' αντέξει; Μια καλή του μαθήτριά τον ξεγέλασε! Σίγουρα αυτό και μόνο μετρούσε μέσα του υπερβολικά θιγμένος.

Και η δική μου η πρόθυμη συγγνώμη, η ειλικρίνειά μου, η μεταμέλειά μου για ένα σφάλμα, που κάποιο άλλο παιδί θα το θεωρούσε κατόρθωμα ότι ξεγέλασε τόσο εύκολα τον καθηγητή του και θα περπατούσε γι' αυτό, δεν άφηνε κανένα ελαφρυντικό στην ψυχή σου για μένα κύριε καθηγητά τη στιγμή που το μάθημα των θρησκευτικών, που δίδασκες, ήταν αγάπη και συγγνώμη; Πήρα ένα μεγάλο δίδαγμα από τα παιδικά μου χρόνια. Πόσο όμως στάθηκε χρήσιμο στη ζωή μου, με όλα του τα θετικά και αρνητικά, η θλιβερή του ανάμνηση να με προβληματίζει για χρόνια μετά στην εκπαιδευτική μου καριέρα έχοντας άπειρες εμπειρίες από ανάλογα περιστατικά μαθητών. Κάποιοι συνάδελφοι ίσως θα έπρεπε να είχαν ακολουθήσει κάποιο άλλο επάγγελμα και όχι αυτό του εκπαιδευτικού.

(συνεχίζεται)

Τα Βυτιναίικα της Ηλείας: ευσύννοπη ιστορία

ΓΡΑΦΕΙ: Ο φιλόλογος Απόστολος Γ. Τζίφας

Καλό είναι να θυμόμαστε το μικρό χωριό Βυτιναίικα και τη σχέση του με το χωριό μας. Τα Βυτιναίικα είναι

ένα σχετικά μικρό χωριό δυτικά του Πύργου, μεταξύ της Ηλειακής πρωτεύουσας και του επινεϊού της Κατακόλου. Είναι χτισμένα στη νότια πλαγιά μιας χαμηλής λοφοσειράς που εκτείνεται από τον Πύργο μέχρι το ακρωτήριο Ιχθύς, σε μέσο υψόμετρο 58 μέτρων. Ιδρύθηκαν το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα από κατοίκους της Βυτινας Αρκαδίας, οι οποίοι αρχικά μετέβαιναν νομαδικά στην πεδινή Ηλεία με τα ποιμνιά τους ή κατά άλλη εκδοχή για την καλλιέργεια των σταφίδας. Σταδιακά εγκαταστάθηκαν μονίμως, αφού εκκέρσωσαν τη γη και απέκτησαν δικά τους κτήματα. Ο λόφος στον οποίον είναι χτισμένο το χωριό περιβάλλεται από πεδιάδες και χαμηλά βουνά, γεγονός που εξασφαλίζει μεγάλη θέα μέχρι την Κυπαρισσία, τα βουνά της Αρκαδίας, τη

Ζάκυνθο, την Κεφαλονιά και φυσικά τη θάλασσα του Ιονίου.

Στον ευρύτερο χώρο βρισκόταν στην αρχαιότητα η πλειοψηφία πόλη Λετρίνοι. Δεν υπάρχουν, ωστόσο, ερείπια. Από το 2ο αιώνα μ. Χ., εποχή κατά την οποία επισκέφθηκε την περιοχή ο περιηγητής Πausanias, η πόλη είχε συρρικνωθεί. Ο ναός της Αλφειαίας Αρτέμιδος είχε ερειπωθεί και μέρος της είχε χαθεί κάτω από τα νερά της «αενάου» λίμνης της περιοχής. Στους Λετρίνους, σύμφωνα με τον Όμηρο βρισκόταν ο τάφος του Πέλοπος. Η μετακομιδή των λειψάνων του Πέλοπος ήταν, σύμφωνα με χρησμό, απαραίτητη προϋπόθεση για την άλωση της Τροίας από τους Αχαιούς. Η «αέναος» λίμνη που περιγράφει ο Pausanias ήταν γνωστή στους νεότερους χρόνους με το όνομα Μουριά. Από αυτή τη λίμνη ονομάστηκε Μουριά η ευρύτερη περιοχή, στη συνέχεια όλη η Ηλεία και τελικά ολόκληρη η Πελοπόννησος ονομάστηκε στους μεσαιωνικούς χρόνους Μοριάς. Δυστυχώς η Μουριά αποξηράνθηκε και εξαφανίσθηκε, στερώντας από την περιοχή ένα σημαντικό βιότοπο με πλούσια ιχθυοτροφεία, αλλά και ένα γεωγραφικό τόπο με μεγάλο ιστορικό ενδιαφέρον.

Τα Βυτιναίικα υπήρξαν κατά τον εικοστό αιώνα Κοινότητα, η οποία όμως το 2011 υπήχθη ως Δημοτικό Διαμέρισμα στο Δήμο Πύργου. Σήμερα το χωριό αριθμεί περί τους τριακόσιους κατοίκους.

...είναι πολύ μεγάλο πράγμα!

ΓΡΑΦΕΙ: Η Μαρία Γ. Μπαμπίλη φοιτήτρια Χαροκοπέιου Παν/μίου

Ως άνθρωποι είμαστε δημιουργήματα της Φύσης, κυρίαρχα όντα στην πυραμίδα του οικοσυστήματος, πλάσματα με αντίληψη, σάρκα και οστά. Τα χαρακτηριστικά αυτά μπορεί να περιγράφουν την υπόστασή μας, μα το κάνουν ελλιπώς, με τρόπο μηχανικό και ωμό. Η πινακίδα που ολοκληρώνει το ημιτελές τούτο πορτραίτο, η λεπτομέρεια που κάνει τη διαφορά στη σκιαγράφησή μας, δεν είναι άλλη από την ψυχή.

Ψυχή: μια λέξη με 4 μόνο γράμματα και αμέτρητες εκφάνσεις. Δύσκολος ο ορισμός της, δυσκολότερη η περιγραφή της, σχεδόν ακατόρθωτες η ερμηνεία και η λειτουργία της.

Από αρχαιοτάτων χρόνων έχουν καταβληθεί προσπάθειες αποσαφήνισής της. Ετυμολογικά, προέρχεται από το ρήμα «ψύχω», δηλαδή «φυσώ», «πνέω». Κυριολεκτικά, λοιπόν, υποδηλώνει την «ψυχρή πνοή», την ύστατη ένδειξη της ζωής στο σώμα που γίνεται αισθητή από την αναπνοή. Μα κανένας από τους μεγάλους φιλοσόφους, αρχαίους και αναγεννησιακούς, Ευρωπαίους και Ασιάτες, θρησκευόμενους και μη, δεν αρκέστηκε στον ορισμό αυτό, χαρίζοντάς μας διαχρονικές θεωρίες και ανεκτίμητα γνωμικά. Πλέον, επικρατέστερος είναι εκείνος που ορίζει την ψυχή ως την άυλη ουσία του ανθρώπου η οποία επιζεί μετά τον θάνατο του σώματος, όντας η ίδια αθάνατη.

Μια τόσο μοναδική και αμφιλεγόμενη έννοια, όμως, σαν αυτή της ψυχής, δε χρειάζεται να περιορίζεται με γενικεύσεις, να μπαίνει σε καλούπια. Αδικείται. Υποτιμάται. Χάνεται. Αξίζει να ερμηνεύεται από τον καθένα μας ξεχωριστά. Να παίρνει ζωή από τα βιώματά του. Να πίνει νερό από τα δάκρυά του. Να τρέφεται από τα πάθη του. Να ψηλώνει από τις αλήθειες του και να γκρεμίζεται σε κάθε του ψέμα.

Τι είναι η ψυχή μας; Είναι το αγρίμι στα σωθικά μας. Είναι η φλόγα που καίει το παρελθόν μας και οδηγεί το μέλλον μας. Όσο την τροφοδοτούμε με όμορφες σκέψεις, δυνατά συναισθήματα, ηθικές αξίες και γνώσεις, τόσο αναπτύσσεται, παρέχοντας περισσότερο «γόνιμο έδαφος», έτοιμο προς καλλιέργεια. Όσο την παραμελούμε, ωστόσο, αγνοώντας τον αντίκτυπο των παραπτώματων μας σε αυτήν, τόσο εκείνη φθείρεται. Μια φθορά σταδιακή, αργή και βασανιστική. Μια φθορά ικανή να κατακρημνίσει ολάκερο το είναι μας. Να διαβρώσει τις σχέσεις μας με συγγενείς και φίλους. Να ανατρέψει τους στόχους μας. Να γκρεμίσει τα παλάτια μας.

Η ψυχή μας είμαστε εμείς. Μόνον εμείς γνωρίζουμε κάθε της πτυχή και αναγνωρίζουμε κάθε της αγνή ανάγκη. Ας τη σώσουμε, λοιπόν! Ο δρόμος θα είναι μακρύς, μα το ταξίδι πέρα για πέρα απολαυστικό.

Νόντας Νικολάου Παππάς
Ειδ. Ιατρός Γενικής και Οικογενειακής Ιατρικής

Ειδικοθήκες στο Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών Κοργιαλένιο - Μπενάκειο
Τ. Ιατρός Θωρακοχειρουργικής Κλινικής Ερυθρού Σταυρού

Δέχεται: καθ' εκάστην - Επισκέψεις κατ' οίκον

Στο 16. Ιατρείο στη Βυτινα διενεργούνται:

- Κλινική εξέταση - Συνταγογράφηση
- Ηλεκτροκαρδιογραφικός έλεγχος
- Σπέρμομετρηση
- Έλεγχος σφύγών (Doppler)

Τηλ. Ιατρείου: 27950 22022
Κιν.: 6977644945
e-mail: dr.pappas.nontas@gmail.com
website: http://www.iatreiobytinass.gr

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ «ΒΥΤΙΝΑ»

- 100 €: Σεβδαλής Κων/νος, Σεβδαλή Κατερίνα, Χρυσανθοπούλου Βασιλική, Αρχοντικό της Αθηνάς.
- 50 €: Καρπούζου Βασιλική, Ανδριοπούλου Ελένη, Λαμπρινούλου Γιώτα
- 30 €: Αβρακάκος Κων/νος, Σουλακιώτης Σ. Νικόλαος
- 20 €: Γάλλου - Λάγιου Όλγα, Καπογιαννόπουλος Παναγιώτης, Παναγοπούλου Γεωργία, Χαραλαμπίδης Χ. Γεώργιος, Χρονόπουλος Ιωάννης, Ξυνογαλά Σωσάνη.

ΓΑΜΟΙ

- Την Κυριακή 21 Αυγούστου στον Ι. Ν. Ευαγγελιστριάς στο Παράλιο Άστρος, τέλεσαν τον γάμο τους ο Γιάννης Παν. Πατσιλίβας (γιος της Ολυμπίας Παναγιωτοπούλου) και η Χριστίνα Austine.
- Το Σάββατο 3 Σεπτεμβρίου 2016 στον Ι. Ν. Αγίου Τρύφωνα στη Βυτίνα, τέλεσαν τον γάμο τους η Κωνσταντίνα Αντ. Αναγνωστοπούλου (κόρη της Βάσως Χρυσανθοπούλου) και ο Σταύρος Παρασκευόπουλος.
- Στις 10 Σεπτεμβρίου 2016 στον Ι.Ν. Αγίας Κυριακής Σπάτων τέλεσαν τον γάμο τους η Αγγελική Στάικου (κόρη της Αθανασίας Τζίφα) μετά του Κωνσταντίνου Λιάκου.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Στις 17 Ιουνίου 2016, ο Ιωάννης Γεωργ. Γόντικας και η σύζυγός του Δήμητρα Προκόπου απέκτησαν αγοράκι.
- Στις 20 Αυγούστου 2016, ο Ιωάννης Αντων. Αναγνωστόπουλος (γιος της Βάσως Χρυσανθοπούλου) και η σύζυγός του Ιωάννα απέκτησαν κοριτσάκι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Την Κυριακή 17 Ιουλίου 2016 στον Ι. Ν Κοιμήσεως Θεοτόκου στο Ίλιον Αττικής, η Αφροδίτη Κοκκαλιάρη και ο σύζυγός της Ευάγγελος Παπαβασιλείου, βάφτισαν τη δεύτερη κόρη τους και της έδωσαν το όνομα Κλειώ.
- Την Κυριακή 4 Σεπτεμβρίου 2016 στον Ι. Ν. Αγίου Αντωνίου Βεροίας ο Σταύρος Δημάκος και η σύζυγός του Βενετία Σιώπη, βάφτισαν το γιο τους και του έδωσαν το όνομα Κωνσταντίνος- Κοσμάς.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- † Απεβίωσε στο Λεβίδι όπου και ετάφη στις 6-9-2016 ο Μανώλης Καπογιαννόπουλος ετών 64.
- † Απεβίωσε στην Αθήνα και ετάφη στο νεκροταφείο Παπάγου στις 8-9-2016 η Γιώτα Πανουσοπούλου ετών 84. Η αποβίωσασα είχε διατελέσει στο παρελθόν μέλος του δ.σ. του συλλόγου των απα-

ντακού Βυτιναίων. Το δ. σ. του συλλόγου συλλυπείται θερμά τους οικείους της.

- † Απεβίωσε στις 13-9-2016 και ετάφη την επομένη στη Βυτίνα η Παναγιώτα Β. Χαμεζοπούλου ετών 93.
- † Απεβίωσε στις 28-9-2016 στην Αθήνα και ετάφη την επομένη στο νεκροταφείο της Κηφισιάς ο Κων/νος Κόντος ετών 85 πρώην διοικητής του ΤΕΒΕ. Ο θανών ήτο αυτοδημιούργητος και κατά τη διάρκεια της θητείας του στην υψηλή θέση του διοικητή του μεγάλου ασφαλιστικού οργανισμού, είχε διευκολύνει και αρκετούς νέους του τόπου μας για εργασιακή αποκατάσταση.
- † Απεβίωσε στις 20-10-2016 στη Βυτίνα όπου και ετάφη την επομένη η Μαρία - Λουίζα Μακαροπούλου-Χρονοπούλου Δασάρχη Βυτινάς ετών 52.
- † Απεβίωσε στην Αθήνα και ετάφη στην Βυτίνα στις 29-10-2016 η Μαρία Αυγουστίνου (το γένος Κουντάνη) ετών 74.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

- † Την Κυριακή 2-10-2016 στον Ι.Ν. Αγίας Ζώνης Κυψέλης τελέστηκε το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του αιμινόστου Ευθυμίου Χριστοπούλου παρουσία πολλών φίλων του μεταξύ των οποίων και αρκετοί Βυτιναίοι.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο σύλλογος των απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτινάς ο «Άγιος Τρύφων» καλεί τα μέλη του σε τακτική εκλογολογιστική γενική συνέλευση την Κυριακή 12/2/2017 και ώρα 12.00 στο ξενοδοχείο NOVUS στην οδό Καρόλου 23 (απέναντι από το θέατρο ΒΕΜΠΟ) στον πρώτο όροφο. Θέματα της συνελεύσεως θα είναι:

1. Απολογισμός δραστηριοτήτων της διετίας 2015-2016
2. Οικονομικά πεπραγμένα
3. εκλογές για την ανάδειξη νέων μελών δ. σ.

Οι επιθυμούντες να εκθέσουν υποψηφιότητα χρειάζεται να υποβάλλουν αίτηση συμμετοχής στο ψηφοδέλτιο μέχρι πέντε μέρες προ των εκλογών στα γραφεία του συλλόγου ή στη γραμματέα κ. Αθανασία Χαραλαμποπούλου. Οι εκλογές θα διαρκέσουν μέχρι τις 15.00, οπότε και θα κλείσει η κάλη και θα αρχίσει η καταμέτρηση των ψήφων.

Ο Πρόεδρος
Π. Παπαδέλος

Η Γραμματέας
Αθανασία Χαραλαμποπούλου

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΕ Α.Ε.Ι ΚΑΙ Τ.Ε.Ι.

Ο Παναγιώτης Γόντικας του Τρύφωνα στις φετινές Πανελλαδικές εξετάσεις πέτυχε στα Τ.Ε.Ι. μηχανολογίας Πειραιά.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΕ ΜΝΗΜΗ

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας Ιουλίου- Αυγούστου ο «δαίμων του τυπογραφείου» παρέλειψε τη στήλη με τις «εισφορές σε μνήμη» προς το σύλλογο. Ζητάμε ειλικρινή συγγνώμη από τους σπουδαίους φίλους του συλλόγου, που μας ενίσχυσαν οικονομικά για την πραγματοποίηση του «ανταμώματος» και δημοσιεύουμε, έστω και καθυστερημένα, τις προσφορές τους.

- Ο Πέτρος Γ. Λάγιος προσέφερε υπέρ του συλλόγου και για οικονομική ενίσχυση της εκδήλωσης του «ανταμώματος», 500 € σε μνήμη των αδελφών του Βλασίου (παλαιού μέλους του δ.σ. του συλλόγου) και του προσφάτως αποβιώσαντος Βασιλείου.
- Ο μεγάλος φίλος της Βυτινάς και του συλλόγου Ευστάθιος Φίλης, ο οποίος διατηρεί και σπίτι εδώ, προσέφερε επίσης για την οικονομική ενίσχυση της ίδιας εκδήλωσης και σε μνήμη της προ έτους θανούσας συζύγου του Ευτυχίας (ένθερμης φίλης του τόπου μας) το ποσό των 500 €.
- Ο Τριαντάφυλλος Λατάνης προσέφερε 50 € υπέρ του συλλόγου και της εφημερίδας «ΒΥΤΙΝΑ» σε μνήμη των Αγγελόπουλου Παναγιώτη και Σπλιώτη Τριαντάφυλλου.
- Διόρθωση: Η εισφορά των 50 € της Παναγιώτας Πλέσσα, η οποία δημοσιεύτηκε στο φύλλο Μαρτίου-Απριλίου είχε γίνει σε μνήμη Σοφίας Πλέσσα, κάτι το οποίο από αβλεψία δε σημειώθηκε.

ΕΥΧΕΣ

Στις 17 Σεπτεμβρίου 1978 τοποθετήθηκε εφημέριος στην ενορία του Αγίου Τρύφωνα Βυτινάς ο πατήρ Νικόλαος Ντάβος, ο οποίος διακονεί τον Ιερό Ναό και ιεραουργεί στον τόπο μας για τριάντα οκτώ συναπτά έτη, τα οποία συμπλήρωσε στις 17 του περασμένου Σεπτεμβρη. Η προσφορά του ιερέα μας το διάστημα αυτό είναι πολλαπλά ωφέλιμη για τον τόπο και δεν περιορίζεται μόνο στην εκτέλεση των ιερατικών του καθηκόντων αλλά επεκτείνεται και σε άλλους τομείς προσφέροντας σπουδαίο κοινωνικό και πολιτιστικό έργο. Ο σύλλογος των απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτινάς με την ευκαιρία αυτή εύχεται υγεία και μακροήμευση στον άξιο ιερωμένο και παράλληλα ευελπιστεί ότι θα συνεχίσει το πολύμορφο έργο του, που ανεβάζει κατακόρυφα τη θρησκευτική και κοινωνική ζωή της Βυτινάς.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ

ΜΑΡΙΑ-ΛΟΥΪΖΑ ΜΑΚΑΡΟΠΟΥΛΟΥ-ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ Δασάρχη Βυτινάς ετών 52

ΓΡΑΦΕΙ: Ο φιλόλογος Παπαδέλος Παναγιώτης

Όταν στις αρχές της δεκαετίας του ενενήντα τοποθετήθηκε στο Δασαρχείο Βυτινάς της έδωσαν αμέσως το προσωνύμιο «το γελαστό κορίτσι» για το πάντα χαρούμενο πρόσωπό της, τον εύθυμο χαρακτήρα της και την ευγενική συμπεριφορά της. Ήταν η Μαρία, που ήθελε όλοι να την φωνάζουν με το μικρό της όνομα, φιλική και προσπής με τον καθένα. Δυστυχώς «έφυγε» πρόωρα από κοντά μας στις 20 του Οκτώβρη χτυπημένη από την «επάραιο νόσο» και η Βυτίνα σύσσωμη την αποχαιρέτησε, αφού ένιωσε ότι έχανε ένα δικό της άνθρωπο. Η Μαρία ένοιωσε περισσότερο Βυτινιώτισσα και ας μην ήταν από εδώ. Γεννημένη στον Άγιο Πέτρο Κυνοουρίας το 1965 τελείωσε το Δασολογικό τμήμα του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και τοποθετήθηκε στο Δασαρχείο Βυτινάς το 1993. Έκτοτε για είκοσι τρία συναπτά χρόνια υπηρέτησε στην ίδια υπηρεσία, της οποίας προϊστάτο επιτυχώς τα τελευταία χρόνια. Καταρτισμένη πλήρως επιστημονικά με υπηρεσιακή ευσυνειδησία και μεγάλη προθυμία αντεπεξείρχετο επιτυχώς στα υπηρεσιακά της καθήκοντα. Παντρεύτηκε το Γιάννη το Χρονόπουλο δημιουργώντας μια ευτυχισμένη οικογένεια και απέκτησαν ένα γιο, το Νίκο, αριστούχο μαθητή Γυμνασίου σήμερα (ήταν σημειοφόρος στην παρέλαση της 28ης Οκτωβρίου). Δυστυχώς «άλλαι αι βουλαί των ανθρώπων και άλλα Θεός κελεύει» και η Μαρία έφυγε τόσο πρόωρα από κοντά μας. Εμείς όμως θα θυμόμαστε πάντα το «γελαστό κορίτσι» με το χαρούμενο πρόσωπο. Να είσαι καλοτάξιδη εκεί που πας και η Βυτίνα σε ευχαριστεί για όσα της προσέφερες τόσο χρόνια από τη νευραλγική θέση της Δασάρχη. Στο σύζυγό σου και στο μονάκριβο παιδί σου ευχόμαστε να ζήσουν και να σε θυμούνται όπως ήσουν πάντοτε ευγενής, προσπής και πρόθυμη για κοινωνική προσφορά.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟ ΜΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗ Κ. ΦΙΛΗ ΠΟΥ ΕΦΥΓΕ...

ΓΡΑΦΕΙ: Ο δάσκαλος Νίκος Κ. Φίλης

Δυσχερής η θέση εκείνου που καλείται να απευθύνει αποχαιρετιστήριο λόγο σε θανόντα συνάνθρωπό του. Το έργο

τούτο καθίσταται δυσχερέστερο όταν καλείται να το επιτελέσει αδελφός προς εκλιπόντα αδελφό. Θα το επιχειρήσουμε παρ' όλα αυτά, εμείς τ' αδέρφια σου, πολυαγαπημένε μας αδελφέ Παντελή, ικνηλατώντας το δημιουργικό σου διάβα από το μάταιο τούτο κόσμο. Υπήρξες ένας φιλόπονος νοικοκύρης, ένας προκομμένος οικογενειάρχης, ένα χρήσιμο μέλος της κοινωνίας. Ξεκίνησες, όπως όλοι μας, από το μικρό μας χωριό το Μεθύδριο, με μόνο εφόδιο την ειλικρίνεια, τη διάθεση για πρόοδο και προ πάντων την ακλόνητη πίστη σου στο Θεό. Με το κέφι και το δημιουργικό σου χαρακτήρα κατάφερες να μεταβάλλεις την πενία σε αρετή και να αξιοποιήσεις δημιουργικά τα περιουσιακά σου στοιχεία με αποδοτική προοπτική. Ανεξίκακος, με μεγαλοσύνη καρδιάς, γενναιόδωρος, με χειροπιαστή καλοσύνη, πρόθυμος να προσφέρει τις υπηρεσίες σου και την απλόχερη εξυπηρέτησή σου στον φίλο, στον γείτονα, στον συνάνθρωπο. Στην υπηρεσία σου υπήρξες ένας επιδέξιος τεχνικός, συνεπής, αποδοτικός, ευσυνειδήτος.

Η λατρεία σου για τη γη, αρετή κληρονομημένη από τον πατέρα μας, σε μετέβαλε σ' ένα συνειδητό αγρότη που καιρόταν τη διαδικασία της παραγωγής και απολάμβανε τους καρπούς του μόχθου του. Η πίστη σου στα θεία, έκδηλη και πασιφανής και η προσήλωσή σου στην Ορθόδοξη πίστη μας, σε οδήγησαν συχνά στο κατώφλι του Ι. Ναού του προστάτη του χωριού μας Αγ. Παντελεήμονα, το όνομα του οποίου σου έδωσαν οι γονείς μας αλλά και σε Ι. Ναούς μοναστηριών έμφορτο δώρων, έτσι για να εκπληρώσεις τάματα, για να προσευχηθείς τόσο σε καιρούς ευμάρειας όσο και σε χαλεπούς, όταν η αρρώστια σου σε έθεσε σε δοκιμασία. Υπέμεινες, αγαπημένε μας αδελφέ, αυτή τη δοκιμασία με καρτερία, με χριστιανική εγκαρτέρηση, με αξιοπρέπεια ως ο Ιώβ τ' απανωτά πλήγματα, αποσπώντας το θαυμασμό όλων μας, όρθιος με πλήρη επίγνωση του επερχόμενου μοιραίου.

Προς την αγαπημένη σου σύζυγο, την αγαπητή μας Δέσποινα και τα παιδιά σου Ελένη και Κων/νο, θέλουμε να εκφράσουμε λόγους παραμυθίας αλλά και τις ευχαριστίες μας γιατί με υπομονή, αυταπάρνηση και αυτοκυριαρχία, υπέμειναν τη δοκιμασία της υγείας σου και παρέμειναν δίπλα σου ως το τέλος, με υποδειγματική αφοσίωση. Να λυπηθείτε, αγαπητή Δέσποινα, ως πρέπει να λυπούνται οι φρόνιμοι, χωρίς γογγυσμούς και μεμψιμοιρίες, διότι ο Θεός δεν μας εξαπέστειλε στον κόσμο τούτο, για να διατελέσουμε ευτυχείς και μόνο. Αγαπημένε μας αδελφέ Παντελή, ο θάνατός σου μας

λύπησε βαθύτατα. Βαρύθυμοι κι ολοφυρόμενοι προσήλθαμε πλάι σου για να σε προπέμψουμε στην τελευταία σου κατοικία. Η πολυπληθής ομίληρη που παρακολούθησε την εξόδιο ακολουθία σου και σε συνόδεψε ως τον τάφο, καταδεικνύει την εκτίμησή σου και το σεβασμό που έτρεφαν όλοι στο πρόσωπό σου. Θα σε θυμόμαστε για το ήθος και την προσήλωσή σου σε αρχές και αξίες, όπως αυτές μας τις μετέδωσαν οι γονείς μας και για τη μέχρι λατρείας αγάπη σου προς το λίκνο της οικογενειακής μας εστίας, το πατρικό μας σπίτι στο Μεθύδριο. Η υπομονή και η άνωθεν παραμυθία να συνοδεύει όλους μας. Ο Ζωοδότης Κύριος να αναπαύσει την ψυχή σου εις τα ελεή του τα πλούσια.

Αιώνια σου η μνήμη.

Τα τεθλιμμένα αδέρφια σου.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟ ΜΑΝΟΛΗ ΚΑΠΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟ

ΓΡΑΦΕΙ Ο Γιώργος Παναγιωτακόπουλος

Πέντε Σεπτέμβρη έφυγες ξάδερφε αγαπημένε, και τις καρδιές μας έκανες ατέλειωτα να κλαίνε Σε κάλεσαν οι άγγελοι, γιατί ήσουν και συ Άγιος και μεις εδώ με δάκρυα σου κάνουμε τρισάγιο. Ήσουν νεότερος ετών μόνο εξήντα τρία.

Μας δίδαξες ακούραστα και την αισιοδοξία! Κι αν μοίρα άκαρδη, σκληρή σε παίδεψε για χρόνια, εσύ βράχος εστάθκηκες με κρύα, ζέστες, χιόνια. Πάντα με το χαμόγελο όλους υποδεχόσουν, κι ελπίδα τους ετράταρες στ' όμορφο σπιτικό σου.

Με τη Μαρίνα τη γλυκιά συμβία πρωίδα πέρασες όλα τα δεινά κι ήσουν σαν τοΜίδα.

Χρυσό ό,τι κι αν έγγιζες το έκανες Μανόλη ήσουν άρχοντας σωστός και σε θαυμάζαν όλοι!

Μας άφησες ολάρφανους Λεβίδι και Βυτίνα δυο μέρη που καθόρισαν και τη δική σου μοίρα. Θα σε θυμόμαστε εσαεί για μας δεν θάχεις φύγει. Θα σαι μπροστά μας στη ζωή παντοτεινό στολίδι. Καλό ταξίδι εκεί που πας πάντα να μας προσέχεις. Στέλνουμε δάκρυα καυτά για συντροφιά να έχεις!

Φυσιολατρικά

ΟΙ ΕΞΟΧΕΣ ΤΗΣ ΒΥΤΙΝΑΣ ΤΟ ΑΛΣΥΛΛΙΟ ΤΗΣ «ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ»

ΓΡΑΦΕΙ: Ο «στρατολάτης»

Είναι μια από τις ομορφότερες τοποθεσίες της Βυτίνας μέσα σε ειδυλλιακό περιβάλλον, που συνδυάζει τη φυσική ομορφιά και την καλαισθησία εξαιτίας του εξωραϊσμού και της κατάλληλης παρέμβασης, που πραγματοποιήσε ο «σύνδεσμος Φιλοπροόδων» τα τελευταία χρόνια. Ο λόφος, όπως είναι γνωστό, ευρίσκεται βορειοδυτικά της Βυτίνας στα «Λακώματα», έναν από τους παλιότερους και μεγαλύτερους αμπελώνες, ο οποίος σήμερα δε θυμίζει τίποτε από την παλιά καλλιεργητική του ακμή. Η περιοχή ονομάζεται «Εμπρίγωση», είναι πευκόφυτη και στην κορυφή της υπάρχει ένα μικρό και κομψό εκκλησάκι αφιερωμένο στην Αγία Παρασκευή. Όπως θυμούνται οι παλιότεροι ο ναός αποτεφρώθηκε από μεγάλη πυρκαγιά στις αρχές της δεκαετίας του εξήντα και ξανακτίστηκε με εισφορές φιλόθρησκων Βυτιναίων. Τα πεύκα φυτεύτηκαν με πρωτοβουλία του «συνδέσμου Φιλοπροόδων» τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια και δημιουργήθηκε έτσι ένας χώρος ειδυλλιακός θρησκευτικού χαρακτήρα. Στη βάση του λόφου ευρίσκεται η πηγή «Αρτότσι», μια από τις τρεις παλιότερες βρύσες της Βυτίνας, που ύδρευαν το χωριό μέχρι τις αρχές του εικοστού αιώνα και προ της μεταφοράς του νερού από τις πηγές του Μεθυδρίου με δαπάνη του μεγάλου ευεργέτη Τρύφωνα Ζαχαρόπουλου.

Πριν από δέκα και πλέον χρόνια ο «σύνδεσμος Φιλοπροόδων» σε συνεργασία με το εκκλησιαστικό συμβούλιο και τον εφημέριο πατέρα Νικόλαο Ντάβο άρχισε ένα μεγαλόνοο σχέδιο αξιοποίησης και εξωραϊσμού του χώρου

Η νέα είσοδος στο αλσύλλιο και η αφιερωματική πλάκα

με επισκευή του ξωκλπιού, ανακαίνιση της πηγής «Αρτότσι», επιστροφή με καλύτερη του περιβάλλοντος χώρου και κατασκευή τοιχοποιίας στα πρηνή του λόφου, ενώ είχε προηγηθεί η περιφραγή του.

Οι εργασίες πραγματοποιούνται σταδιακά, διότι απαιτούνται μεγάλα ποσά και ο σύνδεσμος έπρεπε να τα συγκεντρώσει από εισφορές των μελών και άλλων φιλόθρησκων Βυτιναίων ντόπιων και αποδήμων. Ο εξωραϊσμός προχωρούσε και κάθε χρόνο οι επισκέπτες του χώρου, είτε με την ευκαιρία της εορτής της Αγίας Παρασκευής, είτε για λόγους αναψυχής έβλεπαν κάτι καινούργιο και καλαισθητό, που αναδείκνυε ακόμα περισσότερο τη φυσική ομορφιά του λόφου.

Ο φετινός εορτασμός της Αγίας Παρασκευής «επιφύλασε» μια σειρά εκπλήξεων στους προσερχομένους, διότι είχαν ολοκληρωθεί τα τελευταία έργα εξωραϊσμού με την κατασκευή μιας εντυπωσιακής εισόδου με καλαισθητή καμάρα και σφυρήλατη δίφυλλη πόρτα, ενώ πα-

ράλληλα κατασκευάστηκαν τουαλέτες για την εξυπηρέτηση των επισκεπτών. Η είσοδος στο χώρο, η οποία είναι εξαιρετικά εντυπωσιακή πραγματοποιήθηκε με την οικονομική ενίσχυση του αείμνηστου μεγάλου ευεργέτη του τόπου μας Χρήστου Ματθαίου, που είναι και η τελευταία προσφορά του προς τη Βυτίνα προ του θανάτου του.

Η επίσκεψη στο μοναδικό αυτό αλσύλλιο προσφέρει στον επισκέπτη πολλαπλή ευχαρίστηση. Καταρχάς μια μοναδική «γεύση» πεζοπορίας μισής περίπου ώρας μέσα από την κατοικημένη περιοχή μέχρι το λόφο του Αϊ Λια και από κει και μετά μέσα από την οργανωτική βλάστηση και τον υπέροχο μουσικό ήχο των πάσης φύσεως μελωδικών πουλιών. Η μετάβαση για τους ανήμπορους γίνεται και με αυτοκίνητο, που πλέον φτάνει μέχρι την είσοδο του άλσους. Όταν φτάνεις στην κορυφή του λόφου, απολαμβάνεις την απεριόριστη θέα στα δυτικά με τα «Κοκκινόβραχα», τη «Μούσα», το εκκλησάκι του «Αϊ Νικόλα», τα λιβάδια του «Χλιβέρη» και

του «Καραμπράμου» και στο βάθος την «Κερνίτσα». Αλλά και προς βορρά το μάτι φτάνει μέχρι τον Αϊ Βλάση και τις καταπράσινες περιοχές του Μεθυδρίου, ενώ η όραση απολαμβάνει τις περήφανες «Μαδάρες» και τις ελατόφυτες εκτάσεις του Μαινάλου ανατολικά.

Στη ρίζα του λόφου δυτικά του φαράγγι του Μυλάοντα. Παλιά το βουπό του νερού, που «κατέβαζε» το ποτάμι, αναμειγνυόταν με τον ήχο των πουλιών αλλά σήμερα πλέον, το καλοκαίρι τουλάχιστον, είναι τελείως άηχο. Ανατολικά η ανακαινισμένη βρύση «Αρτότσι», που ξεδιψά τον περιπατητή με το δροσερό νερό της, το οποίο τρέχει εκατοντάδες χρόνια τώρα συνεχώς. Και κοντά σε αυτά η υπέροχη δροσιά του πεύκου ανακατεμένη με το άρωμα του σφενταμιού, του πρίνου και του κέδρου, που απολαμβάνει ο οδοιπόρος, όταν ξεκουράζεται στα μικρά «παγκάκια» που υπάρχουν διάσπαρτα.

Αυτή την υπέροχη αίσθηση νιώθει ο επισκέπτης του αλσύλλιου της «Αγίας Παρασκευής». Εμείς να εκφράσουμε τις θερμές μας ευχαριστίες σε όσους συνέβαλλαν στην αξιοποίηση του λόφου με πρώτο το σύνδεσμο Φιλοπροόδων και τον ακάματο πρόεδρό του Θανάση Ζαχαρόπουλο αλλά και όσους προσέφεραν οικονομικά στην πραγματοποίηση του έργου και στον εξωραϊσμό του υπέροχου αυτού χώρου αναψυχής, περισυλλογής και προσκυνήματος. Να ευχηθούμε ο πρόεδρος και τα μέλη του δ. σ. του συνδέσμου να βρίσκουν τη δύναμη και τα μέσα να συνεχίσουν το σπουδαίο έργο εξωραϊσμού της Βυτίνας και να συστήσουμε σε όσους δεν έχουν επισκεφθεί το μοναδικό φυσικό κάλλος λόφο, να πραγματοποιήσουν ένα περίπατο, ο οποίος θα τους μείνει αξέχαστος.

ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΜΑΣ

Α΄ ΠΑΓΓΟΡΤΥΝΙΑΚΗ ΕΝΩΣΗ

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος το πρώτο Σαββατοκύριακο του Οκτωβρίου γιορτάστηκε από την ένωση η μνήμη των Γορτυνίων Αγίων στο παρεκκλήσι των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στου Φιλοπάππου (παραπλεύρως του εστιατορίου «Διόνυσος»), που αποτελεί Μετόχι της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Γορτυνίας.

Φέτος η γιορτή αυτή συνδυάστηκε με την έλευση στην Αθήνα της Τιμίας Κάρας του Αγίου Αθανασίου, Επισκόπου Χριστιανουπόλεως του Θαυματουργού, Προστάτου και Εφόρου της Επαρχίας Γορτυνίας, από την Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου, όπου φυλάσσεται το Ιερό Σκίνωμά του. Η τίμια «κάρα» του Αγίου, που ήλθε για δεύτερη φορά στην Αθήνα, εκτέθηκε για τετραήμερο προσκύνημα στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής Δάφ-

νης. Έτσι την Πέμπτη 6 Οκτωβρίου το απόγευμα έγινε υποδοχή της Τιμίας «Κάρας» στο προαύλιο του Ιερού Ναού της Ζωοδόχου Πηγής στη Δάφνη και τελέστηκε Αρχιερατικός Εσπερινός. Το Σάββατο 8 Οκτωβρίου το απόγευμα η Αγία «κάρα» μεταφέρθηκε στο Μετόχι στου Φιλοπάππου όπου τελέστηκε Πανηγυρικός Εσπερινός με αρτοκλασία της Παγγορτυνιακής Ενώσεως. Τέλος την Κυριακή 9 Οκτωβρίου τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής Δάφνης με τη συμμετοχή του πανοσιολογιότατου Αρχιμανδρίτη Χρυσόστομου Ζαχαρόπουλου και αρκετών αρχιμανδριτών και ιερέων μεταξύ των οποίων και ο ηγούμενος της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου πανοσιολογιότατος Λεόντιος. Στο τέλος της λειτουργίας τελέστηκε μνημόσυνο για τον μακαριστό Μητροπολίτη Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Κυρό Θεόφιλο, με τη

συμπλήρωση 10ετίας από την εκδημία του. Ακολούθησε ομιλία στην αίθουσα τελετών του Ιερού Ναού για το βίο του Αγίου Αθανασίου επισκόπου Χριστιανουπόλεως από τον έγκριτο και πολυγραφότατο θεολόγο Γορτύνιο κ. Σοφοκλή Δημητρακόπουλο.

Στην τελευταία εκδήλωση παρέστη ο βουλευτής κ. Βλάσης, ο δήμαρχος Γορτυνίας κ. Γιαννόπουλος, ο αντιδήμαρχος Δάφνης κ. Λιακόπουλος, το δ. σ. της ένωσης με επικεφαλής τον πρόεδρό της Βυτιναίο κ. Παναγιώτη Πλέσσα, ο πρόεδρος του συλλόγου Βυτιναίων κ. Παπαδέλος όπως επίσης και αρκετοί πρόεδροι των συλλόγων της Γορτυνίας αλλά και αρκετοί Γορτύνιοι της Αθήνας. Η Παγγορτυνιακή Ένωση πάντοτε καλλιεργούσα το σύνδεσμο μεταξύ των Γορτυνίων, που κατοικούν μακράν του τόπου καταγωγής τους τηρεί τα έθιμα και τιμά τους Γορτύνιους Αγίους.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Την Κυριακή το απόγευμα 2 Οκτωβρίου 2016 στην αίθουσα τελετών του ιδρύματος «Θαλασσινού» πραγματοποιήθηκε η τελετή αγιασμού για την έναρξη της νέας περιόδου δραστηριοτήτων 2016-17. Τον αγιασμό τέλεσε ο ιερέας του τόπου μας πατέρας Νικόλαος ενώπιον αρκετών Βυτιναίων μελών και φίλων του συλλόγου αλλά και εκπροσώπων τοπικών συλλόγων και φορέων. Με τον αγιασμό αρχίζει η νέα περίοδος λειτουργίας των δύο βασικών τμημάτων του συλλόγου, του χορευτικού και του χορωδιακού, στα οποία μετέχουν αρκετοί νέοι και νέες της Βυτίνας και των περικύμων. Το χορευτικό λειτουργεί για πολλοστή χρονιά κάτω από την καθοδήγηση και τη διδασκαλία της καθηγήτριας φυσικής αγωγής κ. Χριστίνας Ζαμπαθά. Το χορωδιακό λειτουργεί κάτω από τη διδασκαλία του μουσικοδιδασκαλού κ. Παναγιώτη Παπαδημητρίου, ο οποίος όμως φέτος διορίστηκε καθηγητής μουσικής σε σχολείο της Σύμης και επομένως θα δυσκολεύεται πολύ στην οργάνωση και διδασκαλία της χορωδίας. Ο σύλλογος κάνει προσπάθεια να οργανώσει από τη νέα χρονιά και θεατρικό τμήμα. Τα δύο λειτουργούντα τμήματα του συλλόγου προσφέρουν τεράστιες υπηρεσίες στον τόπο μας, διότι εκτός από την παραγωγική απασχόληση των μελών τους έχουν επιπλέον τεράστια πολιτιστική προσφορά με τη συμμετοχή τους σε εκδηλώσεις στην περιοχή της Βυτίνας αλλά και της επαρχίας Γορτυνίας. Εμείς να ευχηθούμε στο σύλλογο καλή και παραγωγική περίοδο με πολλές δραστηριότητες και μακάρι να λειτουργήσει και το νέο τμήμα, το θεατρικό.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΩΝ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΓΡΑΦΕΙ: ο πρόεδρος του συλλόγου Αθανάσιος Ζαχαρόπουλος

1. Εκδρομή του Συνδέσμου Φιλοπροόδων στην Πάτμο

Όταν πέσει, το ίδιο περίπου διάστημα, πραγματοποιούσαμε την μονοήμερη εκδρομή μας στο μοναστήρι της Παναγίας στο δάσος της Βασιλικής Ταυγέτου, έπεσε η ιδέα για μια μακρινή δύσκολη εκδρομή στο θεοβράδιστο νησί της Αποκαλύψεως, την Πάτμο. Η απόφαση έλαβε σάρκα και οστά και πραγματοποιήθηκε στις 26 Σεπτεμβρίου τρ. έτους, αφού για την πραγματοποίησή της εργάστηκαν σκληρά όλο το Δ.Σ. του Συλλόγου και ιδιαίτερα ο αντιπρόεδρος κύριος Θ. Κοσμάς, η κυρία Γεωργία Γόντικα, η κυρία Βασιλική Σαράντη, η κυρία Θεοδώρα Ζαχαροπούλου, η κυρία Νίκη Μαρκοπούλου και ο κύριος Ιωάννης Αναστασόπουλος, τους οποίους και ευχαριστούμε θερμώς. Για την περιποίηση των εκδρομέων, 58 συνολικώς, φρόντισε το Αρχοντικό της Αθηνάς που ετοίμασε για το γεύμα του δρόμου γίδα βραστή, οι κυρίες Σαράντη, Ζαχαροπούλου και Τασουλή που ετοίμασαν αρκετά νοστιμότητα κεφτεδάκια, ελιές, ντομάτες, κουλουράκια κλπ. και ο κύριος Γ. Κουρεμένος που προσέφερε τη σπεσιαλιτέ του μαγαζιού του, νοστιμότητα γαλακτομούρεκο. Όλους αυτούς που προσέφεραν ή βοήθησαν να ετοιμαστούν τα προσφερθέντα τους ευχαριστούμε πολύ.

Η εκδρομή είχε δύο διανυκτερεύσεις στο λιμάνι της Σκάλας, περιήγηση στο διπλανό νησάκι των Λειψιών με επίσκεψη στον ναό της Παναγίας του Χάρου και στην Παναγία την Ευαγγελίστρια, επίσκεψη στην ιερή σπηλιά της Αποκάλυψης εκεί όπου γέρων ο Ευαγγελιστής Ιωάννης με τη βοήθεια του μαθητή του Προχώρου έγραψε την αποκάλυψη, που φέρει το όνομά του, επίσκεψη στο Καστρομοναστήρι του Ευαγγελιστή Ιωάννη και πολλά άλλα. Εδώ πρέπει να τονιστεί η συμβολή του πτυχιούχου ξεναγού στην λεπτομερή και πλέον κατατοπιστική ξενάγηση που είχαμε.

Ξεχωριστή ήταν η κοινή συνεισφορά των εκδρομέων στο Κέντρο Αλών, που συνδιασκεδάσαμε με προσκυνητές από τους Νομούς Καβάλας και Σερρών. Εδώ πρέπει να τονίσουμε ότι την παράσταση έκλεψε ο πατέρας Νικόλαος Ντάβος με το βιρτουόζικο παίξιμο του βιολιού του και το όμορφο Αρκαδικό τραγούδι του, ο πατέρας Σωτήριος Χούσιος με τον όμορφο χορό του που ξεκίνησε με καραγκούνα και διανθίστηκε με πανέμορφους αργούς Ηπειρώτικους ρυθμούς και λεβέντικους Μοραϊτικούς αλλά και το σύνολο των χορευτών του χωριού μας που έδωσαν τον καλύτερο τους εαυτό, ώστε να πετύχει

Συνέχεια στη σελίδα 12

ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΤΟΥ ΑΡΚΑΔΙΟΥ ΚΑΙ Η ΗΡΩΙΚΗ ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΒΥΤΙΝΑΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Εκατόν πενήντα χρόνια από τότε

ΓΡΑΦΕΙ: ο φιλόλογος Παναγιώτης Αντ. Παπαδέλος

Όπως είναι γνωστό η Κρήτη δεν απελευθερώθηκε μαζί με την υπόλοιπη Ελλάδα με το τέλος της επανάστασης του 1821. Συνέχισε όμως τις προσπάθειές της με συνεχείς επαναστάσεις για αποτίναξη των δεσμών της δουλείας και ένωση με την «μπτέρα Ελλάδα». Μια τέτοια προσπάθεια ξεκίνησε και το 1866 με την τριετή επανάσταση μέχρι το 1869 και κορυφαίο γεγονός την ανατίναξη της μονής Αρκαδίου και το ολοκαύτωμα των αγωνιστών και των γυναϊκόπαιδων, που ήταν κλεισμένα σε αυτό.

Τα πολεμικά γεγονότα άρχισαν τον Αύγουστο του 1866 με συγκρούσεις στην περιοχή των Χανίων. Ο σουλτάνος ανέθεσε το έργο της καταστολής της επανάστασης στον Μουσταφά πασά, που και άλλοτε είχε πολεμήσει στην Κρήτη και είχε λάβει την επωνυμία «Γκιριτλής». Ο Τούρκος επικεφαλής κάλεσε με προκήρυξη του τους Κρήτες να καταθέσουν τα όπλα με την υπόσχεση της ικανοποίησης των δίκαιων αιτημάτων τους. Την απάντηση έδωσε η Γενική Συνέλευση των Κρητών: «Το σύνθημα "Ένωσις ή Θάνατος", το οποίον άπασα η Κρήτη ανακήρυξε, δίδει την πρόβλεψη απάντησιν». Στην Κρήτη έσπευσαν πολλοί Έλληνες εθελοντές και τη γενική αρχηγία του κινήματος ανέλαβε ο συνταγματάρχης Πάνος Κορωναίος, ενώ μεταξύ των εθελοντών ήταν και ο Βυτιναίος Ανθυπολοχαγός Ιωάννης Δημακόπουλος, ο οποίος ανέλαβε φρούραρχος της μονής Αρκαδίου και οργάνωσε την άμυνα του μοναστηριού.

Ο Μουσταφά Πασάς έφθασε έξω από το μοναστήρι το απόγευμα της 6ης Νοεμβρίου 1866. Στη διάθεσή του είχε 15.000 άνδρες (Τούρκους, Αλβανούς, Αιγυπτίους και Τουρκοκρητικούς) και ισχυρό πυροβολικό. Στη Μονή βρίσκονταν 966 άνθρωποι, από τους οποίους μόνο 250 μπορούσαν να πολεμήσουν και επικεφαλής των αγωνιστών ήταν ο ανθυπολοχαγός Δημακόπουλος. Οι προτάσεις προς παράδοση απορρίφθηκαν από τους πολιορκημένους και το πρωί της 8ης Νοεμβρίου άρχισαν οι εκθροπραξίες. Οι Οθωμανοί, παρά τις λυσσαλέες επιθέσεις τους, δεν κατάφεραν να καταλάβουν τη Μονή την πρώτη μέρα. Το βράδυ ζήτησαν ενισχύσεις και μετέφεραν ένα μεγάλο πυροβόλο από το Ρέθυμνο. Την επομένη, 9 Νοεμβρίου, άρχισε το δεύτερο κύμα της επίθεσης. Νωρίς το απόγευμα γκρεμίστηκε το δυτικό τείχος της Μονής από τις βολές του πυροβόλου και οι επιτιθέμενοι εισέβαλαν στο μοναστήρι αρχίζοντας τη μεγάλη σφαγή.

Στη μπαρουταποθήκη της μονής γράφτηκε η τελευταία πράξη του δράματος και μία ακόμα ένδοξη σελίδα της ελληνικής ιστορίας. Ο Κωστής Γιαμπουδάκης ή κατ' άλλους ο Εμμανουήλ Σκουλάς την ανατίναξε, σκορπίζοντας το θάνατο όχι μόνο στους χριστιανούς, αλλά και στους εισβολείς. Αμέσως μετά οι Τουρκοκρητικοί και οι Αλβανοί όρμησαν και κατέσφαξαν όσους είχαν διασωθεί, ενώ έκαμαν τον ναό και λεηλάτησαν τα ιερά κειμήλια. Από τους Έλληνες που βρίσκονταν στη Μονή, μόνο 3 ή 4 κατόρθωσαν να διαφύγουν (μεταξύ αυτών και η ηρωίδα Χαρίκλεια Δασκαλάκη), ενώ περίπου 100 πιάστηκαν αιχμάλωτοι. Μεταξύ αυτών και ο Δημακόπουλος, που εκτελέστηκε λίγο αργότερα. Ο ηγούμενος της Μονής Αρκαδίου Γαβριήλ Μαρινάκης είχε σκοτωθεί πριν από την ανατίναξη της μπαρουταποθήκης. Οι νεκροί και τραυματίες Τούρκοι στρατιώτες ανήλθαν σε 1.500 ή σε 3.000,

Η αντιπροσωπεία της Βυτινάς στο μοναστήρι του Αρκαδίου το 2008 στις γιορτές αδελφοποίησης

Ιωάννης Δημακόπουλος (η προτομή του στη Βυτίνα)

σύμφωνα με κάποιους άλλους υπολογισμούς.

Ο φρούραρχος Ιωάννης Δημακόπουλος γεννήθηκε στη Βυτίνα στις 10 Ιανουαρίου 1833 ή σύμφωνα με άλλη εκδοχή στις 20 Μαρτίου 1835. Πατέρας του ήταν ο αγωνιστής της επανάστασης του 1821 και μετέπειτα αξιωματικός Κωνσταντίνος Δημακόπουλος, ενώ η μητέρα του ονομαζόταν Ελένη. Μετά την ολοκλήρωση των γυμνασιακών του σπουδών πολέμησε ως εθελοντής το 1854 στην επανάσταση της Θεσσαλίας. Στις 16 Ιανουαρίου του 1856 κατατάχτηκε ως εθελοντής στο στράτευμα και στις 18 Ιανουαρίου του 1863 έλαβε το βαθμό του ανθυπολοχαγού μετά την αποφοίτησή του από τη σχολή ευελπίδων. Λίγο πριν το ξέσπασμα της κρητικής επανάστασης του 1866 υπηρετούσε ως υπασπιστής του Γενναίου Κολοκοτρώνη. Με την έκρηξη της μετέβη στην Κρήτη με δική του πρωτοβουλία ακολουθώντας, μαζί με άλλους βαθμοφόρους τον συνταγματάρχη Πάνο Κορωναίο και αποβίβαστηκε στις 24 Σεπτεμβρίου στο Μπαλί Μυλοποτάμου. Λίγες ημέρες αργότερα, διορίστηκε από τον Κορωναίο φρούραρχος της Μονής Αρκαδίου και του ανατέθηκε η ηγεσία σαράντα εκ των ανδρών, που ήρθαν στην Κρήτη ως εθελοντές και των υπολοίπων αγωνιστών, που είχαν κλειστεί στο μοναστήρι.

Κατά τη διάρκεια της διήμερης πολιορκίας του μοναστηριού ο Δημακόπουλος πολεμά ηρωικά και διευθύνει την άμυνα επιτυχώς.

Τη στιγμή της ανατίναξης μάχεται σε άλλο σημείο του τείχους του μοναστηριού, το οποίο μένει άθικτο. Αγωνίζεται με πείσμα μαζί με τους τελευταίους συμπολεμιστές του (οι προφορικές μαρτυρίες λένε ότι περιβάλετο από τέσσερις ή οκτώ εναπομείναντες ζωντανούς) και εξαντλούν μέχρι και το τελευταίο φυσίγγιο, που είχαν στη διάθεσή τους. Μαρτυρίες επίσης αναφέρουν ότι στο τέλος το σπαθί του φρούραρχου είχε σπάσει σε 2 κομμάτια και ο ίδιος μαζί με τους συντρόφους του συλλαμβάνονται ζωντανό και οδηγούνται ενώπιον του Μουσταφά Πασά. Ο Φρούραρχος, που φορά τη στολή του Έλληνα αξιωματικού δεν αποποιείται την ιδιότητά του ούτε δέχεται να βγάλει τη στολή σε προτροπή του Τούρκου Πασά, ώστε να μετριάσει το επερχόμενο πιθανό βασανιστήριο. Σε ερώτηση του Τούρκου σχετικά με το ποιος ήταν απαντά «Έλληνα Αξιωματικός». Ο ήρωας παραδίδεται ως βορά στις άγριες διαθέσεις του αιμοδιψούς φανατισμένου πλήθους των Τουρκαλβανών στρατιωτών. Όταν ανακαλύπτεται το πτώμα του από την επιζήσασα ηρωίδα Δασκαλάκη, φέρει 18 τραύματα από λόγχη, σπαθί ή μαχαίρι και καμιά από πυροβόλο ή τουφέκι. Επίσης το κεφάλι του ήρωα δεν έφερε κανένα τραύμα. Η εγκληματική διαστροφή των Τούρκων «διασκέδαζε» με το να υποβάλει τον Δημακόπουλο στο μαρτύριο να βλέπει και να αισθάνεται τους λοχισμούς και τις μαχαίριες στο σώμα του. Δεν σέβονται και δε λαμβάνουν υπόψη τους την ιδιότητα του αιχμάλωτου Έλληνα αξιωματικού και την παράδοσή του σε τακτικό στρατό περιφρονώντας τις διεθνείς συμβάσεις. Ο ήρωας πέφτει αναφωνώντας «ζήτω η ελευθερία» και από τη στιγμή εκείνη γίνεται θρούλος.

Έλληνες ποιητές όπως ο Βυτιναίος Δημήτριος Παπαρρηγόπουλος, ο Γεράσιμος Μαρκοράς και ο Αχιλλέας Παράσχος γράφουν ποιήματα μνώντας το ολοκαύτωμα του Αρκαδίου και την ηρωική θυσία του Δημακόπουλου. Γράφει ο Παράσχος μνώντας το Βυτιναίο ήρωα:

«Πλιν όμως και της σπάθης του απώλεσε το τμήμα,
αιμάτων άνδρες ήρπασαν το ζηλεμένο θύμα.
Και προς τον γαύρον Μουσταφάν εσύρετο δεσμώτης.
«- τις είσαι» είπεν ο Πασάς «- Βεζύρη στρατιώτης!»
«- Προσκύνει τον Σουλτάνον μου». «- Εγώ να προσκυνήσω;
Ποτέ μου δεν ημπόρεσα το γόνυ να λυγίσω»
Ωμίλει έτι και έπεσεν υπό πληγάς μυρίας
Και ήν η εσχάτη του πνοή, πνοή ελευθερίας.»

Η γενέτειρά του Βυτίνα τιμώσα τον ήρωα το 1992 ανήγειρε τον ανδριάντα του πλησίον του πρώου των πεσόντων θεωρούσα τη θυσία του ανυπέρβλοτο δείγμα φιλοπατρίας. Φέτος συμπληρώνονται εκατόν πενήντα χρόνια από το ολοκαύτωμα του Αρκαδίου και την ηρωική θυσία του Δημακόπουλου. Στο μοναστήρι του Αρκαδίου θα γίνουν πάλι λαμπρές τελετές και θα ακουστεί το όνομα του Δημακόπουλου στους πανηγυρικούς λόγους. Εξάλλου η περιοχή αυτή ως παλαιός δήμος Αρκαδίου έχει αδελφοποιηθεί με τη Βυτίνα πριν από επτά χρόνια με πρωτοβουλία του τότε Δημάρχου Γιάννη Σακελλαρίου.

Όσα χρόνια και αν περάσουν η αυτοθυσία του Δημακόπουλου θα μνημονεύεται και θα προβάλλεται ως ύψιστο παράδειγμα προσφοράς στην υπόθεση της ελευθερίας και για τη γενέτειρά του θα αποτελεί έναν από τους μεγαλύτερους ήρωες, που ανέδειξε ο τόπος τούτος.

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΜΑΣ

Α΄ ΔΗΜΟΤΙΚΟ

Με την έναρξη του νέου σχολικού έτους 2016-17 στις 11 Σεπτεμβρίου εψάλη στο χώρο του σχολείου αγιασμός από το ιερέα της Βυτινάς πατέρα Νικόλαο Ντάβο και ο Διευθυντής του σχολείου κ. Γιάννης Καρούτζος απύθνη χαιρετισμό προς τους παρισταμένους εκπαιδευτικούς του Δήμου και γονείς των μαθητών, ο οποίος έχει ως εξής:

«Σεβαστοί πατέρες της εκκλησίας, πρόεδρε της σχ. επιτροπής αντιδήμαρχε κ. Μητρόπουλε, δημοτική σύμβουλε κ. Θεοδωρόπουλε, αγαπητοί γονείς-συνεργάτες, αγαπητοί συνάδελφοι εκπαιδευτικοί, αγαπημένα μας παιδιά. Με τη θεία έμπνευση και τις ευλογίες της εκκλησίας, που μόλις πήραμε, με φιλόδοξα σχέδια, όνειρα και ελπίδες, και παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε ως κλάδος, σας υποδεχόμαστε σήμερα με χαμόγελο και αισιοδοξία, και αυτό το μήνυμα θέλουμε να πάρете μαζί σας: ότι θα καταβάλλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να συμβάλλουμε στην ολόπλευρη και αρμονική ανάπτυξη της προσωπικότητας κάθε παιδιού. Σε αυτό το έργο σας θέλω όλους συνεργάτες.

Ευχή και προσδοκία όλων μας είναι η νέα σχολική χρονιά να είναι δημιουργική, αποδοτική, ευχάριστη και πετυχημένη, βάζοντας ο καθένας και η καθεμία από εμάς, μαθητές, εκπαιδευτικοί και γονείς, το δικό του μερτικό για την επίτευξη αυτών των στόχων. Εκ μέρους του Συλλό-

γου Διδασκότων, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους σταθερούς συμπαράστατες, συνεργάτες και φίλους του σχολείου, που με την παρουσία σας σήμερα εδώ μας εμπνέετε και μας δίνετε δύναμη, ώστε, παρά τις δύσκολες καταστάσεις που βιώνουμε λόγω της κοινωνικής και οικονομικής κρίσης, να προσφέρουμε όσο το δυνατόν καλύτερες ευκαιρίες και εφόδια στους μαθητές μας χωρίς να τους στερήσουμε καθόλου την ελπίδα.

Αγαπητοί μας μαθητές και μαθήτριες, για έναν ολόκληρο χρόνο θα συνυπάρχουμε πολλά άτομα μαζί σαν μια μεγάλη οικογένεια. Θα βρισκόμαστε δίπλα σας σε όλες τις επιτυχίες αλλά και τις αποτυχίες, τις χαρές και τις λύπες σας. Σε αυτή τη μεγάλη οικογένεια ο σεβασμός των δικαιωμάτων, καθώς και η αποδοχή της διαφορετικότητας των άλλων θεωρούνται αυτονόητα, όπως αυτονόητος θεωρείται και ο σεβασμός στον χώρο και τα εργαλεία που σας παρέχει το σχολείο. Είναι ευκαιρία σήμερα να θέσετε νέους στόχους και εμείς οι δάσκαλοί σας θα είμαστε μαζί σας, για να σας στηρίξουμε και να σας εμπνεύσουμε, ώστε να αποκτήσετε εντιμότητα, υπευθυνότητα, πνεύμα συνεργασίας και αλληλεγγύης, στο πλαίσιο των στόχων και των προανατολισμών της Παιδείας. Ένα ξεχωριστό καλωσόρισμα για τους μαθητές και μαθήτριες της Α΄ τάξης του δημοτικού αλλά και για τους μαθητές και τις μαθήτριες που θα φοιτήσουν για πρώτη φορά στο Νηπιαγωγείο. Σας υποδεχόμαστε με μια μεγάλη ανοιχτή αγκαλιά και θα φροντίσουμε, οι δάσκαλοί σας αλλά και οι συμμαθητές σας, το σχολείο να γίνει η δεύτερη μεγάλη οικογένειά σας. Μαζί με τα πρωτάκια καλωσορίζουμε και τις νέες εκπαιδευτικούς που μόλις σήμερα τοποθετήθηκαν στο σχολείο μας. Νέες συνάδελφοι που καλούνται μέσα σε δύσκολες συνθήκες να προσφέρουν έργο και να ανταποκριθούν με επαγγελματισμό στο λειτουργήμα του εκπαιδευτικού. Είμαστε βέβαιοι πως με τη φρεσκάδα σας και τη θετική αύρα σας θα συμβάλλετε με νέες ιδέες και αντιλήψεις και θα εμπλουτίσετε το έργο που παρέχεται από το σχολείο μας. Πολλές θερμές ευχές από τους συναδέλφους μου και από εμένα για μια καλή και δημιουργική σχολική χρονιά. Ευχαριστώ».

ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΜΑΣ

Συνέχεια από τη σελίδα 11

το παρατεταμένο χειροκρότημα όλων. Ευχαριστούμε όλους τους συμμετέχοντες ευχόμενοι να είμαστε πάλι όλοι μαζί στις νέες εξορμήσεις του Συνδέσμου.

2. Δωρεές εις μνήμη

Α. Η κυρία Διονυσία Αθ.Βελέντζα, εις μνήμη του αδελφού της Νικολάου, έστειλε στον Σύνδεσμο το ποσό των 100 Ευρώ. Την ευχαριστούμε θερμότατα γι' αυτή της την επιλογή.

Β. Ο κύριος Δημήτρης Θεμ. Πανταζόπουλος, στην μνήμη του πατέρα του Θέμη μας έστειλε το ποσό των 100 Ευρώ. Τον ευχαριστούμε θερμώς.

3. Διάφορα

Εσχάτως μας ήλθαν δύο περιοδικές εκδόσεις των γειτονικών μας συλλόγων Νυμφασίας και Παναγίτσας και οι δύο άριστα καλογραμμένες, επιμελημένες και προσεγμένες, αντανακλούν την αγωνία, τον κόπο και το μεράκι των συντακτών τους, μέσα στην οικονομική δυσπραγία που μαστίζουν τον τόπο και τους Συλλόγους του. Η έκδοση του Συλλόγου των Μαγουλιαντών μπορεί να χαρακτηριστεί οδηγός σύνταξης επιταφίων λόγων. Η έκδοση του πολύ μικρότερου Συλλόγου Παναγιτσιωτών ξεχωρίζει για την πληρότητα και τη λεπτομέρεια της είδησης και των σχολίων της, το κάθε τι το ψάχνει από πολύ μακριά πληροφορώντας τον κάθε αναγνώστη για πράγματα, που φτάνουν σε μεγάλο βάθος χρόνου. Χαρά το κουράγιο των συντακτών τους. Για την τιμή που μας κάνουν να μας στέλνουν τις εκδόσεις τους, τους ευχαριστούμε θερμότατα ευχόμενοι κουράγιο και δύναμη.